

GIÁO ĐOÀN CÔNG GIÁO VIỆT NAM TẠI NHẬT

在日ヴェトナム人・カトリック共同体

みことば

PHỤNG VỤ
LỜI CHÚA

Số 484

Tháng 10 Năm 2024

484号 10月 2024年

THÁNG NĂM CÔI

Cầu nguyện cho việc truyền giáo

Lịch Phụng Vụ Tháng 10 năm 2024

CHỦA NHẬT **THỨ HAI** **THỨ BA** **THỨ TƯ** **THỨ NĂM** **THỨ SÁU** **THỨ BẢY**

<p><i>Từ mọi thương tích của Cha, Lòng Thương Xót như những dòng suối trào đỏ cho các linh hồn, nhưng về thương nơi Trái Tim Cha là mạch nguồn thương xót khôn cùng. Từ mạch nguồn này, mọi ân sủng tuôn trào cho các linh hồn. (Nhật ký LTX 1190)</i></p>	<p> 1 Têrêxa HĐ Giêsu Gióp 3 1-3 11-17 20-23/Lc 9 51-56</p>	<p> 2 Thiên Thần ban mệnh Gióp 9 1-12 14-16 Mt 18 1-5, 10</p>	<p> 3 Theodora Guérin Gióp 19 21-27/ Lc 10 1-12</p>	<p> 4 Phanxicô Assisi Gióp 38 1 12-21 40 3-5/Lc 10 13-16</p>	<p> 5 Faustina, Tn Gióp 42 1-3, 5-6, 12-17/Lc 10 17-24</p>	
<p> 6 27 THƯỜNG NIÊN Bruno, Maria Rosa Durocher St 2 18-24/Dt 2 9-11/ Mc 10 2-16 hay 10 2-12</p>	<p> 7 Dục Mẹ Mân Côi Gl 1 6-12/ Lc 10 25-37</p>	<p> 8 Gioan Leonardi, Lm Gl 1 13-24/ Lc 10 38-42</p>	<p> 9 Denis và các bạn Gl 2 1-2, 7-14/ Lc 11 1-4</p>	<p> 10 Phanxicô Borgia Gl 3 1-5/ Lc 11 5-13</p>	<p> 11 Gioan XXIII Gl 3 7-14/ Lc 11 15-26</p>	<p> 12 Seraphin Montegranaro Gl 3 22-29/ Lc 11 27-28</p>
<p> 13 28 THƯỜNG NIÊN Margaret Alacoque Kn 7 7-11/Dt 4 12-13/ Mc 10 17-30 hay 10 17-2</p>	<p> 14 Callistô I, Gh Gl 4 22-24 26-27, 31-5 1/Lc 11 29-32</p>	<p> 15 Têrêxa Avila, Tn Gl 5 1-6/ Lc 11 37-41</p>	<p> 16 Hedwig, Margarita Maria Alacoque Gl 5 18-25/ Lc 11 42-46</p>	<p> 17 Inhaxiô Antiokia Ep 1 1-10/ Lc 11 47-54</p>	<p> 18 Th Luca 2 Tm 4 10-17/b/ Lc 10 1-9</p>	<p> 19 Isaac Jogues Ep 1 15-23/ Lc 12 8-12</p>
<p> 20 29 THƯỜNG NIÊN Phaolô Thánh Giá Is 53 10-11/Dt 4 14- 16/Mc 10 35-45 hay 10 42-45</p>	<p> 21 Ilarion Ep 2 1-10/ Lc 12 13-21</p>	<p> 22 Gioan Phaolô II, Gh Ep 2 12-22/ Lc 12 35-38</p>	<p> 23 Gioan Capistranô Ep 3 2-12/ Lc 12 39-48</p>	<p> 24 Anthony Mary Claret Ep 3 14-21/ Lc 12 49-53</p>	<p> 25 Cp Antônio Galvao Ep 4 1-6/ Lc 12 54-59</p>	<p> 26 Cp Contardo Ferrini Ep 4 7-16/ Lc 13 1-9</p>
<p> 27 30 THƯỜNG NIÊN Bartolômêô Vicenza Gr 31 7-9/Dt 5 1-6/ Mc 10 46-52</p>	<p> 28 Simon và Thadêô Ep 2 19-22/ Lc 6 12-16</p>	<p> 29 Narcissus Giêrusalem Ep 5 21-33/ Lc 13 18-21</p>	<p> 30 Anphong Rodriguez Ep 6 1-9/ Lc 13 22-30</p>	<p> 31 Wolfgang Regensburg Ep 6 10-20/ Lc 13 31-35</p>	<p><i>Đã có nhiều linh hồn được lôi kéo đến với tình yêu Cha qua bức hình này. Lòng Thương Xót Cha hoạt động nơi các linh hồn qua công việc này. (Nhật ký LTX 1379)</i></p>	

Thánh Phao-lô TÔNG VIẾT BƯỜNG

(1773-1833) Quan Thị Vệ (Xử Trám)

Tử đạo ngày 23 tháng 10 (x. Tr 48)

“Xin quan lớn để tôi được giữ trọn chữ trung với Đức Chúa Trời là Thiên Chúa tôi thờ”

Thánh Phao-lô Bường sinh năm 1773, tại Phủ Cam, Huế. Ngài là quan thị vệ của triều đình. Ngài có hai đời vợ và 12 người con.

Quan thị vệ Bường là một vị quan thanh liêm, được thăng đến chức thị vệ hoàng cung và nhiều lần được vua Minh Mạng khen ngợi.

Dù bận việc quân, ngài vẫn luôn nhớ bổn phận làm con Chúa trong việc sống đạo và giáo dục đức tin cho con cái.

Sau một lần đánh dẹp quân nổi loạn, quan quân kéo đến chùa Non Nước để tạ ơn trời phật, nhưng quan Bường không tham gia. Sự việc đến tai vua. Nhà vua tức giận hạ lệnh xử trảm. Nhưng vì có các đại thần can gián, nên vua truyền đánh 80 đòn, cắt hết chức tước, bồng lộc, đuổi về làm thứ dân.

Năm 1832, vua hạ lệnh bắt giam vào Trấn Thủ. Vị quan thị vệ Bường có công lao nhiều với triều đình, nên vua muốn cuộc xử trảm diễn ra âm thầm. Án được thi hành ngày 23/10/1833, tại pháp trường Thọ Đức.

Phụng Vụ Lời Chúa xin thành thật cảm ơn Quý Cộng Đoàn, Quý Bạn đã đồng góp ý kiến, bài vở, công sức cũng như tài chánh cho PVLC tháng này. Sau đây là chủ đề cho các tháng tới :

Tháng 11: Cầu nguyện cho các Linh Hồn nơi luyện tội

Tháng 12: Mùa Vọng, Giáng Sinh,

Cầu nguyện cho nền văn minh sự sống

Mã QR được in ở cuối thư ngõ của PVLC mỗi tháng sẽ cho phép mọi người đọc được nội dung PVLC của tháng đó.

Mã QR được in bên tay phải của trang bìa sau của cuốn PVLC sẽ cho phép đọc PVLC trên trang Facebook của Giáo Đoàn.

Mã QR được in bên tay trái của trang bìa sau của PVLC sẽ cho phép đọc PVLC trên trang web của Giáo Đoàn.

Phụng Vụ Lời Chúa luôn ước mong nhận được mọi sự đồng góp tích cực của Quý Cộng Đoàn, Quý Bạn đọc, để PVLC thực sự là chiếc cầu liên lạc hữu hiệu của Giáo Đoàn. Mọi liên lạc về PVLC xin gửi bài vở, thư từ trước ngày 20 mỗi tháng qua;

Lm P.M. Nguyễn Hữu Hiến ; Pocket Tel: 090-1656-2693

Email: pmnguyenhuuhienjp@gmail.com

Home: <http://vietcatholicjp.net> * Facebook: Công Giáo Việt Nam Tại Nhật

Thơ Ngỏ

Trong những lần hiện ra ở Fatima, Mẹ Maria đã luôn khẩn khoản nài xin 3 trẻ mục đồng: hãy siêng năng lần hạt Mân Côi, và trong những lần hiện ra đó, luôn luôn Mẹ lần hạt với các em. Hôm nay, Mẹ cũng nhắn gởi mỗi chúng ta: hãy siêng năng lần hạt mân côi, đặc biệt trong tháng Mân Côi này, để cầu nguyện cho hòa bình thế giới, cho những người tội lỗi ăn năn trở lại, và cho cả chúng ta nữa, cho chúng ta biết hối cải, biết ăn năn đền tội để được Chúa thương yêu và cứu chuộc.

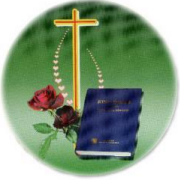
Trong tháng mười này, chúng ta hãy cầu nguyện theo ý của Giáo Đoàn: cầu cho việc truyền giáo. Dân số trên thế giới hiện nay có hơn 7 tỉ người, nhưng chỉ có chưa đầy 2 tỉ người Kitô hữu. Còn biết bao người chưa biết Chúa là nguồn mạch sự sống và hạnh phúc của chúng ta. Chúng ta hãy cầu nguyện cho những người anh em chưa biết Chúa và nhất là biết sống làm chứng cho Thiên Chúa, cho Tin Mừng yêu thương bằng cuộc sống bác ái, phục vụ, chia sẻ với mọi người.

Chúng ta cũng không quên cầu nguyện cho đồng bào nạn nhân của trận bão Yagi tại miền bắc Việt Nam, xin cho họ được mọi người, đặc biệt chính quyền quan tâm giúp đỡ, để sớm ổn định cuộc sống hằng ngày.

Kính chúc quý cha, quý tu sĩ nam nữ, quý ân nhân và quý độc giả, anh chị em một tháng Mân Côi tràn đầy bình an và ân sủng của Thiên Chúa, nhờ lời chuyển cầu của Mẹ La Vang.

PVLC

CHÚA NHẬT XXVII THƯỜNG NIÊN NGÀY 06 THÁNG 10

BÀI ĐỌC I: St 2, 18-24

Đến cả đi, nước đã sẵn đây: hãy nghe thì các người sẽ được sống.

Lời Chúa trong sách Sáng Thế.

Đức Chúa là Thiên Chúa phán: “Con người ở một mình thì không tốt. Ta sẽ làm cho nó một trợ tá tương xứng với nó”. Đức Chúa là Thiên Chúa lấy đất nặn ra mọi dã thú, mọi chim trời, và dẫn đến với con người, xem con người gọi chúng là gì: hễ con người gọi mỗi sinh vật là gì, thì tên nó sẽ là thế. Con người đặt tên cho mọi súc vật, mọi chim trời và mọi dã thú, nhưng con người không tìm được cho mình một trợ tá tương xứng. Đức Chúa là Thiên Chúa cho một giấc ngủ mê ập xuống trên con người, và con người thiếp đi. Rồi Chúa rút một cái xương sườn của con người ra, và lấp thịt thế vào. Đức Chúa là Thiên Chúa lấy cái xương sườn đã rút từ con người ra, làm thành một người đàn bà và dẫn đến với con người. Con người nói: “Phen này, đây là xương bởi xương tôi, thịt bởi thịt tôi! Nàng sẽ được gọi là đàn bà, vì đã được rút từ đàn ông ra”.

Bởi thế, người đàn ông lia cha mẹ mà gắn bó với vợ mình, và cả hai thành một xương một thịt.

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: Tv 127

Đáp: *Xin Chúa đở muôn vàn ơn phúc, cho chúng ta hưởng suốt cuộc đời.*

Xướng: Hạnh phúc thay bạn nào kính sợ Chúa, ăn ở theo đường lối của Người. Công khó tay bạn làm, bạn được an hưởng, bạn quả là lắm phúc nhiều may.

Xướng: Hiền thê bạn trong cửa trong nhà, khác nào cây nho đầy hoa trái; và bầy con tựa những cây ôliu mơn mớn, xúm xít tại bàn ăn.

Xướng: Đó chính là phúc lộc Chúa dành cho kẻ kính sợ Người. Xin Chúa từ Sion xuống cho bạn muôn vàn ơn phúc.

Xướng: Ước chi trong suốt cả cuộc đời, bạn được thấy Giêrusalem phồn thịnh, được sống lâu bên đàn con cháu. Nguyên chúc Israel vui hưởng thái bình.

BÀI ĐỌC II: Dt 2, 9-11

Đấng thánh hóa là Đức Giêsu, và những ai được thánh hóa đều do một nguồn gốc.

Lời Chúa trong thư Phaolô tông đồ gửi tín hữu Do Thái.

Thưa anh em, con người đã bị thua kém các thiên thần trong một thời gian ngắn, thì chúng ta lại thấy được Thiên Chúa ban vinh quang danh dự làm mũ triều thiên, bởi vì đã cam chịu tử hình. Con người đó, chính là Đức Giêsu. Thật vậy, Đức Giêsu đã phải ném sự chết, là để cho mọi người được cứu độ, nhờ ơn Thiên Chúa.

Quả thế, Thiên Chúa là nguồn gốc và cùng đích mọi loài, chính vì muốn đưa muôn vàn con cái đến vinh quang, nên Người đã làm một việc thích đáng, là cho Đức Giêsu trải qua gian khổ mà trở thành vị lãnh đạo thập toàn, dẫn đưa họ tới nguồn ơn cứu độ. Thật vậy, Đấng Thánh Hóa là Đức Giêsu, và những ai được thánh hóa đều do một nguồn gốc. Vì thế, Người đã không hổ thẹn gọi họ là anh em.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Nếu chúng ta yêu thương nhau, thì Thiên Chúa ở lại trong chúng ta, và tình yêu của Người nơi chúng ta mới nên hoàn hảo. Halleluia.

TIN MỪNG: Mc 10, 2-16

Sự gì Thiên Chúa đã phối hợp, loài người không được phân ly.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Marcô.

Khi ấy, có mấy người Pharisêu đến gần Đức Giêsu và hỏi rằng: “Thưa Thầy, chồng có được phép rẫy vợ không? Họ hỏi thế là để thử Người. Người đáp: “Thế ông Môisen đã truyền dạy các ông điều gì?” Họ trả lời: “Ông Môisen đã cho phép viết giấy ly dị mà rẫy vợ”. Đức Giêsu nói với họ: “Chính vì các ông lòng chai dạ đá, nên ông Môisen mới viết điều răn đó cho các ông. Còn lúc khởi đầu công trình tạo dựng, Thiên Chúa đã làm nên con người có nam có nữ; vì thế, người đàn ông sẽ lìa cha mẹ mà gắn bó với vợ mình, và cả hai sẽ trở thành một xương một thịt. Như vậy, họ không còn là hai, nhưng chỉ là một xương một thịt. Vậy, sự gì Thiên Chúa đã phối hợp, loài người không được phân ly”. Khi về đến nhà, các môn đệ lại hỏi người về điều ấy. Người nói: “Ai rẫy vợ mà cưới vợ khác là phạm tội ngoại tình đối với vợ mình; và ai bỏ chồng để lấy chồng khác, thì cũng phạm tội ngoại tình”.

Người ta dẫn trẻ em đến với Đức Giêsu, để người đặt tay trên chúng, nhưng các môn đệ la rầy chúng. Thấy vậy, Người bực mình nói với các ông: “Cứ để trẻ em đến với Thầy, đừng ngăn cấm chúng, vì Nước Thiên Chúa là của những ai giống như chúng. Thầy bảo thật anh em: Ai không đón nhận Nước Thiên Chúa với tâm hồn một trẻ em, thì sẽ chẳng được vào”. Rồi Người ôm lấy các trẻ em và đặt tay chúc lành cho chúng.

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM LỜI CHÚA
CHÚA NHẬT XXVII THƯỜNG NIÊN
NGÀY 06 THÁNG 10

ƠN GỌI ĐỜI SỐNG HÔN NHÂN - GIA ĐÌNH

Kính thư cộng đoàn Phụng vụ! Triết gia người Pháp thời Phục hưng Michel de Montaigne (Mi-sel đờ Mon-ten) đã trình bày hôn nhân như một chiếc lồng son

son thiệp vàng, những con chim ở ngoài khao khát được vào, còn những con ở trong thì lại làm mọi cách hồng thoát ra. Ca dao Việt Nam cũng có câu mang ý nghĩa tương tự: ‘Cá trong lò đồ hoe con mắt. Cá ngoài lò ngúc ngoắc muốn vô’. Lễ thường tâm lý con người là thế, nhưng nói tới đời sống hôn nhân, không chỉ là sự kết hợp giữa một người nam và một người nữ, mà chính là ơn gọi xây dựng cộng đoàn nhỏ - gia đình.

Khởi đầu công trình sáng tạo, Thiên Chúa đã đặt để con người coi sóc thế giới này, và Ngài còn tác hợp một nam một nữ và chúc phúc cho họ: “*Người đàn ông sẽ lìa bỏ cha mẹ mà kết hợp với vợ mình, và cả hai nên một thân thể*” (St 2, 24). Và điều này được tái khẳng định trong Tin Mừng, cũng như trong đời sống hôn nhân-gia đình dưới lăng kính Ki-tô giáo: “*Như thế, họ không còn là hai mà là một huyết nhục. Vậy sự gì Thiên Chúa đã kết hợp, loài người không được phân ly*” (Mc 10, 8-9).

Cách đây khá lâu, bộ phim mang tựa đề ‘Chúng tôi muốn ly hôn’ và bộ phim khác mang tựa đề ngược lại ‘Đừng chia tay người mình yêu’ được trình chiếu rộng rãi. Chắc hẳn các bạn trẻ biết rõ nội dung những cuốn phim này hơn ai hết! Trong phim nêu lên những lý do khiến các đôi vợ chồng đưa nhau ra toà ly hôn. Vị thẩm phán nghiêm nghị hỏi: “Tại sao chị xin ly hôn?” Trước toà án, người vợ trả lời thẳng thừng: “Thưa quý toà, tại vì ông ấy ngủ ngáy quá lớn nên tôi mất ngủ triền miên”. Còn ở tình tiết khác, một chị vợ trả lời: “Tại vì lúc nào ông ấy cũng hôi mùi thuốc lá, nên tôi không chịu được”. Cứ thế, mỗi người có lý do riêng, hồng bỏ nhau một cách dễ dàng, nếu ly dị được cho phép vô tội vạ!

Hôn nhân chẳng phải chuyện riêng của hai cá thể, mà trên hết là một ơn gọi và là Bí tích, nơi đó Thiên Chúa tác hợp một nam một nữ thành vợ chồng (độc hôn) và sống trọn đời với nhau (vĩnh hôn). Chính vì vậy, đây là thiên luật, chứ không đơn thuần là giáo luật. Cho nên kể cả Giáo hội cũng không được sửa luật, thay luật và bỏ luật này. Do đó, đừng chia cắt những gì Thiên Chúa đã kết hợp! Lắm người chưa hiểu lập trường của Giáo hội về đời sống hôn nhân, thì đã vội chỉ trích, lên án và tệt hơn rời khỏi Giáo hội. Giáo hội chỉ đón nhận thiên luật này, giữ gìn và truyền dạy cho con cái mình, chứ không có quyền hạn thay-sửa đổi theo thời đại, trào lưu hoặc học thuyết này nọ. Lẽ dĩ nhiên, là người mẹ, Giáo hội luôn đồng hành, bảo

bọc, chở che và mong mỗi con cái mình luôn được hạnh phúc trong ơn gọi đời sống hôn nhân-gia đình. Vì thế, Thánh Giáo hoàng Gio-an Phao-lô II trong Tông huấn Gia đình số 59 đã khẳng định: “Phẩm giá và trách nhiệm của gia đình Ki-tô hữu, xét như là một Hội thánh tại gia, chỉ có thể sống được với sự trợ giúp liên li của Thiên Chúa, và sự trợ giúp này sẽ không bao giờ thiếu, nếu người ta biết cầu nguyện khẩn xin với lòng tin cậy và khiêm tốn”. Quả thật, hôn nhân - gia đình là một ơn gọi, nên cần gắn liền với đời sống cầu nguyện không ngừng, hầu ngày càng cảm nhận ân sủng nơi Bí tích hôn phối. Tình yêu, cảm xúc đôi lứa sẽ phai theo năm tháng, nhưng ơn Chúa luôn tươi gọi trên những ai đang chuẩn bị bước vào đời sống hôn nhân, và đang sống cuộc sống gia đình. Nhờ đó, vợ chồng gắn kết với nhau trong tình yêu nồng ấm, cha mẹ con cái mến thương nhau thiết tha.

Để kết thúc bài chia sẻ này, xin kể một giai thoại khá thú vị như sau: Vào ngày nọ, có hai vị tu sĩ già cùng ngồi đọc Tin Mừng, và hôm ấy họ đọc chuyện người con hoang đàng (x. Lc 15). Sau đó, một vị thoạt nhiên nhận xét: “Đây thật là câu chuyện hay và thú vị. Chúa đã vẽ nên bức tranh sinh động. Trong đó, người em ham hưởng thụ, đòi cha chia tài sản khi ông còn sống sờ sờ; người anh thì cần cù lam lũ, nhưng lại nhỏ nhen ganh tỵ, chẳng cảm nhận được tình cha đang khi sống với ông; còn người cha thì dịu hiền nhân ái vô cùng tận. Nhưng tôi thắc mắc là sao không thấy nói tới người mẹ nhỉ?” Nghe vậy, vị tu sĩ kia vốn nhiều tuổi hơn, điềm đạm đáp: “Bạn tôi ơi, nếu gia đình đó còn mẹ, chắc người con thứ sẽ chẳng bỏ nhà đi hoang đâu!”

Thật vậy, một gia đình đầy đủ bố mẹ con cái, mỗi người đều chu toàn sứ mệnh của mình là điều bảo đảm hạnh phúc cho từng thành viên và cũng là chiếc nôi vững vàng cho đức hạnh, tư cách của mỗi người. Ngoài ra, đó cũng đảm bảo thành công trong xã hội, và trợ lực rất nhiều cho mọi thành viên trong việc rèn luyện những đức tính nhân bản và siêu nhiên. Xin Chúa chúc lành cho các bạn trẻ đang chuẩn bị bước vào đời sống hôn nhân, và luôn đồng hành nâng đỡ các gia đình, những ai đang sống ơn gọi hôn nhân - gia đình. Amen!

Lm. Xuân Hy Vọng

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

Chủ tế: Thiên Chúa là nguồn gốc và cùng đích mọi loài. Ngài muốn đưa muôn vàn con cái đến vinh quang của Đức Giêsu. Chúng ta cùng cộng đoàn dân Chúa khẩn thiết cầu nguyện:

1. “*Hãy để trẻ nhỏ đến cùng Thầy đừng ngăn cản chúng.*” Xin cho các nhà truyền giáo, các giảng viên giáo lý trong Hội Thánh luôn nhớ nhiệm vụ thánh thiêng của họ, để việc giáo dục đức tin và truyền bá Tin Mừng cho mọi lứa tuổi luôn phù hợp với giáo lý của Giáo Hội, hầu sự nhận biết và tôn thờ Chúa được xứng hợp. **Chúng con cầu xin Chúa.**

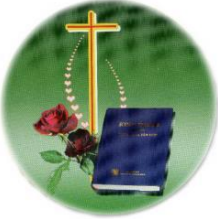
ĐÁP: XIN CHÚA NHẠM LỜI CHÚNG CON.

2. “*Đây xương bởi xương tôi, thịt bởi thịt tôi.*” Hiện nay vẫn nạn ly hôn đang gây ra rất nhiều khủng hoảng cho gia đình, cho xã hội và cho cả giáo hội. Xin cho các cho cặp đôi vợ chồng ý thức giá trị thiêng liêng của Bí Tích Hôn Phối mà mình đã thề ước và lãnh nhận, để họ luôn tìm kiếm thánh ý Chúa trên hết mọi sự, hầu bảo vệ hạnh phúc cho các gia đình. **Chúng con cầu xin Chúa.**

3. “*Sự gì Thiên Chúa kết hợp, loài người không được phân ly.*” Xin cho các bậc làm cha mẹ luôn là gương sáng trong yêu thương và hiệp nhất. Nhờ đó, mọi thành viên trong gia đình cảm nghiệm được sự hiện diện của Chúa qua những thăng trầm trong đời sống chung, và cùng cộng tác với nhau xây dựng Nước Chúa ngay tại trần gian. **Chúng con cầu xin Chúa.**

4. “*Chúa là nguyên nhân và cùng đích mọi vật.*” Xin cho những người anh chị em chưa nhận biết Chúa và đang trên đường tìm kiếm Chân Thiện Mỹ, hiểu rõ rằng: Hôn nhân có nguồn gốc từ chính Đấng Tạo Hóa. Cho nên không ai có quyền phá bỏ những định luật của hôn nhân, nhưng phải tôn trọng những phẩm giá của nó. **Chúng con cầu xin Chúa.**

Chủ tế: Lạy Thiên Chúa toàn năng, xin thanh luyện tâm trí chúng con, để chúng con luôn biết tôn trọng luật hôn nhân công giáo, nhờ đó, chúng con biết bảo vệ hạnh phúc cho gia đình, an vui cho xã hội, tương lai tốt đẹp cho thế hệ mai sau. Chúng con cầu xin nhờ Đức Kitô Chúa chúng con. **Amen.**

CHÚA NHẬT XXVIII THƯỜNG NIÊN NGÀY 13 THÁNG 10

BÀI ĐỌC I: Kn 7, 7-11

Tôi coi của cải chẳng là gì so với Đức Khôn Ngoan.

Lời Chúa trong sách Khôn Ngoan.

Tôi nguyện xin, và Thiên Chúa đã ban cho tôi sự hiểu biết. Tôi kêu cầu, và Thần Khí Đức Khôn Ngoan đã đến với tôi. Đức Khôn Ngoan, tôi đã quý trọng còn hơn cả vương trượng, ngai vàng. Tôi coi của cải chẳng là gì so với Đức Khôn Ngoan. Đối với tôi, trân châu, bảo ngọc chẳng sánh được với Đức Khôn Ngoan, vì vàng trên cả thế giới, so với Đức Khôn Ngoan, cũng chỉ là cát bụi, và bạc, so với Đức Khôn Ngoan, cũng kể như bùn đất. Tôi đã ham chuộng Đức Khôn Ngoan hơn sức khỏe và sắc đẹp, đã quý Đức Khôn Ngoan hơn ánh sáng, vì vẻ rực rỡ của Đức Khôn Ngoan chẳng bao giờ tàn lụi. Nhưng cùng với Đức Khôn Ngoan, mọi sự tốt lành đã đến với tôi. Nhờ tay Đức Khôn Ngoan, của cải quá nhiều không đếm xuể.

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: Tv 89

Đáp: *Lạy Chúa, xin cho đoàn con được no say tình Chúa, để ngày ngày được hớn hờ vui ca.*

Xướng: Xin dạy chúng con đếm tháng ngày mình sống, ngõ hầu tâm trí được khôn ngoan. Lạy Chúa, xin trở lại! Ngài đợi đến bao giờ? Xin chạnh lòng thương xót những tôi tớ Ngài đây.

Xướng: Từ buổi mai, xin cho đoàn con được no say tình Chúa, để ngày ngày được hớn hờ vui ca. Xin ban tặng chúng con niềm hoan hỷ, bù lại những tháng năm Ngài đã bắt ném nhục nuốt sầu.

Xướng: Ước gì chúng con là tôi tớ Chúa được thấy công trình Ngài thực hiện, và con cháu chúng con được thấy vinh hiển Ngài. Xin cho chúng con được vui hưởng lòng nhân hậu của Chúa là Thiên Chúa chúng con. Việc tay chúng con làm, xin Ngài củng cố, xin củng cố việc tay chúng con làm.

BÀI ĐỌC II: Dt 4, 12-13

Lời Thiên Chúa phê phán tâm tình cũng như tư tưởng của lòng người.

Lời Chúa trong thư của thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Do Thái.

Thưa anh em, Lời Thiên Chúa là Lời sống động, hữu hiệu và sắc bén hơn cả gươm hai lưỡi: xuyên thấu chỗ phân cách tâm với linh, vốt với tủy; Lời đó phê phán tâm tình cũng như tư tưởng của lòng người. Vì không có loài thọ tạo nào mà không hiện rõ trước Lời Chúa, nhưng tất cả đều trần trụi và phơi bày trước mặt Đấng có quyền đòi chúng ta trả lễ.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ. Halleluia.

TIN MỪNG: Mc 10, 17-30

Hãy đi bán những gì anh có, rồi đến theo Tôi.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Marcô.

Một hôm, Đức Giêsu vừa lên đường, thì có một người chạy đến, quỳ trước mặt Người và hỏi: “Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?” Đức Giêsu đáp: “Sao anh nói tôi là nhân lành? Không có ai nhân lành cả, trừ một mình Thiên Chúa. Hẳn anh biết các điều răn: chớ giết người, chớ ngoại tình, chớ trộm cắp, chớ làm chứng gian chớ làm hại ai, hãy thờ cha kính mẹ?” Anh ta nói: “Thưa Thầy, tất cả những điều đó, tôi đã tuân giữ từ thuở nhỏ”. Đức Giêsu đưa mắt nhìn anh ta và đem lòng yêu mến. Người bảo anh ta: “Anh chỉ thiếu có một điều, là hãy đi bán những gì anh có mà cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời. Rồi hãy đến theo tôi”. Nghe lời đó, anh ta sa sầm nét mặt và buồn rầu bỏ đi, vì anh ta có nhiều của cải.

Đức Giêsu rảo mắt nhìn chung quanh, rồi nói với các môn đệ: “Những người có của thì khó vào Nước Thiên Chúa biết bao!” Nghe Người nói thế, các môn đệ sửng sờ. Nhưng Người lại tiếp: “Các con ơi, vào được Nước Thiên Chúa thật khó biết bao! Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước Thiên Chúa”. Các ông lại càng sửng sốt hơn nữa và nói với nhau: “Thế thì ai có thể được cứu?” Đức

Giêsu nhìn thẳng vào các ông và nói: “Đối với loài người thì không thể được, nhưng đối với Thiên Chúa thì không phải thế, vì đối với Thiên Chúa, mọi sự đều có thể được”.

Ông Phêrô lên tiếng thưa Người: “Thầy coi, phần chúng con, chúng con đã bỏ mọi sự mà theo Thầy!” Đức Giêsu đáp: “Thầy bảo thật anh em: chẳng hề có ai bỏ nhà cửa, anh em, chị em, mẹ cha, con cái hay ruộng đất, vì Thầy và vì Tin Mừng, mà ngay bây giờ, ở đời này, lại không nhận được nhà cửa, anh em, chị em, mẹ, con hay ruộng đất, gấp trăm, cùng với sự ngược đãi, và sự sống vĩnh cửu ở đời sau”.

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM LỜI CHÚA CHÚA NHẬT XXVIII THƯỜNG NIÊN NGÀY 13 THÁNG 10

“... chỉ thiếu có một điều”

Mến chúc anh chị em luôn Bình an và Thiện hảo.

Anh chị em rất thân mến. Sự sống đời đời, sống cuộc đời đáng sống, hay nói cách khác thì Bình an và Hạnh phúc vẫn luôn là mục đích, là mong ước của mỗi một người chúng ta. Với mục đích và mong ước cao đẹp đó, chúng ta đã cố gắng tìm kiếm, đã hy sinh công sức và bao điều. Thế nhưng, hình như mong ước vẫn là ước mong!?

Bởi vậy, như người (thanh niên) trong bài Tin mừng hôm nay, có lẽ chúng ta cũng muốn hỏi Chúa Giêsu rằng: “Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?” Một câu hỏi quan trọng, nên dù “Chúa Giêsu vừa lên đường” biết là gấp gáp nhưng không thể bỏ qua cơ hội này. Người này “chạy đến, quỳ xuống trước mặt Người và hỏi”. Một thái độ hết sức cấp bách, thành khẩn và tin tưởng. Sự quan trọng của điều anh ta tìm kiếm càng được thể hiện qua những cố gắng của anh trong suốt thời gian qua. Anh ta nói: “Thưa Thầy, tất cả những điều đó, tôi đã tuân giữ từ thuở nhỏ.” Với sự thành tâm và những cố gắng của anh, đáng lẽ qua cuộc gặp gỡ này sẽ đưa anh đến một cái kết tốt đẹp viên mãn. Nhưng không, “anh ta sa sầm nét mặt và buồn rầu bỏ đi”, vì anh ta không thể tin tưởng thực thi lời mời gọi của Chúa, “vì anh ta có nhiều của cải.” Vì anh ta chọn của cải,

chọn việc của Chúa thay vì đáng ra là chọn chính Ngài, chọn tin tưởng và theo Ngài. Anh ta vẫn còn thiếu, dù “chỉ thiếu có một điều”, nhưng lại là điều cơ bản và quan trọng nhất.

“Anh chỉ thiếu có một điều, là hãy đi bán những gì anh có mà cho người nghèo, anh sẽ được một kho tàng trên trời. Rồi hãy đến theo tôi.” Điều anh ta thiếu đó là xác tính lại mọi sự ta có là những gì ta đón nhận từ Chúa để phục vụ tha nhân. Và ý thức rằng ta “chọn Chúa chứ không phải chọn việc của Ngài”. Anh ta thiếu “vì anh ta có nhiều của cải.” Có thể nói điều gì anh ta cũng có, chỉ thiếu điều là không biết điều. Không biết rằng tất cả những gì “anh ta có” tất cả những gì anh ta đã đón nhận. Và anh ta cũng không biết rằng chỉ khi anh quảng đại cho đi anh mới chính thức có được. Chắc chúng ta cũng biết chữ 与 (du, dữ, dự) trong tiếng Nhật có âm Nhật là あた.える (ata.eru), あずか.る (azuka.ru), くみ.する (kumi.suru), と もに (tomoni). Điều này có nghĩa là khi chúng ta cho đi của cải hay một điều gì chính là chúng ta đang được cùng với Chúa, được kết hợp và được tham dự vào công trình tạo dựng của Ngài. Anh ta buồn rầu “vì anh ta có nhiều của cải”. Anh đã lầm tưởng rằng tất cả của cải là do anh nỗ lực mà có.

Vì nghĩ rằng tất cả những gì có được là do nỗ lực của thân, nên anh đã hỏi Chúa rằng: “Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?” Phải làm - để được! Anh ta xem ơn cứu độ như một sự đổi chác. Anh ta nghĩ rằng ơn cứu độ là một sự đổi chác, “tôi muốn - tôi phải - tôi làm - tôi được”. Anh ta quên rằng ơn cứu độ là do tình thương của Chúa và sự tự do đáp trả của con người. Nhiều khi chúng ta quá chú trọng đến vấn đề làm được mà quên đi ơn gọi được làm. Quả thực niềm vui, niềm hạnh phúc căn bản của chúng ta, ơn cứu độ đích thực của chúng ta không phụ thuộc vào những gì chúng ta làm được, nhưng nó phụ thuộc vào cách chúng ta đón nhận và sống tâm tình ĐƯỢC LÀM, được cộng tác với Chúa trong công trình sáng tạo, trong việc giúp đỡ anh chị em, trong việc nuôi dưỡng và giáo dục con cái, trong việc thăng tiến bản thân, ... tất cả những gì chúng ta được mời gọi cộng tác đều là ân ban.

Anh chị em rất thân mến. Ước gì chúng ta luôn biết, “Trước hết hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Người, còn tất cả những thứ kia Người sẽ thêm cho.” (Mt 6:33) Chúng ta biết rằng “Kính sợ ĐỨC CHÚA là bước đầu của khôn ngoan.” (Cn 9,10) Và trong bài đọc 1 hôm nay, vua Salomon - vị vua đã xin cho mình sự Khôn Ngoan hơn là được giàu có đã nói: “Đem so sánh sự giàu sang với sự khôn ngoan, tôi kể sự giàu sang như không” (Kn 7,8). Ước gì chúng ta cho Chúa cơ hội được thể hiện sự khôn ngoan của Ngài qua cuộc sống chúng ta. Hãy

để “lời Thiên Chúa là lời hằng sống” hướng dẫn đời ta giúp ta sống. Ông gọi là con cái của Thiên Chúa, là hình ảnh của Ngài và là “trợ tá tương xứng” cho tha nhân. Bởi, với Chúa cho ta Bình an, vì tha nhân cho ta Hạnh phúc. Amen.

Fx. Trần Văn Hoài, OFM.Conv.

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

Chủ tế: Đức khôn ngoan đích thật dạy chúng ta phải luôn tin tưởng phó thác và cảm tạ Thiên Chúa. Trong tâm tình đó, chúng ta cùng cầu nguyện:

1. “*Lời Thiên Chúa là lời sống động, hữu hiệu và sắc bén*”. Xin Chúa cho mọi thành phần trong hội thánh, cách riêng là các vị chủ chăn luôn nỗ lực học hỏi và sống Lời Chúa, hầu nhờ ánh sáng Lời Chúa soi dẫn các ngài trở nên những người mực tử gương mẫu, thánh thiện và đầy sự khôn ngoan. **Chúng con cầu xin Chúa.**

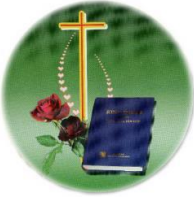
ĐÁP: XIN CHÚA NHẬM LỜI CHÚNG CON.

2. “*Đối với loài người thì không thể được, nhưng đối với Thiên Chúa mọi sự đều có thể*”. Xin cho các dân tộc được ơn nhận biết Chúa, đón nhận ánh sáng tin mừng hằng sống, hầu thế giới ngày càng có nhiều người được ơn cứu độ và người người có thể chung sống trong an vui và hạnh phúc. **Chúng con cầu xin Chúa.**

3. “*Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào nước Thiên Chúa*”. Xin cho các Kitô hữu luôn biết cảnh giác đề phòng với sự lôi cuốn, cám dỗ của vật chất, tiền bạc; biết coi trọng những giá trị tinh thần, giúp đỡ những ai túng thiếu và luôn khát khao tìm kiếm Nước trời. **Chúng con cầu xin Chúa.**

4. Xin cho anh chị em trong cộng đoàn đang hiện diện nơi đây luôn trở nên dấu chỉ của tình yêu và sự hiện diện của Chúa cho những người xung quanh, bằng chính cung cách sống khiêm nhường và yêu thương. **Chúng con cầu xin Chúa.**

Chủ tế: Lạy Chúa Giêsu Kitô, xin cho chúng con biết yêu mến sự nghèo khó như Chúa, để khỏi bị lôi cuốn bởi những trào lưu thế tục, nhưng biết chấp nhận và yêu thích cuộc sống giản dị siêu thoát, mà nên chứng từ cho cuộc sống mai sau, Chúa hằng sống và hiển trị muôn đời. **Amen.**

CHÚA NHẬT XXIX THƯỜNG NIÊN NGÀY 20 THÁNG 10

BÀI ĐỌC I: Is 53, 10-11

Nếu người hiến thân làm lễ vật đền tội, người sẽ được thấy kẻ nổi dõi, sẽ được trường tồn.

Lời Chúa trong sách ngôn sứ Isaia.

Đức Chúa đã muốn người tội trung phải bị nghiền nát vì đau khổ. Nếu người hiến thân làm lễ vật đền tội, người sẽ được thấy kẻ nổi dõi, sẽ được trường tồn, và nhờ người, ý muốn của Đức Chúa sẽ thành tựu. Nhờ nỗi thống khổ của mình, người sẽ nhìn thấy ánh sáng và được mãn nguyện. Vì đã ném mùi đau khổ, người công chính, tội trung của Ta, sẽ làm cho muôn người nên công chính và sẽ gánh lấy tội lỗi của họ.

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: Tv 32

Đáp: *Xin đổ tình thương xuống chúng con, lạy Chúa, như chúng con hằng trông cậy nơi Ngài.*

Xướng: Lời Chúa phán quả là ngay thẳng, mọi việc Chúa làm đều đáng cậy tin. Chúa yêu thích điều công minh chính trực. Tình thương chúa Chan hòa mặt đất.

Xướng: Chúa để mắt trông nom người kính sợ Chúa, kẻ trông cậy vào lòng Chúa yêu thương, hầu cứu họ khỏi tay thần chết và nuôi sống trong buổi cơ hàn.

Xướng: Tâm hồn chúng con đợi trông Chúa, bởi Người luôn che chở phù trì. Xin đổ tình thương xuống chúng con, lạy Chúa, như chúng con hằng trông cậy nơi Ngài.

BÀI ĐỌC II: Dt 4, 14-16

Ta hãy mạnh dạn tiến lại gần ngai Thiên Chúa là nguồn ân sủng.

Lời Chúa trong thư của thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Do Thái.

Thưa anh em, chúng ta có một vị Thượng Tế siêu phàm đã băng qua các tầng trời, là Đức Giêsu, Con Thiên Chúa. Vậy chúng ta hãy giữ

vững lời tuyên xưng đức tin. Vị Thượng Tế của chúng ta không phải là Đấng không biết cảm thương những nỗi yếu hèn của ta, vì Người đã chịu thử thách về mọi phương diện cũng như ta, nhưng không phạm tội. Bởi thế, ta hãy mạnh dạn tiến lại gần Ngài Thiên Chúa là nguồn ân sủng, để được xót thương và lãnh ơn trợ giúp mỗi khi cần.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Con Người đến để phục vụ, và hiến mạng sống làm giá chuộc muôn người. Halleluia.

TIN MỪNG: Mc 10, 35-45

Con Người đến để hiến mạng sống làm giá chuộc muôn người.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Marcô.

Khi ấy, hai người con ông Giêbêđê là Giacôbê và Gioan đến gần Đức Giêsu và nói: “Thưa Thầy, chúng con muốn Thầy thực hiện cho chúng con điều chúng con sắp xin đây”. Người hỏi: “Các anh muốn Thầy thực hiện cho các anh điều gì?” Các ông thưa: “Xin cho hai anh em chúng con, một người được ngồi bên hữu, một người được ngồi bên tả Thầy, khi Thầy được vinh quang”. Đức Giêsu bảo: “Các anh không biết các anh xin gì! Các anh có uống nỗi chén Thầy sắp uống, hay chịu được phép rửa Thầy sắp chịu không?” Các ông đáp: “Thưa được”. Đức Giêsu bảo: “Chén Thầy sắp uống, anh em cũng sẽ uống; phép rửa Thầy sắp chịu, anh em cũng sẽ chịu. Còn việc ngồi bên hữu hay bên tả Thầy, thì Thầy không có quyền cho, nhưng Thiên Chúa đã chuẩn bị cho ai thì kẻ ấy mới được”.

Nghe vậy, mười môn đệ kia tức tối với ông Giacôbê và ông Gioan. Đức Giêsu gọi các ông lại và nói: “Anh em biết: nhưng người được coi là thủ lãnh các dân thì dùng uy mà thống trị dân, những người làm lớn thì lấy quyền mà cai quản dân. Nhưng giữa anh em thì không được như vậy: ai muốn làm lớn giữa anh em thì phải làm người phục vụ anh em; ai muốn làm đầu anh em thì phải làm đầy tớ mọi người. Vì Con Người đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ, và hiến mạng sống làm giá chuộc muôn người.

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM LỜI CHÚA
CHÚA NHẬT XXIX THƯỜNG NIÊN
NGÀY 20 THÁNG 10

Chén Của Thầy

Thương ai thì người ta mới cùng ăn cùng uống với người đó. Chẳng mấy ai ngồi cùng một mâm với những kẻ mình không thích trừ những hoàn cảnh bất đắc dĩ. Bởi lẽ, thức ăn có ngon, chén rượu có nồng hay không phần lớn là do người cùng đồng bàn với mình là ai. Chúa Giêsu cũng thế! Ngài thương đám đông đi theo Ngài trong hành trình rao giảng, cách đặc biệt, Ngài thương các môn đệ của mình nên đã nhiều lần Ngài đồng bàn với họ. Tin mừng kể cho chúng ta nghe nhiều lần Đức Giêsu đã dùng bữa với những người đi theo Ngài.

Trong bài tin mừng hôm nay, Chúa Giêsu muốn mời các môn đệ cùng chung chén với Ngài khi hai ông Giacôbê và Gioan đến gặp Ngài. Giacôbê và Gioan là hai anh em ruột. Hai anh em này đến xin được ngồi bên tả và bên hữu của Thầy khi Thầy được vinh quang. Ngồi bên tả và bên hữu có nghĩa là được chia sẻ vinh quang với Thầy ở một mức độ cao nhất. Có lẽ không chỉ hai ông này mà thôi, các môn đệ khác cũng đã ngầm nhắm cho mình một vị trí ngon lành nào đó trong Nước của Thầy. Cứ nhìn thái độ của các ông sẽ hiểu. Các ông đã tức tối với hai anh em con ông Êbêđê vì dám công khai xin điều mà mình thâm ôm ấp. Chúa Giêsu thay vì đáp lại nguyện vọng của hai anh em Giacôbê và Gioan, lại mời gọi các ông chia sẻ chén của Ngài. Chén này không phải là chén rượu nho ngon lành mà các ông vẫn hay được chung phần. Chén này chính là việc đổ máu ra để cứu chuộc thế gian. Chén này là chén của sự chết, là chén của đau thương. Lời mời gọi này không chỉ dành cho Giacôbê và Gioan mà còn dành cho tất cả các môn đệ, và cho bạn và tôi qua mọi thời đại. Bởi vì, “Con người đến để hiến mạng sống làm giá chuộc muôn người”.

Bước theo Đức Giêsu, trước hết là bước theo Đấng Thiên Chúa tự huỷ mình ra không đến chết. Chúa Giêsu đã từ khước địa vị làm Chúa của mình để trở nên con người như chúng ta và Ngài đã trở nên rớt hết để cứu độ chúng ta. Bước theo Chúa Giêsu là bước vào một quỹ đạo của sự hy sinh, quên cả thân mình vì Thiên Chúa và vì anh chị em. Đây là con đường duy nhất để chung chia chén của Thầy Giêsu. Con đường của thập giá nhưng chắc chắn sẽ dẫn đến vinh quang. Con đường của từ bỏ nhưng sẽ mang lại sự tự do, thênh thang với đất trời. Một người Kitô hữu mà chưa dám hy sinh, chết cho ý riêng của mình thì vẫn mãi mãi lệch nhịp với Thầy Giêsu. Một người đi theo Chúa mà bám víu quá nhiều vào vị trí, chỗ đứng của mình chắc chắn sẽ chẳng bao giờ kinh nghiệm được thế nào là tự do thật.

Chúa Giêsu mang đến cho con người sự giải thoát. Sự giải thoát mà Chúa Giêsu mang đến là một sự giải thoát triệt để bởi vì người ta được giải thoát khỏi cái tôi hẹp hòi của mình để buông mình vào đại dương của sự tự do, tình yêu và niềm vui. Nếu tôi không tự do để yêu một cách vui tươi thì có lẽ tôi đang đi theo một ai đó chứ không phải Đấng Bị Đóng Đinh.

Joseph Nhã SJ

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

Chủ tế: Con Thiên Chúa đến thế gian như một Tôi Trung luôn phục vụ và hiến thân cho nhân loại. Để noi gương Chúa, chúng ta khẩn khoản dâng lời nguyện xin:

1. “Đức Chúa đã làm cho người tôi trung phải bị nghiền nát vì đau khổ”. Chúng ta hiệp ý cầu nguyện cho các Vị Mục tử trong Giáo Hội, luôn nỗ lực hoàn thành sứ mạng loan báo Tin Mừng bằng lời rao giảng, qua đời sống cầu nguyện và bằng việc hy sinh hằng ngày. **Chúng con cầu xin Chúa.**

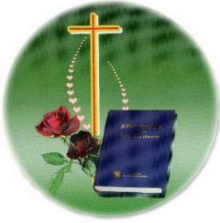
ĐÁP: XIN CHÚA NHẬM LỜI CHÚNG CON.

2. “Con Người đến không phải để được người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ”. Chúng ta nguyện xin cho các nhà lãnh đạo quốc gia biết đem hết tài đức của mình mà lãnh đạo và phục vụ, để dân nước được an cư lạc nghiệp, sống thanh bình tự do. **Chúng con cầu xin Chúa.**

3. Gương sáng và cử chỉ bác ái là bằng chứng để người khác tin nhận có Thiên Chúa. Chúng ta cùng cầu xin Chúa cho các Kitô hữu, đặc biệt là giới trẻ luôn sống gương mẫu, đạo đức trong hoàn cảnh của mình và luôn sẵn sàng giúp đỡ mọi người, để những ai chưa biết Chúa nhận ra Chúa đang hiện diện trong họ. **Chúng con cầu xin Chúa.**

4. Truyền giáo là trách nhiệm và bổn phận của mỗi người. Xin cho mỗi người đang tham gia trong cộng đoàn công giáo chúng ta biết chuyên cần cầu nguyện, sẵn sàng ra đi thực thi bác ái, hiệp thông khổ đau đời mình với Đức Kitô, để làm cho nhiều người được ơn biết Chúa. **Chúng con cầu xin Chúa.**

Chủ tế: Lạy Chúa, xin cho chúng con một tinh thần ham mê học hỏi chân lý, tích cực cầu nguyện, sẵn sàng chấp nhận mọi hi sinh trong đời sống Kitô hữu, để nhiều người được dẫn vào đường cứu độ. Chúng con cầu xin, nhờ Đức Kitô Chúa chúng con. **Amen.**

CHÚA NHẬT XXX THƯỜNG NIÊN NGÀY 27 THÁNG 10

BÀI ĐỌC I: Gr 31, 7-9

Kẻ điui, người què, Ta sẽ an ủi và dẫn đưa về.

Lời Chúa trong sách ngôn sứ Giêrêmia.

Đức Chúa phán thế này: reo vui lên mừng Giacóp, hãy hoan ho dân đứng đầu chư dân! Nào loan tin, ca ngợi và công bố: “Đức Chúa đã cứu dân Người, số còn sót lại của Israel!” Nay Ta sẽ đưa chúng từ đất Bắc trở về, quy tụ chúng lại từ tận cùng cõi đất. Trong chúng, có kẻ điui, người què, kẻ mang thai, người ở cũ; tất cả cùng nhau trở về, cả một đại hội đông đảo. Chúng trở về, nước mắt tuôn rơi, Ta sẽ an ủi và dẫn đưa chúng, dẫn đưa tới dòng nước, qua con đường thẳng băng, trên đó chúng không còn vấp ngã. Vì đối với Israel, Ta là một người Cha, còn đối với Ta, Epraim chính là con trưởng.

Đó là Lời Chúa

ĐÁP CA: Tv 125

Đáp: *Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại! Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.*

Xướng: Khi Chúa dẫn tù nhân Sion trở về, ta tưởng mình như giữa giấc mơ. Vang vang ngoài miệng câu cười nói, rộn rã trên môi khúc nhạc mừng.

Xướng: Bảy giờ trong dân ngoại, người ta bàn tán: “Việc Chúa làm cho họ vĩ đại thay!” Việc Chúa làm cho ta, ôi vĩ đại! Ta thấy mình chan chứa một niềm vui.

Xướng: Lạy Chúa, xin dẫn tù nhân chúng con về, như mưa dẫn nước về sỏi cạn miền Nam. Ai nghẹn ngào ra đi gieo giống, mùa gặt mai sau khắp khởi mừng.

Xương: Họ ra đi, đi mà nức nở, mang hạt giống vãi gieo; lúc trở về, về reo hớn hờ, vai nặng gánh lúa vàng.

BÀI ĐỌC II: Dt 5, 1-6

Muôn thưở, Con là Thượng Tế theo phẩm hàm Melchisêđê.

Lời Chúa trong thư của thánh Phaolô tông đồ gửi tín hữu Do Thái.

Thưa anh em, thượng tế nào cũng là người được chọn trong số người phàm, và được đặt lên làm đại diện cho loài người, trong các mối tương quan với Thiên Chúa, để dâng lễ phẩm cũng như tế vật đền tội. Vị ấy có khả năng cảm thông với những kẻ ngu muội và những kẻ lầm lạc, bởi vì chính mình cũng đầy yếu đuối; và vì yếu đuối, nên vị thượng tế phải dâng lễ đền tội cho dân thế nào, thì cũng phải dâng lễ đền tội cho chính mình như vậy. Không ai tự gán cho mình vinh dự ấy, nhưng phải được Thiên Chúa gọi, như ông Aaron đã được gọi. Cũng vậy, không phải Đức Kitô đã tự tôn mình làm Thượng Tế, nhưng là Đấng đã nói với Người: Con là Con của Cha, ngày hôm nay Cha đã sinh ra Con, như lời Đấng ấy đã nói ở một chỗ khác: muôn thưở, Con là Thượng Tế theo phẩm trật Melchisêđê.

Đó là Lời Chúa

TUNG HÔ TIN MỪNG

Halleluia, Halleluia. Đấng Cứu Độ chúng ta là Đức Giêsu Kitô đã tiêu diệt thần chết, và đã dùng Tin Mừng mà làm sáng tỏ phúc trường sinh. Halleluia.

TIN MỪNG: Mc 10, 46-52

Thưa Thầy, xin cho tôi nhìn thấy được.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo thánh Marcô.

Khi ấy, Đức Giêsu và các môn đệ đến thanh Giêricô. Khi Đức Giêsu cùng với các môn đệ và một đám người khá đông ra khỏi thanh Giêricô, thì có một người mù đang ngồi ăn xin bên vệ đường, anh ta tên là Batimê, con ông Timê. Vừa nghe nói đó là Đức Giêsu Nazareth, anh ta

bắt đầu kêu lên rằng: “Lạy ông Giêsu, Con Vua Đavít, xin đủ lòng thương tôi!” Nhiều người quát nạt bảo anh ta im đi, nhưng anh ta càng kêu lớn tiếng: “Lạy Con Vua Đavít, xin đủ lòng thương tôi!” Đức Giêsu đứng lại và nói: “Gọi anh ta lại đây!” Người ta gọi anh mù và bảo: “Cứ yên tâm, đứng dậy, Người gọi anh đây!” Anh mù liền vắt áo chòang lại, đứng phất dậy mà đến gần Đức Giêsu. Người hỏi: “Anh muốn tôi làm gì cho anh?” Anh mù đáp: “Thưa Thầy, xin cho tôi nhìn thấy được”. Người nói: “Anh hãy đi, lòng tin của anh đã cứu anh!” Tức khắc, anh ta nhìn thấy được và đi theo Người trên con đường Người đi.

Đó là Lời Chúa

SUY NIỆM LỜI CHÚA **CHÚA NHẬT XXX THƯỜNG NIÊN** **NGÀY 27 THÁNG 10**

TRONG NỖI CÔ ĐƠN, ANH CHÀNG MÙ NHẬN BIẾT ĐÁNG CỨU ĐỘ.

Bài đọc I: Ngôn sứ Giêrêmia nói tiên tri về thời giải phóng. Khi đó, Thiên Chúa sẽ đưa dân từ chốn lưu đày trở về quê hương. Tất cả những người đau khổ đó là những người mù, què, tàn tật, bệnh tật sẽ được cứu chữa.

Bài đọc II: Tác giả thư Do thái tiếp tục suy tư về vai trò của Vị Thượng Tế người phàm:

-Vị đó được chọn từ giữa loài người;

-Để đại diện cho loài người trong các tương quan với Thiên Chúa;

-Vì cũng mang thân phận loài người tội lỗi, nên chẳng những vị ấy dâng lễ đền tội cho dân, mà còn phải dâng lễ đền tội cho chính mình nữa.

Tin Mừng:

Người ta thường bảo “*có đau mắt mới biết thương người mù*”

Mù có nghĩa là cuộc đời bị kết án chìm trong đêm tối, là bị loại ra khỏi thế giới của màu sắc và hình tượng. Hơn nữa, sự cô đơn do khuyết tật gây nên còn đẩy anh ta xa lìa xã hội và Giáo hội, bởi vì theo quan niệm Do thái lúc bấy giờ, người bệnh tật bị liệt vào số những kẻ bị Chúa phạt, vì *tội của anh ta hay cha mẹ anh ta* (x.Ga 9,2). Dĩ nhiên, một người như thế không được coi trọng, anh ta sống nhờ của bố thí, *anh ta ở bên vệ đường* (c.46) trong lúc đám đông náo nhiệt vây quanh Chúa

và theo Chúa lên đường. Sự cô đơn của anh chàng mù lại thêm rõ nét khi đám đông chặn họng anh, không cho anh ta có quyền ăn nói, ngay cả lúc anh cất tiếng van xin Chúa giúp đỡ (c.48). Thì ra, đám đông sáng mắt, nhưng họ không thấy nỗi khổ tâm của Bartimê, không nhận ra khát vọng muốn được lành mạnh của người khuyết tật, một khát vọng vượt quá đồng xu mà họ bố thí cho anh để anh duy trì sự sống. Và, phải chăng, khi bình tâm nhìn vào lòng mình, ta cũng phải hổ thẹn thốt lên: **Đám đông ấy chính là tôi, là chúng ta!!!** Tôi vẫn đồng hành với những người khốn cùng trong cuộc sống, tôi gặp họ, thấy họ, nhưng không nhận ra nhu cầu của họ. Tôi không thấy rằng họ cần nơi tôi một ánh mắt thông cảm, một hơi ấm tình người, một thái độ trân trọng lắng nghe, chứ không chỉ cần sự giúp đỡ vật chất, được tôi ban phát như một của bố thí cho xong chuyện, cho khỏi bị quấy rầy.

Đối lại với đám đông sáng mắt, anh mù không thấy vạn vật, nhưng nhờ niềm tin, anh thấy được chiều sâu của lòng người, của biển cố, và động tác **“thấy”** này mới thực sự thâm thúy. Đúng như Saint Exupéry đã viết trong cuốn **“Hoàng Tử nhỏ”** (Le petit Prince) *“Người ta chỉ thấy rõ được bằng trái tim, còn nếu nhìn bằng mắt thì chẳng thấy được điều cốt yếu”*. Bartimê không nhìn thấy Đức Giêsu Nazaréth, anh chỉ nghe người ta đồn thổi về Ngài. Tuy nhiên, nếu những cặp mắt sáng chỉ nhìn thấy Đức Giêsu là vị lương y tài giỏi, một vị ngôn sứ xuất hiện giữa đám đông, thì Bartimê, tuy mù lòa, nhưng lại nhìn xa trông rộng hơn. Anh gọi Đức Giêsu bằng tước hiệu **Con Vua Davít**, nghĩa là Đấng Mêsia, Đấng Cứu độ (c.47-48). Anh tin vào quyền năng và tình thương của Đức Giêsu, cho nên, từ **bên vệ đường**, anh cất tiếng kêu van, dẫu rằng lời kêu van ấy bị những lời trách mắng phủ phàng muốn dập tắt.

Điều kỳ lạ là giữa đám đông ngăn cách Bartimê với Chúa, giữa những ồn ào náo nhiệt xung quanh, Đức Giêsu **vẫn nghe thấy** tiếng anh mù. Ngài dừng bước và **gọi** anh (c.49). Như hôm nào, Đức Giêsu đi dọc bờ biển Galilê, thấy hai anh em Giacôbê và Gioan đang vá lưới dưới thuyền, Ngài gọi họ, và họ bỏ mọi sự mà đi theo Ngài (x.Mt 4,21-22). Cũng vậy, nghe Chúa gọi, Bartimê **liệng** chiếc áo choàng vừa là vật che thân, vừa là phương tiện để nhận của bố thí mà đến cùng Chúa (c.50). Đến cùng Chúa với niềm tin mạnh mẽ, và niềm tin ấy không luống công vô ích. Đức Giêsu đã mở cho anh đôi mắt thân xác, trả lại anh một chỗ đứng trong xã hội. Hơn nữa, Ngài còn mở cho anh đôi mắt đức tin, giúp anh thoát khỏi vị trí **bên vệ đường**, để rồi như em bé tung tăng trong bộ áo mới, anh theo Chúa lên Giêrusalem, nơi Ngài chịu treo trên thập giá (c.52).

Trên con đường lên Giêrusalem năm xưa, anh thanh niên giàu có muốn theo Chúa, nhưng rút cục anh đã thất vọng tháo lui (Mc 10,17-22). Còn Giacôbê và

Gioan đã muốn chiếm vị trí vượt trên đồng bạn, khiến nhóm môn đệ đâm ra tức tối (Mc 10,35-41). Chỉ riêng anh chàng Bartimê lại theo Chúa với lòng hân hoan vui sướng. Thì ra giữa đám đông chen lấn đi theo Chúa, chỉ có anh chàng mù là sáng hơn cả. Sáng nhờ cặp mắt thân xác, nhưng nhất là sáng nhờ cặp mắt đức tin. Chính đức tin đã biến đổi đời anh.

Gợi ý suy nghĩ:

1- Phép lạ chữa anh mù Bartimê là phép lạ cuối cùng Marcô kể lại trước cuộc Thương Khó và Phục Sinh. Như vậy, thánh sử muốn đúc kết những gì xảy ra trước đây. Biến cố Đức Giêsu đi qua có những người không muốn nhìn thấy; nhưng cũng có người như anh mù Bartimê đã xin Đức Giêsu mở con mắt tâm hồn và đã bước theo Chúa. Họ là những người **biết nhay cảm với ánh sáng nội tâm**, họ đã không dập tắt ánh sáng đó vì tư lợi, vì mưu toan chính trị, vì quan niệm sống, vì thành kiến. Họ đã ra đi theo Đức Kitô.

2- Nếu đức tin đã biến đổi cuộc đời anh mù Bartimê, thì hỏi rằng đức tin có biến đổi cuộc đời tôi chăng? Hay giống như đám đông bước theo Chúa hôm xưa, họ cũng đi với Chúa trên con đường, nhưng kỳ thực thì họ lại ở **bên vệ đường**, bởi lẽ họ **đồng hành**, nhưng **không đồng hướng** với Chúa. Cho nên, điều quan trọng là hãy bắt chước Bartimê mà không ngừng kêu lên rằng: **“Lạy con Vua Davit, xin thương xót con!”**. Tiếng tôi van nài sẽ chẳng bao giờ rơi vào khoảng không vô vọng, Chúa luôn dừng lại để lắng nghe, và tra tay đáp cứu. Chỉ sợ rằng tiếng kêu ấy đã tắt ngấm, vì tôi lười biếng, vì sợ tiếng quát phũ phàng, tiếng chế diễu của người xung quanh, vì thất vọng nên buông xuôi mặc theo dòng đời đưa đẩy.

3- Cuối cùng, nghe tiếng Chúa gọi, anh mù Bartimê vấp áo choàng, nghĩa là dứt bỏ cuộc đời cũ để mau mắn đáp lại tiếng Chúa. Cũng vậy, đức tin đòi hỏi tôi lột bỏ con người cũ để mặc lấy con người mới. Đức tin đòi hỏi tôi thoát khỏi trạng thái ù lì, xơ cứng của mình để lên đường theo Chúa. Theo Chúa hôm nay không phải là bước theo chân Ngài trên những nẻo đường gồ ghề của xứ Palestin xưa, nhưng là bước theo những giá trị Tin Mừng, là dõi theo cách sống của Ngài trong lối ứng xử mỗi ngày trong cuộc đời tôi.

Tôi đã sống theo những giá trị Tin Mừng thế nào???

“*Ôi lạy Chúa, mở cho con đôi mắt,
Thấy tình yêu kỳ diệu Chúa khắp nơi.
Con mù lòa, bên vệ đường hành khát,
Xin chữa con để nhìn thấy mặt Ngài.*” Amen.

Gabriel Dương Văn Quốc Tiến.

LỜI NGUYỆN TÍN HỮU

Chủ tế: “Anh hãy đi, lòng tin của anh đã cứu anh!” Cảm tạ hồng ân cứu độ của Chúa, chúng ta tin tưởng dâng lời nguyện xin:

1. “*Con là tư tế đến muôn đời theo phẩm hàm Menkixêđê*”. Chúng ta hiệp ý cầu xin Chúa cho Đức Thánh Cha, các Giám Mục, Linh Mục trong chức vụ tư tế đang ngày đêm miệt mài chăm sóc đàn chiên của Chúa, luôn được ơn vững mạnh, luôn là những tôi tớ trung thành, chu toàn sứ vụ cao cả Chúa đã ủy thác nơi các ngài. **Chúng con cầu xin Chúa.**

ĐÁP: XIN CHÚA NHẬM LỜI CHÚNG CON.

2. “*Thưa Thầy: xin cho tôi nhìn thấy được*”. Xin cho những ai đang sống trong tội lỗi được ơn thành tâm hối cải, rời bỏ lối sống cũ, biết khao khát tìm đến Chúa Giêsu là sự sống và ánh sáng thật duy nhất. **Chúng con cầu xin Chúa.**

3. “*Đức tin của anh đã cứu chữa anh*”. Chúng ta cầu xin Chúa ban thêm sức mạnh, ủi an những anh chị em đang trong đau khổ, bệnh tật, để khi được nâng đỡ bởi ơn Chúa họ luôn can đảm vượt qua mọi thử thách. **Chúng con cầu xin Chúa.**

4. “*Tức khắc anh ta nhìn thấy được và bước đi trên con đường Người đi*”. Chúng ta cùng cầu xin Chúa cho mỗi người trong cộng đoàn luôn là những Kitô hữu gương mẫu đích thực, phản chiếu ánh sáng tình yêu của Chúa trong chính môi trường sống và làm việc của mình. **Chúng con cầu xin Chúa.**

Chủ tế: Lạy Chúa là Cha và là Đấng cứu độ trần gian, Chúa đã ban tặng Đức Giêsu Kitô là ánh sáng dẫn đưa con người đến tận nguồn chân lý. Xin nhận lời chúng con cầu nguyện và thương mở mắt tâm hồn để chúng con ngày càng thêm hiểu biết các mầu nhiệm đức tin. Chúng con cầu xin nhờ Đức Kitô, Chúa chúng con. **Amen.**

Lá Thư MỤC VỤ

Anh chị em rất thân mến

Ngày 13 tháng 9 vừa qua, Đức Thánh Cha Phanxicô đã về lại Roma bình an, kết thúc chuyến công du lần thứ 45 của ngài qua các quốc gia Indonesia, East Timor, Papua New Guinea và Singapore. Chúng ta hãy tạ ơn Chúa vì Ngài đã ban cho Đức Thánh Cha sức khỏe, tình yêu để hoàn tất chuyến đi vất vả này. Vì với một cụ già 87 tuổi, chặng đường dài 9.000 dặm trong suốt 12 ngày là một hành trình gian nan, với những buổi gặp gỡ, những nghi thức kéo dài cả mấy tiếng đồng hồ, thực sự là một thách đố. Nhưng Đức Thánh Cha vẫn vui tươi đón tiếp mọi người, chúc lành cho các trẻ em, người tàn tật, gặp gỡ giới trẻ cũng như các chính trị gia, ngoại giao đoàn, các nhà cầm quyền, v.v... Đi đến đâu, ngài cũng mang lại cho mọi người niềm vui, sự hy vọng, và nhất là gióng lên tiếng nói bảo vệ con người - nhất là những người nghèo, những người không có tiếng nói - bảo vệ thiên nhiên và kêu gọi sự liên đới huynh đệ.

Từ ngày 26 đến ngày 29 tháng 9, Đức Thánh Cha, dù đang bị cảm nhẹ, vẫn lên đường thăm hai quốc gia Luxembourg (Lục Xâm Bảo) và Belgium (Bi) trong chuyến công du thứ 46. Ngài muốn những chuyến công du của ngài tới các nước, các đại lục, sẽ mang lại cho mọi quốc gia, dân tộc sự cảm thông, xóa bỏ chiến tranh, cũng cố đức tin cho các tín hữu và hy vọng cho giới trẻ.

Xin cho những gì Đức Thánh Cha Phanxicô đã gieo, sẽ nảy sinh trăm hạt, mang lại cho Giáo Hội miền Á châu và cho Giáo Hội toàn cầu, cũng như thế giới một sức sống mới dồi dào trong hòa bình và phát triển.

Vào tháng 10 này, Đức Thánh Cha Phanxicô và các đại diện các Hội Đồng Giám Mục thế giới sẽ nhóm họp tại Roma để kết thúc Thượng Hội Đồng Giám Mục về Giáo Hội Hiệp Hành, đã được bắt đầu từ 3 năm qua. Xin Chúa Thánh Thần soi sáng cho các nghị phụ, để các ngài có thể đề xuất cho Giáo Hội một đường lối sống trong sự đồng hành, hiệp nhất và yêu thương trong một thế giới duy vật và không còn quan tâm đến đời sống đức tin, luân lý nữa. ,

Tháng Mân Côi lại trở về nhắc chúng ta mệnh lệnh của Mẹ Maria khi hiện ra với 3 trẻ chăn cừu ở Fatima: Hãy siêng năng lần hạt mân côi, hãy ăn năn hối cải và hãy tôn sùng trái tim Vô Nhiễm Mẹ. Tràng hạt mân côi là phương thế cầu nguyện đơn sơ, bình dân, nhưng rất làm đẹp lòng Chúa và Đức Mẹ. Vì khi cầu nguyện với tràng hạt Mân Côi là chúng ta suy niệm cuộc đời của Chúa Giêsu qua các biến cố lịch sử Chúa đã sống trên trần gian với Mẹ Maria, Mẹ của mình. Những biến cố vui, sáng, thương và mừng cho chúng ta cảm nghiệm được những khoảng khắc của cuộc đời Chúa Giêsu, luôn gắn bó với Mẹ Ngài, để cứu rỗi chúng ta, qua những biến cố này, chúng ta mới dễ dàng xác tín: Chúa yêu chúng ta như thế nào! Qua tràng chuỗi mân côi, tổ tiên, cha ông chúng ta đã truyền lại đức tin cho chúng ta, Đức tin xây dựng trong sự yêu mến và sùng kính Mẹ Thiên Chúa. Xin Mẹ cầu bầu và chúc lành cho chúng ta trong tháng 10 này.

Giáo Đoàn cũng mời gọi chúng ta trong tháng 10 này, khi lần hạt Mân Côi, chúng ta cũng không quên cầu nguyện cho việc truyền giáo. Truyền giáo là bổn phận của mỗi người công giáo. Từ khi chúng ta lãnh nhận bí tích rửa tội, chúng ta được mời gọi trở nên ánh sáng, có nghĩa là chúng ta phải làm cho Thiên Chúa, là ánh sáng thế gian, được tỏ hiện qua cuộc sống của chúng ta, để mọi người nhận ra ánh sáng thật, vĩnh cửu, hầu họ cũng được ánh sáng là Thiên Chúa chiếu soi và hướng dẫn họ.

Chúng ta cũng không quên cầu nguyện cho cha Anrê Trương Quốc Hùng, thuộc Dòng Ngôi Lời, một người anh em giữa chúng ta, đã tu học, chịu chức linh mục tại Nagoya, Nhật Bản và đã tình nguyện đi truyền giáo ở Nam Sudan, nhưng vì tình hình chiến sự nguy hiểm, nhà dòng đã đưa ngài về Uganda, để vừa truyền giáo cho người địa phương, vừa giúp đỡ cho người dân Nam Sudan tỵ nạn tại Uganda. Một người con khác của chúng ta là sơ Maria Nguyễn thị Nhung, Dòng Giêsu Caritas, hiện đang truyền giáo tại Nam Sudan, một quốc gia nghèo, chiến tranh. Xin Chúa gìn giữ hai người con của Giáo Đoàn bình an và ban cho họ nhiệt thành phục vụ và rao truyền Tin Mừng của Chúa giữa các anh chị em nơi những vùng đất xa lạ, nghèo khổ, chiến tranh.

Tôi cũng chân thành cảm ơn sự quảng đại của anh chị em đã chia sẻ với cha Hùng 1.785.000 yen để mua xe hơi phục vụ cho việc truyền giáo. Tôi đã gửi tất cả

số tiền đó về nhà dòng Ngôi Lời ở Nagoya và nhờ họ chuyển sang cho cha Hùng cách nhanh và bảo đảm nhất.

Chắc anh chị em cũng đã biết trận bão Yagi đã tàn phá khủng khiếp miền Bắc Việt Nam, gây ra cảnh chết chóc cho người dân, hủy hoại mùa màng, tàn phá nhà cửa, cầu cống, đường sá, tạo ra biết bao đau khổ, tang thương cho đồng bào sống ở các vùng bị ảnh hưởng. Tuy Giáo Đoàn không phát động chiến dịch gây quỹ giúp đồng bào nạn nhân, nhưng có rất nhiều linh mục, cộng đoàn Việt Nam tại Nhật đã phát động các phong trào quyên góp, giúp đỡ cho các nạn nhân. Tôi xin kêu gọi sự chia sẻ quảng đại của anh chị em, hầu giúp cho các anh chị em nạn nhân sớm ổn định cuộc sống. Xin Chúa chúc lành cho những sáng kiến giúp đỡ của anh chị em.

Xin Thiên Chúa chúc lành cho quý cha, quý tu sĩ nam nữ và tất cả anh chị em. Xin Mẹ La Vang gìn giữ mọi người bình an, thánh thiện trong tháng Mân Côi này. Tôi luôn nhớ và cầu nguyện cho anh chị em. Hẹn gặp lại anh chị em trong các thánh lễ tiếng Việt.

*Linh Mục của anh chị em
P.M. Nguyễn Hữu Hiến*

TIN NHÓM CHIA SẺ LỜI CHÚA

Trong tháng 09/2024, Nhóm đã nhận được học bổng giúp cho các trẻ em nghèo hiếu học tại Việt Nam niên khóa 2024-2025 của quý vị ân nhân sau đây:

- AC Kỳ-Trang (Yokohama, Kanagawa-Ken) giúp một em: 10.000 yen
- AC Rur (Fujisawa, Kanagawa-Ken) giúp một em: 10.000 yen
- Chị Hà Nga (Kobe) giúp hai em: 20.000 yen
- Một vị ân nhân ở Tochigi-Ken giúp một em: 10.000 yen
- AC Phương-Hiền (Tokyo) giúp một em: 10.000 yen

- AC Tài Nga (Kobe) giúp ba em: 30.000 yen
- AC Huy-Loan (USA) giúp một em: 10.000 yen

Thay mặt cho các trẻ em bất hạnh tại quê nhà, Nhóm CSLC xin chân thành biết ơn các cộng đoàn, các ban đại diện, các Nhóm và tất cả quý vị ân nhân đã quảng đại chia sẻ, hầu xoa dịu những đau khổ và thiếu thốn của các em. Đây cũng là một hình thức giúp đỡ và xây dựng Giáo Hội cũng như tổ quốc Việt Nam.

Ước mong quý vị sẽ tiếp tục quảng đại tiếp tay với Nhóm trong công tác bác ái này. Xin Ba Ngôi Thiên Chúa chúc lành cho quý vị.

Nhóm Chia Sẻ Lời Chúa

NHÂN TIN VỚI CÁC AN NHÂN GIÚP HỌC BỔNG

Để có thể gởi tiền về cho các em học sinh nghèo tại Việt Nam niên học mới 2024-2025, đã được khai giảng vào đầu tháng 8, xin quý vị ân nhân tiếp tục quảng đại chia sẻ với các em, nhờ đó, các em sẽ có một tương lai tốt đẹp hơn và qua các em, Giáo Hội cũng như tổ quốc Việt Nam được ngày càng phát triển. Xin quý vị ân nhân gởi tiền học bổng (10.000 yen) về cho Tuyết Mai. Quý vị nào không thể tiếp tục giúp cho các em, xin cũng vui lòng cho Nhóm CSLC biết, để có thể sắp xếp cho các em, hầu các em không bị gián đoạn việc học.

Thay mặt các trẻ em nghèo tại Việt Nam, Nhóm CSLC Tokyo xin chân thành tri ân quý vị. Xin Thiên Chúa giàu lòng thương xót, chúc lành cho quý vị và gia đình.

Nhóm CSLC Tokyo

THAY ĐỔI ĐỊA CHỈ

Cha Đaminh Nguyễn Minh Toàn SJ, Tokyo, đã được bề trên đổi về nhiệm sở mới, xin anh chị em vui lòng liên lạc với ngài qua địa chỉ mới sau đây:

Linh Mục Gioakim Nguyễn Minh Toàn SJ

Catholic Gion Church

3-6-1 Gion, Asaminami-Ku; Hiroshima-Shi 731-0138

Tel: 080-7119-1982; Email: gioakimtoansj@gmail.com

Xin cảm ơn.

Linh mục P.M. Nguyễn Hữu Hiền

QUỸ HIỆP THÔNG VỚI CHA HÙNG TRUYỀN GIÁO Ở UGANDA

Chị Nguyễn thị Ngại (Himeji)	5.000 yen
AC Hòa-Thanh (Himeji)	10.000 yen
AC Quân-Phương (Mizonokuchi, Kanagawa-en)	10.000 yen
Quỳnh Nhi (Hamamatsu, Shizuoka-Ken)	50.000 yen
Một vị ân nhân ở Kawaguchi, Saitama-Ken	5.000 yen
Một vị ân nhân ở Hongo, Kashiwara-Shi	100.000 yen
CKL	20.000 yen
Cộng Đoàn Công Giáo Isesaki, Gunma-Ken	60.000 yen
Cộng Đoàn Công Giáo Tokyo	420.000 yen
Một Nhóm chị em ở Saitama-Ken	35.000 yen
Quý sư Dòng MTG Nha Trang Cộng Đoàn Fukuoka	30.000 yen
Cộng Đoàn Công Giáo Yao, Osaka	100.000 yen
Chị Hà Nga (Kobe)	10.000 yen
AC Dũng-Vân (Fujisawa)	20.000 yen
Cô Trang Maria (Himeji)	10.000 yen
Tổng kết tiền quyên góp được từ ngày 23 đến 31/08	885.000 yen
Tiền quyên góp được trong tháng 08/2024	650.000 yen
Tiền quyên góp được trong tháng 07/2024	250.000 yen
Tổng kết từ trước tới nay (01/07/2024-31/08/2024)	1.785.000 yen

Thay mặt cho cha Anrê Trương Quốc Hùng, tôi xin hết lòng cảm ơn sự đóng góp quảng đại của anh chị em để giúp ngài mua xe. Đây không chỉ là một nghĩa cử bác ái mà thôi, mà còn nói lên sự yêu thương và tâm tình hiệp nhất, chia sẻ của Giáo Đoàn chúng ta với ngài, người con ở xa, trong sứ mệnh truyền giáo. Tôi đã nhờ Nhà Dòng của ngài ở Nagoya gửi tất cả số tiền quyên góp này qua cho ngài. Xin anh chị em cầu nguyện cho ngài và cho công việc truyền giáo của ngài.

*Xin chân thành biết ơn tất cả anh chị em
Linh Mục P.M. Nguyễn Hữu Hiến*

MÓN QUÀ QUÝ GIÁ

Hàng tuần vào ngày Chúa Nhật, con cùng quý Cha, quý Dì đến các nhà thờ để dâng thánh lễ và cử hành các bí tích. Sau thánh lễ, chúng con mời gọi các giáo dân cùng đi thăm viếng bệnh nhân, cùng đi đưa Minh Thánh Chúa. Trên đường đi, chúng con vừa đọc kinh vừa hát, không khí thật vui tươi, đầy hy vọng, không những cho chúng con mà cho cả các bệnh nhân. Con cảm nhận được ơn nâng đỡ và luồng gió của Chúa Thánh Thần đang hướng dẫn, hoạt động trong các cộng đoàn của chúng con.

Đặc biệt trong các dịp cử hành thánh lễ mà trong thánh lễ có nghi thức rửa tội cho các trẻ nhỏ, mọi người công giáo nơi đây rất vui mừng phấn khởi. Họ nhảy múa hát ca để cảm tạ Chúa và cảm ơn chúng con. Hơn thế nữa, họ còn tặng cho chúng con một con gà trống. Đây là một món quà rất quý giá đối với họ và cũng là món quà tinh thần đầy ý nghĩa đối với chúng con. Họ vừa nhảy múa vừa mang theo con gà trống, rồi đến sát bên chúng con trao tặng một cách rất long trọng để thể hiện tất cả tình cảm, lòng biết ơn cùng sự trân trọng quý mến của họ dành cho chúng con.

Ngoài niềm vui khi nhận được món quà con gà trống, chúng con còn có thêm niềm vui và động lực lớn lao: đó là nhận được tấm lòng, tình cảm của họ dành cho chúng con qua sự nồng hậu quý mến cũng như sự nhiệt tâm, nhiệt thành ca tụng Chúa của họ. Chúng con đã học được ở họ nghị lực vươn lên, vượt qua biết bao khó khăn để bảo vệ đức tin, bảo vệ gia đình thoát khỏi sự tàn phá và sự giết chóc của các nhóm khủng bố. Niềm tin, sự tươi vui, sự nỗ lực, ý chí vươn lên trong mọi hoàn cảnh của họ là những món quà vô giá mà họ đang dành tặng cho chúng con. Chúng con cũng được tiếp thêm lửa nhiệt huyết để cố gắng hơn mỗi ngày, phụng sự Chúa qua việc cùng sống, phục vụ cho họ.

Một trong những món quà không kém phần quan trọng, đó chính là những lời thăm hỏi động viên của quý Cha, của quý Tu Sĩ Nam Nữ và của quý vị ân thân nhân, bạn bè xa gần. Quý Cộng Đoàn luôn yêu thương, nâng đỡ, cầu nguyện cho chúng con. Vì thế, trong tâm tình tạ ơn Chúa cùng cảm ơn Quý Cộng Đoàn, chúng con luôn nhớ đến tất cả quý vị trong lời cầu nguyện hằng ngày. Nguyên xin Chúa ban ơn, chúc phúc cho quý Cha, quý Tu Sĩ Nam Nữ, quý ân thân nhân cùng quý cộng đoàn luôn được hồn an xác mạnh, hạnh phúc trong cuộc sống, thành công trong công việc và xin ơn giúp chu toàn trách nhiệm, hoàn thành sứ vụ trong sự vui tươi hăng say xây dựng Nước Trời.

CHO XIN ÍT “XÀ PHÒNG”

Mỗi lần chúng con dâng thánh lễ ở các giáo họ xa xôi xong, chúng con lái xe nhanh qua các bản làng khác và qua nhiều cánh đồng cũng như nương rẫy rất rộng. Đường xá thì còn nhiều ổ gà ổ voi nên nhiều lúc cũng nguy hiểm. Vì thế cho nên điều chúng con cảm thấy vui và hạnh phúc là sau mỗi chuyến đi, hoàn thành công việc mục vụ ở bản làng, tất cả các anh em chúng con đều về đến cộng đoàn được bình an. Có một hôm con đang lái xe trên đường, thấy có nhiều người anh em tôn giáo bạn đang đi bộ, con vẫy tay chào họ, họ cũng vui vẻ vẫy tay chào lại con. Vì mãi mê vẫy tay chào con không để ý vô tình cán mạnh vào ổ gà đầy nước trên đường, làm bắn nước bắn lên áo quần của họ. Con dừng xe lại, xuống xe và xin lỗi. Tạ ơn Chúa, họ cười vui vẻ nói lời tha thứ. Sau đó, con tiếp tục lên đường vừa lái xe vừa đọc kinh để tạ ơn và xin ơn cho công việc mục vụ được trở nên tốt đẹp.

Một ngày thứ bảy cuối tuần nọ, cha giám đốc chở con đến nhà thờ Đức Mẹ Vô Nhiễm để dâng thánh lễ và mục vụ cho giáo dân ở đó. Hôm đó trời mưa rất to, đường xá có nhiều chỗ đọng nước. Sau khi hoàn thành chương trình mục vụ ở nhà thờ xong, chúng con quay trở về cộng đoàn, trong lúc chúng con gần về tới nhà thì có hai người lái xe gắn máy theo sát chúng con. Vì thế chúng con cũng hơi lo lắng, không biết chuyện gì đang xảy ra? Không biết có phải nhóm khủng bố đang theo sát chúng con? Cho đến khi chúng con về đến cổng nhà, cứ tưởng là mọi chuyện đã an toàn. Nhưng hai người thanh niên này lái xe máy đuổi theo chúng con đến tận nhà. Con không dám bước xuống xe trước, mà để cho cha giám đốc xuống vì ngài giàu kinh nghiệm ở đây. Hai người này liền đến và nói với cha giám đốc “cho chúng tôi xin ít xà phòng để giặt áo quần, vì anh chạy xe nhanh quá làm bắn nước bắn lên áo quần của chúng tôi” Thế là cha giám đốc xin lỗi họ và vào nhà lấy xà phòng để bù thiệt hại cho họ. Họ cũng vui vẻ bỏ qua. Con thầm tạ ơn Chúa rồi lái xe vào nhà.

Qua câu chuyện đền bù xà phòng, giúp con ý thức hơn khi điều khiển xe cần phải chú ý hơn những người đi đường xung quanh, để tránh khỏi sự cố ngoài ý muốn. Hơn thế nữa mỗi lần con lái xe, con đọc kinh và lần chuỗi nhiều hơn, để qua lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria, xin Chúa luôn gìn giữ, bảo vệ con trong suốt hành trình.

Linh Mục Trương Quốc Hùng
Uganda

CHUYỆN ĐỜI - CHUYỆN ĐẠO

Chuyện đời:

Đây là đôi dòng tự sự của một thanh niên khi hồi tưởng về gia đình: “Cha mẹ tôi đã ly hôn, chúng tôi sống với mẹ. Mẹ chúng tôi đã tận lực nuôi dưỡng chúng tôi. Thật sự, tôi buồn giận cha tôi lắm, nhưng nhiều lúc tôi thấy thiếu vắng cha tôi kinh khủng. Biết bao lần tôi hình dung cha tôi dựa trên ký ức loáng thoáng trong tâm trí mình. Tôi tưởng tượng một ngày nào đó đến nhà ông để khắc nhỏ vào mặt ông cho thoả cơn oán ghét khinh bỉ. Tuy nhiên, hôm khác tôi lại mơ thấy mình nằm gọn trong vòng tay cha tôi, đắm chìm trong một tình thương mà tôi tưởng chừng đã phai tàn, rồi tôi bật khóc, khó to và khóc nhiều, nhưng chẳng ai biết. Tôi nằm lăn lóc dưới đất vì đau khổ, vì bị xung đột khủng khiếp. Tôi muốn tìm cách báo thù: chống lại cha tôi, chống lại mẹ tôi, chống lại mọi người, chống lại xã hội và chống lại chính tôi nữa!”

Chuyện đạo:

Một ngày kia, hai vị tu sĩ già cùng ngồi đọc Tin Mừng, hôm đó họ đọc đoạn người con hoang đàng. Đọc xong, thầy ít tuổi hơn nhận xét: “Đây thật là câu chuyện hay. Chúa đã vẽ nên bức tranh sinh động: người em tự cao tự đại, ham hưởng thụ, đòi cha chia tài sản khi ông còn sống sờ sờ; còn người anh cần cù lam lũ nhưng lại nhỏ nhen ganh tỵ, không cảm nhận được tình cha, dù luôn ở bên ông; sau cùng, người cha thì dịu hiền nhân ái vô cùng. Nhưng tôi vẫn thắc mắc tại sao không thấy nhắc tới người mẹ?”

Nghe thế, thầy lớn tuổi điềm đạm trả lời: “Bạn ơi, nếu gia đình đó còn mẹ, chắc người thứ con sẽ không bỏ nhà đi hoang đâu!”

Lm. Xuân Hy Vọng

KÍNH MỪNG MA-RI-A

Lời kinh đơn sơ ngân vang
Đời con nguyện mãi, hân hoan tấm lòng.
Kính mừng Hiền Mẫu cây trồng,
Trần đầy ơn phúc, trinh trong vẹn tuyền.

Đêm qua ngày tới liên miên
Khát khao rức cháy vô biên ngắm nhìn
Mẹ hiền xinh đẹp uy linh
Tán dương cảm mến, quang vinh cửu
trùng.

Mẹ đầy ơn phúc lạ lùng
Hơn mọi phụ nữ oai hùng thế nhân.
Vâng theo ý Chúa thánh ân
Chăm lo Con Chúa, táo tân hy sinh.

Trọn đời khúc ca huyền linh
Thực thi Thánh ý, hiển vinh muôn đời.
Lời kinh trìu mến cao vời
Hân hoan trở khúc, muôn lời tụng ca.

Con xin gọi Ma-ri-a
Tên Mẹ trìu mến, mãi là Nữ Vương
Thuyền con lênh đênh tứ phương
Con thơ chạy đến tựa nương Mẹ hiền.

Lòng con bao nỗi ưu phiền
Tâm tư nguội lạnh triền miên ngày dài.
Phung phí, xa hoa cát đài
Mẹ thương yên ủi, giờ tay gọi mời.

Ma-ri-a Mẹ Chúa Trời
Cầu cho chúng con rạng ngời lòng ngay
Trong giờ lâm tử, khi nay
Dù con tội lỗi, biết quay trở về.

Bên lòng Chúa, con say mê
Tựa nương nép mình, ê chề biển tan
Dồi dào ơn Thánh chứa chan
Nhờ Mẹ nguyện giúp, bình an tâm hồn.

Lm. Xuân Hy Vong

TRÀNG HOA MÂN CÔI

*Mân Côi mỹ miều muôn phần
 Vòng hoa nguyện ước ngàn lần xinh tươi.
 Mẹ hằng theo Chúa một đời
 "Xin Vâng" Mẹ đáp, không lời thờ than.
 Dẫn thân tận hiến chứa chan
 Dầu cho thế sự bất an thế nào!
 Khiêm nhường mời Chúa bước vào
 Thực thi thánh ý ngày nào hôm xưa
 Thiên thần loan báo, xin thưa:
 "Nữ tỳ nhỏ bé, dìu đưa con hèn".
 Noi theo gương Mẹ bình yên
 Ngẫm suy ý Chúa nhân hiền truyền ban.
 Thánh ân tha thiết tuôn tràn
 Ngày ngày biến đổi, hân hoan giữa đời.
 Năm màu nhiệm sáng chiếu soi
 Cùng Mẹ tiến bước trọn đời Con Yêu!
 Vui, Mừng, Thương nhớ sớm chiều
 Siêng năng lần chuỗi như điều Mẹ mong
 Miệng đọc, suy gẫm sạch trong
 Hằng say giữ lấy, cậy trông thực hành.
 Giận hờn, ghen ghét chẳng đành,
 Yêu thương, tha thứ, chân thành chia san
 Kính tôn Thánh Mẫu bình an
 Đời con tươi sáng chứa chan tâm hồn.*

Lm. Xuân Hy Vọng

HÀNH TRÌNH LÊN GIÊRUSALEM

(Mc 9, 30-37)

Hành trình lên Jerusalem,
Các con ơi, Giờ sắp đến rồi,
Hãy tách riêng ra khỏi đám đông,
Lắng nghe Thầy, lời chân tình tâm huyết:

“Con Người sẽ bị nộp trong tay người đời,
Bị họ giết chết,
Nhưng sau 3 ngày,
Người sẽ được Phục Sinh.”

- Thầy nói chi lạ vậy?
Thầy là Đấng Ki-tô, Con Thiên Chúa xuống thế từ trời cao,
Đấng quyền năng, muôn trùng siêu việt,
Thầy sẽ giải phóng Israel, phục hưng vương quyền Đa-vid,
Và trong chúng con,
Ai sẽ được Thầy dành ban chỗ nhất?

- Ôi! Thật ngô nghê, con vô tâm vô tình quá dỗi,
Gần 3 năm sống chung, cùng dong duôi đường dài.
Biết bao điều, tự đáy lòng, Thầy đã trao ban,
Sao tim con, tim Thầy vẫn xa vời lỗi nhịp?

Ngồi lại đây, lắng nghe Thầy dạy lại:
“Ai mong làm lớn, hãy phục vụ anh em,
Người cao nhất, hãy nên người rốt hết,
Như Thầy là Chúa, là Thầy, vẫn cúi xuống (rửa chân) con.

Hãy mở tai, mở mắt, mở lòng,
Đề chân nhận Tình Yêu nghịch lý với thế gian;
Con Thiên Chúa từ trời cao, đã trở nên trẻ nhỏ,
Để bao người cùng khổ, thấp hèn được đứng thẳng, vươn lên.

Là môn đệ, con ơi hãy biết,
Sống cho đi, khiêm nhường vâng phục, phục vụ như Thầy,
Lời rất chân tình, Thầy đặt vào trong trái tim con,
Hãy hiểu con ơi, Giờ của Thầy sắp đến.

Lạy Chúa Giêsu, hơn 2000 năm qua, lời mời vẫn mới,
Người gọi con, dẫn thân theo bước chân Người.
Con hạnh phúc, nhưng bất toàn và yếu đuối,
Khẩn xin Người là Sự Khôn Ngoan, là sức mạnh cho con.

Lạy Chúa Giêsu,
Con cầu xin Tình Yêu và Ôn Thánh Chúa.
Amen.

CUỘC SỐNG LÀ MỘT CUỘC CHIẾN, HÃY SỐNG KHÔN NGOAN ĐỂ CHIẾN THẮNG

“Anh em hãy cẩn thận xem xét cách ăn nết ở của mình, đừng sống như kẻ khờ dại, nhưng hãy sống như người khôn ngoan, biết tận dụng thời buổi hiện tại” (Ep 5,15-16).

Người ta nói: “Thương trường là chiến trường”. Có nghĩa là việc làm ăn buôn bán, không phải là dễ dàng gì. Muốn có lời cũng phải nhọc công tìm kiếm; làm lụng vất vả và phải có uy tín. Nó như một chiến trường, có hy sinh, có đổ mồ hôi; đổ nước mắt; thậm chí đổ cả máu nữa. Nhờ đó, mà chúng ta có được những kinh nghiệm xương máu; có được những kinh nghiệm đầy đặn để đương đầu và giải quyết những khó khăn.

Người ta cũng nói: “Cuộc sống là một cuộc chiến; ai khôn thì sống; ai dại thì chết”. Điều đó có nghĩa là cuộc sống như một cuộc chiến đấu sinh tồn. Ai khôn thì được sống trong bình an và hạnh phúc; ai dại thì sống trong sự bất an và bất hạnh.

Mỗi người chúng ta sống ở trên đời đều được Chúa ban cho những khả năng và những cơ hội hết. Có điều là chúng ta có biết dùng những khả năng và tận dụng những cơ hội đó không? Để biết dùng những khả năng mình có và tận dụng những cơ hội, nhất thiết chúng ta phải có sự khôn ngoan.

Sự khôn ngoan này do chính bản thân ta học hỏi, thu thập chứ không từ trời rơi xuống. Ai Chúa cũng ban cho có khả năng suy tính và học hỏi hết. Bằng chứng là ai cũng có một cái đầu và một bộ óc. Và đầu của ai cũng có chất xám chứ không phải đậu hũ. Cái quan trọng là chúng ta có biết học hỏi không thôi.

Càng học hỏi bao nhiêu thì chúng ta càng có thêm nhiều những kiến thức; có nhiều những kinh nghiệm bấy nhiêu. Học ở trường học chúng ta có thêm những kiến thức; những sự hiểu biết; Học ở trường đời, chúng ta có thêm được những kinh nghiệm sống. Có nhiều những hiểu biết; có nhiều những kinh nghiệm sống, chúng ta sẽ nên khôn thôi. Và nếu, chúng ta dùng sự khôn đó để làm những việc

tốt; để cư xử cho phù hợp; để ích cho mình và lợi cho người khác thì chúng ta được thêm chữ “Ngoan”, thành KHÔN NGOAN. Nếu chúng ta dùng sự khôn đó mà mưu mô, tính toán những điều xấu xa, gian ác; ích cho mình mà hại cho người, thì chúng ta được thêm chữ “Lỏi”, thành KHÔN LỎI.

Người khôn lỏi thì chẳng có ai ưa. Họ tưởng mình khôn hóa ra mình dại. Họ tưởng mình khôn lừa được người ta; mà không biết có ngày người ta biết được mình ba trợn thì mặt mũi để ở đâu? Tưởng mình khôn đi ăn hót tay trên của anh em mình mà không biết có ngày phải trả; không trả đời này thì trả đời sau. Tưởng mình khôn ăn được của người ta; còn người ta thì không ăn được gì của mình sao? Tưởng mình khôn cho rằng chết là xong; chết là hết mà không biết rằng chết rồi thì phải để tiền của ở lại; chết rồi phải ra trước tòa Chúa để chịu phán xét, lúc đó phải trả, phải đền mới là khôn khỏ, khôn nạn.

Bảo “chết là hết”, thì ai sẽ trả lại sự công bằng cho những người bị đối xử cách bất công? Ai sẽ trả lại sự trong sạch cho những người bị hiểu lầm, bị vu khống, bị bôi nhọ? Ai sẽ trả lại sự thiệt thòi, mất mát; ai sẽ trừng trị những kẻ làm điều bất công bất chính, hại người? Ngay ở đời này còn thấy sự trừng trị, huống hồ ở đời sau. Không có Chúa; không có đời sau thì cuộc sống ở đời này vô nghĩa.

Bởi đó, người khôn ngoan là người biết tận dụng thời buổi hiện tại, để chúng ta có được một tương lai tươi sáng và nhất là ở đời sau chúng ta được tỏa sáng như mặt trời trên thiên đàng(x. Mt 13,43).

Người Khôn ngoan là người biết tận dụng những khả năng mình có để chu toàn các bổn phận của mình và giúp đỡ người khác, để sau này Chúa nhìn chúng ta mà nói: “Người là đầy tớ tốt lành và trung tín. Hãy vào hưởng niềm vui của Chúa người”(x. Mt 25,21).

Người Khôn ngoan là người biết tận dụng những cơ hội để mình thu được những kết quả tốt; để mình nên thánh nên thiện. Như mình có cơ hội được làm con Chúa; có cơ hội là tu sĩ; linh mục, chúng ta phải tận dụng để nên con yêu dấu của Chúa. Sau này Chúa nhìn chúng ta mà nói: “Đây là con yêu dấu của Ta, Đẹp lòng Ta mọi đàng”(x. Mt 17,5).

Còn kẻ khôn lỏi thì phải nghe lời Chúa nói: “Hỡi kẻ gian ác, Ta không biết các ngươi, hãy rút khỏi mặt Ta”(x. Mt 7,23). Rút khỏi mặt Chúa thì chỉ còn nước đến với ma qui thôi. Vì ma qui là trùm khôn lỏi, khôn ranh, khôn vặt mà.

Còn kẻ lười biếng sẽ phải nghe lời Chúa nói: “Còn tên đầy tớ vô dụng kia, hãy quăng nó ra chỗ tối tăm bên ngoài, ở đó sẽ phải khóc lóc và nghiến răng”(x. Mt 25,30). Khóc vì hối tiếc; tiếc hùi hụi, không còn cơ hội nữa và nghiến răng vì căm hận mình đã không biết cố gắng.

Còn kẻ dại thì nghe Chúa nói: “Tôi bảo thật các cô, Tôi không biết các cô là ai”(Dụ ngôn 5 cô khờ và 5 cô khôn; x.Mt 25,12). Khờ dại vì không biết chuẩn bị nên lỡ một chuyến tàu duy nhất; lỡ một lần mà phải ở ngoài cửa, không được vào dự tiệc cưới; không được vào thiên đàng. Cuộc sống trên trần gian này chỉ có một lần; không có lần thứ hai; không có chuyện kiếp sau, mà không biết chuẩn bị cho đời sau thì thật là quá dại !!! Dại thì chết; mà còn chết đời đời nữa mới kinh khủng chứ.

Vậy, theo lời thánh Phao-lô nói, chúng ta hãy cẩn thận xem xét lại cách ăn nết ở của chúng ta. Chúng ta hãy sống như những người khôn ngoan, chứ đừng sống như những kẻ khôn lỏi; đừng sống như những kẻ dại khờ; đừng sống như những kẻ lười biếng, mà biết tận dụng những khả năng mình có; biết tận dụng những cơ hội; biết tận dụng thời buổi hiện tại, để chúng ta có được một cuộc sống an bình và hạnh phúc ở đời này và đời sau, chúng ta được sống mãi mãi trên thiên đàng.

Cuộc sống là một cuộc chiến, chúng ta hãy sống như những người khôn ngoan để chiến thắng. Thương trường là một bãi chiến trường, chúng ta hãy sống như những người khôn ngoan để chúng ta thu được Nước Trời nhé bạn !!!

Lm. Bosco Dương Trung Tín

NGƯỜI “KHÔN NGOAN VÀ THÔNG MINH” NHẤT THỌ TẠO

“Mọi ơn lành và mọi phúc lộc hoàn hảo đều do từ trên; đều tuân xuống từ Cha là Đấng dựng nên tinh tú”(Gc 1,17).

Đó là một khẳng định và chắc chắn là như vậy. Đó là xác tín của Giáo Hội và đó cũng phải là xác tín của mỗi người tín hữu công giáo chúng ta. Theo đó, mọi ơn lành và mọi phúc lộc hoàn hảo đều từ Thiên Chúa, Đấng dựng nên trời đất muôn vật mà đến chứ không từ bất cứ một ai. Thật vậy, chỉ có Đấng dựng nên trời đất muôn vật mới có dư khả năng để ban mọi ơn lành và ban mọi phúc lộc hoàn hảo cho con người chúng ta mà thôi.

Trên đời này, ngoài Thiên Chúa, Đấng dựng nên đất trời, ai có đủ khả năng để làm chuyện đó? Tuyệt nhiên không có ai cả. Không ai có đủ tư cách và đủ quyền năng để ban mọi ơn lành và mọi phúc lộc hoàn hảo hết. Lý do đơn giản là nơi người đó chẳng có ơn lành để ban cũng như chẳng hoàn hảo gì. Toàn là những thụ tạo được Thiên Chúa dựng nên; là xác đất vật hèn; không toàn năng; không tốt lành; không hoàn hảo. Điều đó có nghĩa là chẳng có một loài thụ tạo nào ngang bằng với Thiên Chúa cả.

Có chẳng là họ lãnh nhận từ Thiên Chúa thôi. Như Đức Phê; như Đức Ma-ri-a chẳng hạn. Đối với Đức Phê, thì Ngài cũng là người, được sinh ra trong thời gian sau khi đã có trời đất muôn vật rồi. Sau một thời gian tu luyện Ngài mới đạt đến CHÍNH QUẢ. Còn Đức Ma-ri-a cũng thế, Ngài cũng là một con người được sinh ra trong thời gian. Ngài có được gì cũng là nhờ bởi ơn Chúa, chứ phải tự Ngài đâu. Điều đó được chính Ngài nói lên qua bài thánh ca Magnificat. Mẹ có ban gì cho chúng ta thì Mẹ cũng lãnh nhận từ Thiên Chúa mà ban cho chúng ta thôi. Nên phải nói Mẹ như là MÁNG thông chuyển ơn Chúa cho chúng ta.

Điều đó muốn nói cho chúng ta rằng, tất cả mọi ơn lành và mọi phúc lộc hoàn hảo đều phải qui về Thiên Chúa, Đấng là nguồn cội mọi ơn lành và nguồn suối

những phúc lộc hoàn hảo. Mọi on lành và mọi phúc lộc hoàn hảo, Thiên Chúa ban cho con người chúng ta, có thể là tự nhiên; có thể trực tiếp; có thể là gián tiếp, qua người này người kia; hay do sự quyết định của con người chúng ta, như chúng ta quyết định lãnh nhận bí tích Rửa Tội.

Về tự nhiên thì Thiên Chúa đặt sự tốt lành nơi các loài thụ tạo khi dựng nên chúng. Điều này được Thánh Kinh xác quyết, sau khi đã dựng nên vật gì thì nói: “Thiên Chúa thấy thế là tốt đẹp”(x. St 1, 4; 12;18; 21; 25) và kết thúc công trình tạo dựng là: “Thiên Chúa thấy mọi sự Người đã làm ra quả là rất tốt đẹp”(x. St 1, 31).

Có người sẽ thắc mắc, tại sao lại có động đất, gió bão, sóng thần,...Trong Thánh Kinh không thấy Thiên Chúa dựng nên mấy thứ này, tại sao nó có thì để cho các nhà khoa học trả lời nhé!!!.

Điều trùng với việc này, là trong ngày Chúa Nhật đầu tháng 9, cùng với Giáo Hội chúng ta cầu nguyện cho việc bảo vệ công trình tạo dựng là “Hãy hy vọng và hành động với công trình tạo dựng” theo ý Đức Phan-xi-cô. “Hy vọng và hành động với công trình tạo dựng có nghĩa là sống một đức tin nhập thể; biết đi sâu vào thân xác đau khổ và tràn đầy hy vọng của con người; chia sẻ niềm mong chờ sự sống lại của thân xác mà các tín hữu đã được tiên định nơi Chúa Ki-tô. Trong Chúa Giê-su, Người Con vĩnh cửu trong thân xác con người, chúng ta thực sự là con cái của Chúa Cha. Nhờ đức tin và bí tích rửa tội; đời sống theo Thánh Thần bắt đầu với người tín hữu; một đời sống thánh thiện; một cuộc sống như con cái Chúa Cha, như Chúa Giê-su. Một cuộc sống trở thành bài ca tình yêu dành cho Thiên Chúa, cho nhân loại; với và cho công trình tạo dựng và tìm thấy sự viên mãn của nó trong sự thánh thiện”(x. Sứ điệp của Đức Phan-xi-cô cho ngày thế giới cầu nguyện cho việc bảo vệ công trình tạo dựng, số 9).

Đúng vậy, theo thánh Gia-cô-bê, “Thiên Chúa đã tự ý dùng LỜI CHÂN LÝ mà sinh ra chúng ta, để chúng ta nên như của đầu mùa trong các thụ tạo của Người”(x. Gc 1,18). Theo tôi, đó chính là điều tốt lành hoàn hảo và on lành nhất

mà Thiên Chúa ban cho người tín hữu công giáo chúng ta. Ngài cho chúng ta làm người và cho chúng ta làm con Ngài qua bí tích Rửa Tội.

LỜI CHÂN LÝ, chính là Tin Mừng cứu độ của Đức Giê-su Ki-tô. Nhờ Lời Tin Mừng cứu độ này, chúng ta được sinh ra trong ân sủng của bí tích Thánh Tẩy và chúng ta trở thành con cái của Thiên Chúa, để từ đó, với tư cách là con Thiên Chúa chúng ta sống và làm việc. “Chúng ta nên như của đầu mùa các thợ tạo”, có nghĩa là chúng ta biết dùng và bảo vệ các loại thợ tạo và nhất là thay mặt chúng để thờ lạy, ca ngợi và tạ ơn Thiên Chúa.

Đó chính là “bài ca tình yêu mà chúng ta dành cho Thiên Chúa, cho nhân loại; với và cho công trình tạo dựng và tìm thấy sự viên mãn của nó trong sự thánh thiện”. Bởi đó, chúng ta : “Hãy khiêm tốn đón nhận LỜI đã được gieo trong lòng”. Vì “LỜI đó có sức cứu độ linh hồn anh em”(x. Gc 1,21b). Điều đó cũng có nghĩa là chúng ta cũng hãy khiêm tốn đón nhận Công Trình Tạo Dựng của Thiên Chúa. Đừng có kiêu ngạo, cho mình làm chủ rồi muốn làm gì thì làm; kéo lãnh hậu quả khó lường; như sự biến đổi khí hậu chúng ta thấy hiện nay.

Chúng ta cũng “hãy đem LỜI đó ra thực hành, chứ đừng nghe xuôi mà lừa dối chính mình”(x. Gc1, 27). Như chúng ta biết, chúng ta muốn được rửa tội, là chúng ta muốn được cứu độ; mà chúng ta không thực hành Lời của Đức Giê-su thì chắc chắn chúng ta sẽ không được cứu độ; chúng ta chỉ nghe xuôi, thì chúng ta lừa dối chính bản thân mình; chúng ta tự kết án chính mình rồi.

Vậy, chúng ta hãy khiêm tốn đón nhận LỜI TIN MỪNG Cứu Độ của Đức Giê-su Ki-tô và đem ra thực hành, chúng ta sẽ được cứu độ và được coi là người “khôn ngoan và thông minh” nhất thợ tạo đấy. Đồng thời chúng ta cũng hãy hy vọng và hành động; hy vọng và đồng hành với công trình tạo dựng của Thiên Chúa, để cuộc đời của chúng ta nên bài ca tình yêu dành cho Thiên Chúa; dành cho nhân loại và dành cho công trình tạo dựng của Thiên Chúa và chúng ta sẽ tìm thấy sự viên mãn của cuộc sống mình nơi trần gian này cũng như nơi Thiên Quốc.

Lm. Bosco Dương Trung Tín

CÁC ÔNG ĐỪNG VỘI MỪNG VÀ CÁC BÀ ĐỪNG VỘI BUỒN

“Vì lòng kính sợ Đức Ki-tô, anh em hãy từng phục lẫn nhau”(Ep 5,21).

Trong bài đọc 2 hôm nay, thánh Phao-lô nói về sự từng phục. Và cũng nói về sự từng phục trong gia đình. Các ông thì mừng; các bà thì buồn. Các ông mừng vì thánh Phao-lô nói: “Người làm vợ hãy từng phục chồng như từng phục Chúa. Vì chồng là đầu của vợ như Đức Ki-tô là đầu của Hội Thánh”(x.Ep 5,22-23). Chà, như vậy có nghĩa là các ông mà nói gì hay quyết định cái gì thì các bà phải nghe theo chứ không được cãi. Ô, nghe vậy, các ông thì mừng hóm; còn các bà thì buồn thúi ruột.

Theo tôi, các ông hãy khoan mừng kéo mừng hực và các bà cũng đừng có buồn, kéo tàn phai nhan sắc. Đó chỉ là tảng băng nổi thôi, còn phần chìm mới là quan trọng. Tảng băng chìm đó ở câu 25: “Người làm chồng hãy yêu thương vợ như chính Đức Ki-tô yêu thương và hiến mình vì Hội Thánh”(x. Ep 5,25).

Yêu như Đức Ki-tô yêu thương Hội Thánh là sao? Đó là: “Đức Ki-tô đã yêu thương và hiến mình”, để “Hội Thánh xinh đẹp lộng lẫy, không tỳ ô; không vết nhăn hoặc bất cứ khuyết điểm nào nhưng thánh thiện và tinh tuyền”(x. Ep 5, 27). Chà, yêu thương và hiến mình kiểu này không dễ đâu ạ, thưa các Quý Ông !!!

Quý Ông nào mà yêu thương và hiến mình để Quý Bà xinh đẹp, lộng lẫy; không có vết nhăn nào trên mặt, tôi bảo đảm, Quý Ông đó nói gì Quý Bà cũng nghe; quyết định cái gì, Quý Bà cũng theo hết.

Chưa hết, còn câu này nữa: “Chồng phải yêu vợ như yêu chính thân thể mình. Yêu vợ là yêu chính mình. Quả vậy, có ai ghét thân xác mình bao giờ; trái lại, người ta nuôi nấng và chăm sóc thân xác mình”(x.Ep 5, 28-29).

Vậy, Quý Ông nào mà nuôi nấng và chăm sóc vợ mình, để vợ mình xinh đẹp, khỏe mạnh, không có vết nhăn nào; luôn “đủ điện đủ nước”, thì nói gì họ cũng nghe; quyết định thế nào họ cũng theo thôi; không có lời thôi gì cả đâu. Các Đức Ông Chồng có làm được chuyện này không? Làm được thì hãy mừng, không thì đừng có hòng nhé!!!

Bổn phận của người chồng là quan tâm và chăm sóc vợ mình chứ đừng quan tâm và chăm sóc vợ người khác. Quan tâm, chăm sóc là chia sẻ những tâm tư, tình cảm; phụ giúp, đỡ đần trong công việc nhà cũng như việc dạy dỗ con cái. Biết siêng năng làm việc để nuôi vợ, nuôi con chứ không phải có sức dài, vai rộng, lại chỉ đi nhậu nhẹt; cờ bạc, cá cược; về nhà chỉ biết đòi ăn, đòi uống; đòi cái này, cái kia. Cũng không chỉ biết làm có tiền, rồi chẳng quan tâm gì đến vợ mình.

Thánh Phao-lô nói tới một chữ YÊU. “Chồng phải YÊU vợ như chính thân thể mình”. Chữ YÊU đó không phải là đầu môi chót lưỡi mà là thực hành. YÊU được biểu hiện qua việc quan tâm và chăm sóc. Quan tâm từng chút từng chút một; chăm sóc từ A đến Z. Nếu Quý Bà nào được Đức Ông Chồng quan tâm và chăm sóc chu đáo như vậy có buồn nổi không dzậy ta !!!!!!!

Nếu mà chỉ nói về các Quý Ông thôi, thì không công bằng. Phải nói về Quý Bà nữa chứ. Vâng. Nếu Quý Bà cũng chu toàn bổn phận của một người vợ, người mẹ. Biết quan tâm và chăm sóc chồng con; biết lo cho gia đình no cơm ấm áo; chứ không phải lo đi mua sắm; không phải đi tắm, mách léo; không phải đi “xòe tay”, tán dóc đầu ạ.

Công bằng mà nói, vì lòng kính sợ Chúa, vợ chồng hãy từng phục lẫn nhau là tốt nhất. Từng phục đây, không phải là vâng lời tối mật mà là vâng nghe nhau. Nếu mà vâng lời tối mật thì đàn ông đó gọi là “sợ vợ”(sợ vợ); đàn bà đó gọi là “sợ chồng”(sợ chồng).

Vâng nghe nhau, có nghĩa là cùng nhau bàn bạc, cùng nhau chia sẻ, cũng nhau quyết định. Cái gì hay, cái gì tốt cho nhau, cho gia đình, cho con cái thì cùng nhau quyết định, cùng nhau làm. Không có chuyện hơn thua; không có chuyện thắng thua ở đây. Mỗi người đều được Chúa ban cho một khả năng, thì hãy dùng khả năng đó mà xây dựng một gia đình êm ấm; một cuộc hôn nhân hạnh phúc. Tất cả đều phải nhằm một mục đích đó thì mọi sự sẽ êm xuôi.

Cũng nhau xây dựng thì cũng nhau hưởng hạnh phúc; có họa cùng chia; có phúc cùng hưởng. Mình xây thì mình hưởng chứ ai hưởng vào đây. Còn người thì xây; người thì đập đổ thì làm gì có ngôi nhà hạnh phúc. “Chính vì thế, người đàn ông sẽ lìa bỏ cha mẹ mình mà gắn bó với vợ mình và cả hai sẽ thành một xương một thịt”. Vợ chồng mà không thành một xương một thịt thì chỉ có nước ly thân và ly dị thôi.

Vậy, trong lòng kính sợ Chúa, vợ chồng hãy từng phục lẫn nhau; hãy yêu thương lẫn nhau; hãy cùng nhau bàn bạc, cùng nhau chia sẻ, cùng quan tâm lẫn nhau để xây dựng một gia đình hạnh phúc. Từ đó mà có một Giáo Hội vững chắc; một thế giới hòa bình và một xã hội phát triển.

Các Ông đừng có vội vàng vui mừng sớm quá nhé, phải “trày vi tróc vẩy” đấy, chứ không phải chuyện chơi. Và các Bà cũng đừng vội buồn làm chi, kéo nhan sắc tàn phai. Cứ được chồng yêu, chồng quan tâm, chồng chăm sóc là vui phơi phới, trẻ mãi không già; xinh đẹp, không có nếp nhăn nào. Cứ được vợ yêu; được vợ quan tâm, vợ chăm sóc thì không có hạnh phúc nào bằng. Chỉ có vợ tui là nhất; chồng tui là nhất trên đời này á !!!!

MANG THEO ĐỒ PHÒNG VỆ KHI RỬA TỘI

Sau khi đến đất nước Uganda để truyền giáo và mục vụ cho người tị nạn Nam Sudan, con đã rửa tội cho nhiều em thiếu nhi. Có lần đến 74 em thiếu nhi ở nhà thờ Thánh Bakhita. Một hôm, con chuẩn bị đến nhà nguyện Kính Lòng Thương Xót Chúa để dâng thánh lễ và rửa tội cho khoảng 60 em nhỏ. Cha giám đốc, các cha và các thầy khác dặn dò con: “nhớ mang đồ bảo vệ theo khi rửa tội cho các em nhỏ”.

Con cũng không hiểu lời dặn dò của mọi người có ý nghĩa gì? Cho đến khi con rửa tội cho các em nhỏ xong mới hiểu được ý nghĩa của lời dặn dò ấy. Thứ nhất là do màu da của con khác với những người nơi đây, nên khi các em nhỏ nhìn con, đầu tiên chúng thấy lạ, chúng nhìn con rồi nhìn ba mẹ chúng và mọi người xung quanh, rồi lại nhìn con, rồi lại nhìn mọi người. Chúng bắt đầu mếu máo rồi khóc òa lên. Kế đến, khi con xúc dầu dự tòng cho các em. Lần thứ hai chúng nhìn thấy con, chúng vừa khóc, vừa vùng vẫy không cho con xúc dầu, có em thì đấm đá, có em thì chụp lấy mắt kiếng của con. Đến nghi thức đổ nước và rửa tội, lần thứ ba các em này nhìn con, chúng vẫn chưa quen, vẫn thấy con như người “ngoài hành tinh” đang đến để ăn thịt chúng. Khi con dội nước lên đầu chúng, vì nước lạnh làm các em giật mình, có em thì khóc la, có em thì vùng vẫy, có em thì đấm đá, có em sợ quá tiều ra tung tóe, có em thì chồm lên nắm đầu nắm tóc của con. Sau mỗi lần rửa tội cho các em nhỏ xong, thì con rất vui và luôn mang tâm tinh tạ ơn Chúa. Vì nước Chúa có thêm nhiều thành viên mới, tạ ơn vì hoàn tất xong một cuộc đọ sức căng thẳng với các em nhỏ này mà vũ khí lợi hại của chúng là khóc và la hét, cũng may mắn cho con đến bây giờ, sau nhiều cuộc đọ sức, con chỉ bị rơi mắt kính vài lần, bị nắm đầu vài lượt... nhờ đó con cũng bắt đầu nhớ và mang theo nhiều đồ phòng vệ (mắt kính phụ, bộ đồ lễ phụ) và đứng cách xa những em nhỏ này một chút, khi con cử hành bí tích Rửa tội cho chúng.

Qua việc rửa tội cho các em nhỏ ở nơi đây, con cảm nhận được việc truyền giáo, mục vụ ở Châu Phi này cũng có nhiều điều thú vị, nhiều trải nghiệm thật vui và hài hước... Đây cũng chính là những động lực giúp con dần thân hơn và nhiệt thành hơn trong công cuộc mở rộng nước Chúa.

Trương Quốc Hùng SVD

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM **THƯ MỤC VỤ 2025** **GỬI CỘNG ĐỒNG DÂN CHÚA** **“CÙNG NHAU LOAN BÁO TIN MỪNG”**

Anh chị em thân mến,

Chúng tôi, các Giám mục thuộc 27 giáo phận, tham dự Hội nghị thường niên kỳ II năm 2024 tại Trung tâm Thánh Mẫu Tàpao giáo phận Phan Thiết, từ ngày 16 đến ngày 20 tháng 9 năm 2024, xin gửi tới anh chị em lời chào thân ái và cầu chúc bình an.

Như anh chị em đã biết, những ngày vừa qua siêu bão Yagi đã đổ bộ và tàn phá dữ dội một số tỉnh miền Bắc nước ta, cướp đi bao sinh mạng, nhiều người bị thương và mất tích, nhà cửa hoa màu bị cuốn trôi để lại hậu quả nặng nề. Đây là thử thách khắc nghiệt của thiên nhiên nhưng đồng thời cũng là lời kêu gọi tinh thần tương thân tương ái, chia sẻ từ cộng đồng, trong nước và ngoài nước. Chúng tôi rất cảm kích khi thấy mọi người, mọi nơi, đồng bào không phân biệt lương giáo đã hưởng ứng nhanh chóng, nhiệt tình đóng góp hỗ trợ cấp thiết cho các nạn nhân. Trong những ngày này, chúng tôi muốn biểu lộ sự gần gũi và cầu nguyện cho các nạn nhân đã qua đời được hưởng phúc bình an, các gia đình mất mát người thân được an ủi tinh thần và mau chóng khôi phục lại cuộc sống bình thường.

Bên cạnh đó, cùng với anh chị em, chúng tôi tạ ơn Thiên Chúa vì Ngài luôn yêu thương quê hương và Hội Thánh Việt Nam. Giữa cuộc đời còn nhiều gian nan thử thách, Chúa luôn ban tràn đầy ân sủng cho những ai yêu mến Ngài.

Trong thời gian Hội nghị, với ơn soi sáng của Chúa Thánh Thần, chúng tôi đã cầu nguyện, chia sẻ nhằm đưa ra định hướng mục vụ cho Hội Thánh tại Việt Nam trong năm 2025, là năm “Cùng nhau loan báo Tin Mừng”. Đây là chủ đề thứ ba, trong lộ trình ba năm mà Đại hội của Hội đồng Giám mục năm 2022 đã xác định. Loan báo Tin Mừng là lệnh truyền của Đấng Cứu thế: “Anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ” (Mt 28,19). Công đồng Vaticanô II đã khẳng định: “Tự bản tính, Hội Thánh lữ hành là truyền giáo” (Ad gentes 2). Năm 2025 cũng là Năm Thánh thường lệ, kỷ niệm 1700 năm Công đồng Nicêa, là Công đồng đại kết đầu tiên. Đây là cơ hội quan trọng để cụ thể hóa mô hình hiệp hành: Hiệp thông, Tham gia và Sứ vụ. Hai năm qua chúng ta đã cố gắng “cùng cố sự hiệp thông” và “thúc đẩy tham gia vào đời sống Giáo hội”, nay chúng ta cùng hướng tới sứ vụ căn bản của người tín hữu. Đó là việc đến với người xa Chúa và những anh chị em chưa biết Chúa, để nói với họ về Ngài.

Đức Thánh Cha Phanxicô đã chọn khẩu hiệu cho Năm Thánh 2025 là “Những người hành hương của hy vọng”. Khi cùng nhau loan báo Tin Mừng, chúng ta làm chứng cho niềm hy vọng Kitô giáo, niềm “hy vọng không làm thất vọng” (Rm 5,5). Đức Thánh Cha mong ước Năm Thánh là một thời điểm gặp gỡ Chúa Giêsu cách sống động và cá vị, Người là “cánh cửa” ơn cứu độ (x. Ga 10,7,9), là “niềm hy vọng của chúng ta” (1Tm 1,1). Trong bối cảnh thế giới đầy xung đột, bạo loạn và chiến tranh leo thang, việc loan báo niềm hy vọng nơi Đức Kitô càng trở nên cấp thiết.

Trong Năm Thánh Hy vọng của Hội Thánh hoàn vũ, và năm “Cùng nhau loan báo Tin Mừng” của Hội Thánh tại Việt Nam, chúng tôi đề nghị những thực hành như sau:

1. Hành hương cầu nguyện. Đức Thánh Cha cho biết sẽ có những cuộc hành hương được thực hiện vào năm tới tại Rôma. Các Giám mục giáo phận sẽ chỉ định các điểm hành hương tại mỗi giáo phận. Những cuộc hành hương đi liền với bí tích Hòa giải là điểm khởi đầu của con đường hoán cải đích thực. Xin các linh mục hãy sẵn sàng và mau mắn cử hành bí tích Hòa giải để Dân Chúa tìm thấy niềm hy vọng nơi Lòng Thương xót của Chúa.

2. Loan báo Tin Mừng từ gia đình. Mỗi cá nhân, mỗi gia đình hãy nhiệt thành sống và làm chứng cho Tin Mừng, với những gợi ý như sau:

– Trong gia đình, các thành viên sống yêu thương, quan tâm và liên đới với nhau hơn, đặc biệt quan tâm đến việc giáo dục đức tin cho người trẻ.

– Gia đình sống thân thiện, bác ái với anh chị em thuộc các tín ngưỡng, tôn giáo khác.

– Giữa các gia đình và cộng đoàn, cần nỗ lực giao hòa, tha thứ, tha “nợ” cho nhau, vì dấu chỉ hy vọng đầu tiên của Năm Thánh toàn xá là bầu khí hài hòa, bình an.

3. Cổ võ việc sử dụng các phương tiện truyền thông kỹ thuật số cách sáng tạo và hữu hiệu để loan báo Tin Mừng. Môi trường kỹ thuật số là một “lục địa” mênh mông cần người môn đệ Chúa Kitô tham gia tích cực xây dựng không những về mặt văn hóa – xã hội nhưng còn để xây dựng Nước Trời ở trần gian. Chúng ta cần sử dụng phương tiện này cách thận trọng và khôn ngoan, luôn lưu ý bảo vệ giá trị sự thật và sự thiện trong tinh thần bác ái, phát huy tối đa những thuận lợi của phương tiện kỹ thuật số để học hỏi và loan truyền chân lý đức tin và Lời Chúa.

4. Khai dậy ý thức truyền giáo nơi các cộng đoàn anh chị em di dân. Các giáo xứ có nhiều anh chị em rời quê hương, cần chuẩn bị chu đáo cho họ hành trang đức tin, đức cậy, đức mến, và lòng nhiệt thành truyền giáo tại môi trường họ

đến. Các giáo xứ có nhiều người di dân đến sinh sống, cần có những nâng đỡ cụ thể, giúp họ hội nhập và sống tinh thần truyền giáo.

5. Chia sẻ ơn gọi thừa sai. Giữa các cộng đoàn Hội Thánh địa phương, trong nước cũng như ở nước ngoài, cần có sự chia sẻ ơn gọi thừa sai. Đó là một cách thể hiện cụ thể tinh thần Hội Thánh hiệp hành thừa sai. Ước mong các linh mục, chủng sinh, tu sĩ sẵn sàng hiến thân cho công cuộc loan báo Tin Mừng như nhiều dòng tu đã thực hiện.

Anh chị em thân mến,

Trên đây là những đề nghị cụ thể, nhằm giúp Dân Chúa tại Việt Nam cộng tác hữu hiệu vào sứ mạng loan báo Tin Mừng, đồng thời hiệp thông với Hội Thánh hoàn vũ để lan toả niềm hy vọng Kitô giáo đến với đồng bào Việt Nam chúng ta.

Chiêm nghiệm về Dân Chúa lữ hành, đức Hồng y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận đã viết:

“Trên đường hy vọng suốt 2000 năm nay, tình thương Chúa như một lượn sóng, đã lôi cuốn bao người lữ hành. Họ đã yêu Chúa với một mối tình sống động, thể hiện qua tư tưởng, lời nói, việc làm, với một tâm hồn mạnh hơn mọi cám dỗ,

mạnh hơn mọi đau khổ, hơn cả sự chết, họ đã là lời Chúa ở trần gian.

Đời họ là một cuộc cách mạng, đổi mới cục diện của Hội thánh”.

Lời ấy giúp chúng ta thêm hăng hái bước đi trên nẻo đường hy vọng để cùng nhau loan báo Tin Mừng.

Hội nghị đã kết thúc trong niềm vui chia sẻ với giáo phận Phan Thiết mừng Kim Khánh thành lập giáo phận.

Nguyện xin Đức Mẹ Tàpao, thánh Giuse và các thánh Tử đạo Việt Nam cầu bầu cùng Chúa cho chúng ta, để chúng ta trở nên chứng nhân của niềm hy vọng trong thế giới hôm nay. Chúc anh chị em luôn bình an, thánh thiện và hạnh phúc.

Trung tâm Thánh Mẫu Tàpao, ngày 20 tháng 9 năm 2024.

TỔNG THU KÝ

(đã ấn ký)

Giám mục Giuse Đỗ Mạnh Hùng

CHỦ TỊCH

(đã ấn ký)

Tổng Giám mục Giuse Nguyễn Năng

MỘT GIÁO HỘI HIỆP HÀNH TRUYỀN GIÁO LỮ HÀNH ĐƯỜNG HY VỌNG

Làm sao trở nên một Hội thánh gần gũi với mọi người hơn, ít quan liêu, nơi mọi người tín hữu - cả những người làm việc trong các bộ giáo triều và giáo hội địa phương với các vai trò khác nhau - đồng trách nhiệm và tham gia vào đời sống Giáo hội.

Tóm lược Tài liệu làm việc (Instrumentum laboris) cho Phiên họp thứ hai của Đại hội Thượng Hội đồng Giám mục tháng Mười 2024

Thế nào là một Giáo hội hiệp hành truyền giáo?

Đó là câu hỏi trọng tâm của *Tài liệu làm việc* (TLLV: Instrumentum Laboris (IL)) cho Phiên họp sắp tới của Thượng Hội đồng Giám mục sẽ diễn ra diễn ra từ ngày 2 đến ngày 27 tháng 10 năm 2024. Đây là Phiên họp thứ hai của Đại hội Thường lệ thứ XVI của Thượng Hội Đồng Giám Mục tiếp theo năm 2023. TLLV không đưa ra bất kỳ “câu trả lời đóng gói sẵn” mà chỉ là “những chỉ dẫn và đề nghị”. Quan tâm đến câu trả lời chúng ta phải trả lời như thế nào để đáp ứng nhu cầu Giáo hội trở nên ‘hiệp hành trong sứ vụ loan báo Tin Mừng’.

Làm sao trở nên một Hội thánh gần gũi với mọi người hơn, ít quan liêu, nơi mọi người tín hữu - cả những người làm việc trong các bộ giáo triều và giáo hội địa phương với các vai trò khác nhau - đồng trách nhiệm và tham gia vào đời sống Giáo hội.

Tài liệu gồm năm phần

Tài liệu gồm năm phần: giới thiệu, nền tảng, ba phần chính. Phần giới thiệu nhắc lại tiến trình đã đi qua cho đến nay và nhấn mạnh các điểm quan trọng đã đạt được, như sự sử dụng rộng rãi phương pháp trò chuyện trong Thánh Thần. Phần nền tảng (ss. 1-18) nói đến ý nghĩa của tính hiệp hành, được nhìn như con đường hoán cải và cải tổ. Trong một thế giới như hôm nay đầy sự chia rẽ và xung đột, Giáo hội được mời gọi là dấu chỉ của hiệp nhất, công cụ của hòa giải và lắng nghe mọi người, đặc biệt là những người nghèo, những người bị gạt bên lề, những người dân thiểu số bị loại trừ quyền hành.

Quý trọng phụ nữ trong Giáo hội

Phần nền tảng cũng dành nhiều chỗ (ss. 13-18) cho suy tư về vai trò của phụ nữ trong mọi lĩnh vực đời sống Giáo hội, nhấn mạnh đến nhu cầu cần phải nhìn nhận đầy đủ hơn đặc sủng và ơn gọi của các phụ nữ. TLLV nhắc “Thiên Chúa đã chọn chị

em phụ nữ là những nhân chứng và sứ giả đầu tiên loan báo Tin mừng Phục Sinh”. Vì vậy, “nhờ Bí tích Rửa tội, họ hưởng hoàn toàn sự bình đẳng, cùng nhận được những ơn huệ dồi dào của Chúa Thánh Thần và được mời gọi phục vụ sứ vụ của Đức Kitô”.

Tham gia và Đồng trách nhiệm

Tài liệu lưu ý ở một số nền văn hóa, “sự hiện diện của nam giới vẫn còn rất mạnh”; do đó, phiên họp lần này THĐGM kêu gọi “phụ nữ được tham gia rộng rãi hơn vào các tiến trình phân định của Giáo hội và mọi giai đoạn của tiến trình ra quyết định” đồng thời họ được “tham gia rộng rãi hơn vào các vị trí hữu trách trong các giáo phận và các tổ chức giáo hội”, cũng như trong các chủng viện, học viện, phân khoa thần học, và “gia tăng số lượng các nữ thẩm phán trong tất cả các thủ tục tố tụng theo Giáo luật”. Những gợi ý cũng nói đến các nữ tu, những người sống đời thánh hiến. Cần thiết phải công nhận và hỗ trợ nhiều hơn nữa cuộc sống và đặc sủng của họ, cùng với việc đặt phụ nữ vào trong các vị trí trách nhiệm”.

Tiếp tục suy tư thần học về chức nữ phó tế

Nói về sự tiếp nhận phụ nữ vào thừa tác vụ phó tế, TLLV cũng nhắc lại rằng đang khi “một số Giáo hội địa phương” đã yêu cầu điều này, thì cũng có những Giáo hội địa phương khác “phản đối” (s. 17). Tài liệu lưu ý rằng đây sẽ không phải là chủ đề để bàn tới trong phiên họp tháng 10 sắp tới, nên phải tiếp tục suy tư thần học về chức phó tế cho nữ giới.

Dẫu sao, TLLV nói suy tư về vai trò của phụ nữ làm nổi bật mong muốn củng cố hơn nữa mọi thừa tác vụ do giáo dân (nam cũng như nữ) đảm nhận. Tài liệu lưu ý đến yêu cầu cần phải huấn luyện thích hợp người nam và người nữ để họ góp phần vào nhiệm vụ rao giảng Lời Chúa, gồm cả trong cử hành Thánh Thể (s. 1).

Phần I – Tương quan với Chúa, với anh chị em và giữa các Giáo hội

Sau phần giới thiệu và những nội dung nền tảng, tài liệu tập trung vào việc sống các mối tương quan (ss. 22-50) sao cho Giáo hội có tính hiệp hành trong sứ vụ loan báo Tin mừng, tức là các mối tương quan hệ với Chúa là Cha, với anh chị em và giữa các Giáo hội với nhau. Các đặc sủng, các thừa tác vụ, và các thừa tác vụ chức thánh rất cần thiết trong một thế giới và cho một thế giới như hôm nay, nhiều mâu thuẫn, đang đi tìm kiếm công lý, hòa bình, và hi vọng.

Phần II – Những con đường huấn luyện và sự phân định cộng đoàn

Kể đến những tương quan này nên được phát triển trong tinh thần Kitô giáo theo các con đường huấn luyện (ss. 51-79) và “phân định cộng đoàn”, cho phép Giáo hội đưa ra những quyết định phù hợp, nêu rõ trách nhiệm và sự tham gia của tất cả mọi người. Tài liệu khẳng định có một “trường dạy hiệp hành” trong sự gắn kết giữa

các thể hệ. Mọi người, “kẻ yếu đau người mạnh khỏe, trẻ nhỏ, người trẻ, người già” tất cả đều có “nhiều để đón nhận và cho đi” (s. 55).

Tâm quan trọng của trách nhiệm giải trình

“Một Giáo hội hiệp hành đòi hỏi một văn hóa thực hành tính minh bạch và có ý thức trách nhiệm phải giải trình, vốn là điều thiết yếu để thúc đẩy sự tin tưởng nhau trong khi đồng hành và thực thi đồng trách nhiệm vì sứ mạng chung” (s. 73). Tài liệu nhấn mạnh ngày nay “xuất hiện nhu cầu về tính minh bạch và trách nhiệm giải trình trong Giáo hội và từ Giáo hội, đó là hệ quả của việc bị mất uy tín do bê bối tài chính, và còn hơn thế nữa, do những lạm dụng tình dục và những lạm dụng khác đối với trẻ vị thành niên và những người dễ bị tổn thương. Thiếu minh bạch và thiếu trách nhiệm giải trình tiếp tay cho xu hướng giáo sĩ trị” (s. 75).

Cần có cơ cấu lượng giá

Tài liệu khẳng định trách nhiệm giải trình và tính minh bạch cũng ảnh hưởng đến “các kế hoạch mục vụ, phương pháp loan báo Tin Mừng và cách thức Giáo hội tôn trọng phẩm giá nhân vị, chẳng hạn như, về điều kiện làm việc trong các tổ chức của Giáo hội” (s. 76). Bởi thế, “cần thiết phải có các cơ cấu và hình thức lượng giá thường xuyên trách nhiệm mục vụ mọi loại được thực hiện như thế nào” (s. 77). TLLV giải thích Giáo hội nên bảo đảm bằng việc công bố báo cáo hàng năm về quản trị tài sản và nguồn lực, cũng như về việc thực hiện các sứ vụ, bao gồm “một minh họa các sáng kiến được đem thực hiện trong lĩnh vực bảo vệ an toàn (trẻ vị thành niên và những người dễ bị tổn thương) (s. 79).

Phần III - Những nơi chốn đối thoại đại kết và liên tôn

TLLV kể đến phân tích những nơi cần diễn ra quan hệ và hình thành nên những con đường đối thoại. Tài liệu mời gọi chúng ta vượt qua cái nhìn tĩnh về các kinh nghiệm Giáo hội, nhìn nhận nơi chốn và con đường đối thoại rất đa dạng. Chính trong bối cảnh như thế mà đặt ra các chủ đề lớn của đối thoại đại kết, liên tôn và văn hóa. Cũng trong bối cảnh này, chúng ta thấy việc tìm kiếm các hình thức thực thi thừa tác vụ Phêrô là phải cởi mở trước “hoàn cảnh mới” của hành trình đại kết (ss. 102 và 107).

Những người lữ hành đường Hi vọng

TLLV kết thúc bằng một lời mời gọi tiếp tục cuộc hành trình như “những người lữ hành đường Hi vọng” hướng tới năm thánh 2025 (s. 112).

Louis Nguyễn Anh Tuấn
Giám Mục Giáo Phận Hà Tĩnh
Phó Tổng Thư Ký HĐGMVN

KINH MÂN CÔI

Tháng 10, tháng Mân Côi lại về. Tôi muốn viết một chút về kinh Mân Côi dưới góc độ Lời Chúa trong Kinh Mân Côi.

Tôi sinh ra và lớn lên trong một gia đình nông dân ở miền Bắc, công giáo “đạo gốc” [không phải theo nghĩa của một số người trẻ ngày nay ở Saigon, ngồi trên xe gắn máy dưới “gốc cây” ngoài sân nhà thờ để dự lễ...]. Ở quê tôi, trẻ bắt đầu tập nói thì đã học chấp tay “ạ !” trước tượng Chúa, tượng Đức Mẹ, rồi học làm dấu Thánh Giá, học kinh Kính Mừng... Tôi nào gia đình cũng tụ họp trước bàn thờ lần chuỗi “năm chục”. Còn bé thì làm dấu thánh giá rồi đi ngủ. Thuộc đo độ lớn là kinh Kính Mừng, một, rồi ba, rồi một chục kinh chung với cả gia đình... tới tuổi lãnh phép Thêm Sức thì ngồi đọc năm chục kinh chung với cả nhà.

Tôi 6, 7 tuổi thì bà nội tôi mất đã lòa, trời mưa thì bà ngồi ở nhà lần chuỗi đủ 15 ngẫm, trời nắng thì bà bảo dắt bà qua nhà một người bà con ở gần nhà, bị liệt hai chân, hai bà lần chuỗi với nhau, như một niềm vui, niềm an ủi. Tôi ngồi với bà một chục kinh, rồi bà cho tôi đi chơi. Bà lần chuỗi xong thì gọi dắt bà về. Nhà tôi ở cách nhà thờ giáo xứ cũng khá xa. Ngày chúa nhật đi lễ thì bọn trẻ rủ nhau vừa vui đùa vừa đi lễ, người lớn thì vừa đi vừa lần chuỗi, khoảng năm chục kinh thì tới nhà thờ. Tôi lớn lên dưới bầu trời ven sông Hồng, mỗi buổi tối, trên thì sao lấp lánh gọi nhau, dưới là lời kinh mân côi vọng từ nhà này qua nhà khác.

Nay tôi là ông lão 80, từng sống 9 năm “*hơn hẳn thầy tu một dấu huyền*”, chẳng được phép mang đồ đạo nào trên mình. Hết 6 tháng “*làm việc*” đến những tháng nhàn rỗi : “*một mình một cỗ thành thời ngời*”, cơm bưng nước rót, một mình một cõi, chẳng có gì để làm, chẳng có gì để đọc, chỉ có bốn bức tường để ngắm và thiên thần bốn mạng làm bạn... thì mười đốt ngón tay là râu chuỗi, ngày ngày đếm thời giờ bằng chuỗi mân côi.

Hai chục năm sau đó thì ngược lại, sáu năm trời được Bề Trên Dòng sai đi khắp năm châu bốn bể vì nhiệm vụ trong Dòng, trước khi “*định cư định canh*” từ mười hai năm nay tại miền đất mà Chúa đã chọn làm quê hương khi từ trời xuống thế, chờ ngày song ca với ông già Si-mê-ôn.

Tại miền đất này, Tổng Lãnh Thiên Giáp-ri-en đã xướng phần đầu kinh *Kính Mừng* và lời *xin vâng* của Trinh Nữ làng Na-da-rét mở ra Tin Mừng do các Tông Đồ rao giảng, nay được tóm tắt trong *20 mẫu nhiệm* Kinh Mân Côi. Rồi bà Y-sa-ve được đầy Thánh Thần, tiếp lời Thiên Sứ Giáp-ri-en cho trọn kinh *Kính Mừng*, các thiên thần đồng ca lời “*Sáng Danh*” và sau đó Con Thiên Chúa đích thân dạy Kinh *Lạy Cha*. Tất cả nội dung kinh Mân Côi xảy ra ở miền đất này.

Các nhà thờ chánh tòa lớn và cổ kính bên Tây thì dùng tượng đá, bên trong bên ngoài, không phải chỉ để trang trí, nhưng là “sách giáo lý” và Kinh Thánh cho mọi người. Bên Đông thì dùng nghệ thuật “tranh thánh”, tiếng Hy-lạp gọi là “*i-kôn*”, dùng nhiều biểu tượng và có thể gom nhiều chi tiết trên cùng một mặt phẳng để giúp người xem đi sâu vào từng màu nhiệm. Người ta không nói là “*vẽ i-kôn*”, nhưng là “*viết i-kôn*”, vì mỗi “*i-kôn*” giống như cả một chương sách thần học kinh thánh, tín lý và thiêng liêng, giải nghĩa một màu nhiệm. Người “*viết i-kôn*” xuất phát từ một kinh nghiệm chiêm niệm màu nhiệm và “*viết*” ra để giúp cho người nhìn ngắm *i-kôn* đi vào cảm nghiệm thiêng liêng mà chính mình đã được trong chiêm niệm. Vì thế từ màu sắc tới các đường nét, cách bố cục đều có những “qui ước”, giống như viết văn vậy. Bức “*i-kôn*” nhiều người biết là bức của Rublev, diễn tả màu nhiệm Thiên Chúa Ba Ngôi, gợi hứng từ câu chuyện “*Ba Vị Khách tới viếng ông Áp-ra-ham*” (St 18)¹.

Có lẽ Kinh Mân Côi khởi sự từ cách cầu nguyện bên phương Đông với những lời vắn tắt được lặp đi lặp lại, dấu vết rõ nhất là câu “*Kyrie eleison*”, “*Xin Chúa thương xót*”, và lời kinh *Lạy Cha* mà Chúa Giê-su dạy. Chúa Giê-su căn dặn : “*Hãy tỉnh thức và cầu nguyện*” (Mt 26,41). Thánh Phao-lô nhắc nhở các tín hữu “*cầu nguyện không ngừng*” (1 Tx 5,17). Sau này trong các tu viện, các tu sĩ cầu nguyện theo sát lời chỉ dẫn của thánh Phao-lô : với các thánh vịnh (của Cựu Ước), thánh ca được Thánh Thần linh hứng mà chúng ta còn gặp thấy trong Tin Mừng theo thánh *Luca* và các thư của thánh Phao-lô :

Hãy cùng nhau đối đáp những bài thánh vịnh, thánh thi và thánh ca do Thần Khí linh hứng ; hãy đem cả tâm hồn mà ca hát chúc tụng Chúa. ²⁰*Trong mọi hoàn cảnh và mọi sự, hãy nhân danh Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta, mà cảm tạ Thiên Chúa là Cha.* (Ep 5,19-20 ; x. Cl 3,16-17).

Rồi đến thời phần đông giáo dân và cả những tu sĩ không biết đọc, họ đọc 150 lần kinh *Lạy Cha* thay cho 150 thánh vịnh. Dần dần lời Thiên Sứ truyền tin cho Đức

Maria và lời bà chào của bà Y-sa-ve được dùng, sau này thêm phần thứ hai của kinh Kính Mừng... Cứ như thế mà Kinh Mân Côi thành hình như chúng ta đọc ngày nay vào thế kỷ 15.

Hai mươi màu nhiệm trong Kinh Mân Côi giống như tựa đề của hai mươi bức “*tranh thánh*” diễn tả từng màu nhiệm trong các sách Tin Mừng và tín lý của Hội Thánh, xướng lên để chúng ta tự hình dung theo Tin Mừng, chiêm ngắm trong khi nhắm đi nhắm lại những lời kinh rút từ sách Tin Mừng và phụng vụ, cũng là những lời gọi lên khởi đầu (Sứ Thần truyền tin) và kết quả của ơn cứu độ trong Đức Giê-su, là chúng ta được gọi Thiên Chúa là Cha, và được trực tiếp thân thưa với Cha chúng ta ở trên trời, ngợi khen và giải bày những tâm tình và những nhu cầu của chúng ta trong đời sống làm người và làm con Thiên Chúa, được hiệp với thần thánh trên trời và Hội Thánh trên trần gian tung hô Ba Ngôi Thiên Chúa là nguồn ơn cứu độ (kinh Sáng Danh), cầu xin với Đức Maria, Đấng vừa là Mẹ của Đấng Cứu chuộc vừa là mẹ chúng ta, những kẻ được hưởng ơn cứu chuộc.

Trẻ thơ nào cũng cần nghe và cảm nghiệm những lời, những cử chỉ âu yếm. Có gì ngọt ngào âu yếm cho trẻ thơ hơn là hai tiếng “Ba”, “Má”. Vui, buồn, khổ, đau, hay sung sướng thì “Ba”, “Má”, cũng là lời diễn tả đầu tiên ở sẵn ngay đầu môi. Có bàn tay nào êm ái bằng bàn tay của mẹ ; bàn tay nào chở che mạnh mẽ hơn bàn tay của cha... Kinh Mân Côi cho chúng ta lặp đi lặp lại tiếng kêu “Cha”, và “Mẹ”...

Những lời kinh và các màu nhiệm trong Kinh Mân Côi giúp chúng ta cảm nghiệm Tình Thương của Thiên Chúa là Cha. Chúng ta được gọi Thiên Chúa là Cha, thân thưa với Cha. Nhớ đến, ôn lại những gì Cha đã làm cho chúng ta trong màu nhiệm cứu độ, như thánh Gio-an diễn tả :

Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời. ¹⁷Quả vậy, Thiên Chúa sai Con của Người đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian nhờ Con của Người, mà được cứu độ. (Ga 3,16-17).

Và Thánh Phao-lô cảm nghiệm : “*Người đã yêu thương tôi và hiến mình vì tôi*” (Gl 2,20).

Tình Thương ấy là nguồn sức mạnh và cậy trông của chúng ta trong mọi hoàn cảnh :

Ai có thể tách chúng ta ra khỏi tình yêu của Đức Ki-tô ? Phải chăng là gian truân, khốn khổ, đói rách, hiểm nguy, bắt bớ, gươm giáo ?³⁶ Như có lời chép : Chính vì Ngài mà mỗi ngày chúng con bị giết, bị coi như bầy cừu để sát sinh.³⁷ Nhưng trong mọi thử thách ấy, chúng ta toàn thắng nhờ Đấng đã yêu mến chúng ta.³⁸ Đúng thế, tôi tin chắc rằng : cho dầu là sự chết hay sự sống, thiên thần hay ma vương quỷ lực, hiện tại hay tương lai, hoặc bất cứ sức mạnh nào,³⁹ trời cao hay vực thẳm hay bất cứ một loài thụ tạo nào khác, không có gì tách được chúng ta ra khỏi tình yêu của Thiên Chúa thể hiện nơi Đức Ki-tô Giê-su, Chúa chúng ta.

Và khi chúng ta cảm nghiệm được hạnh phúc ấy thì chúng ta cũng được thôi thúc yêu mến đồng loại và có gương mẫu để biết yêu mến như Chúa Giê-su dạy :

Thầy ban cho anh em một điều răn mới là anh em hãy yêu thương nhau ; anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em.³⁵ Mọi người sẽ nhận biết anh em là môn đệ của Thầy ở điểm này : là anh em có lòng yêu thương nhau. (Ga 13,34-35)

Chúa Cha đã yêu mến Thầy thế nào, Thầy cũng yêu mến anh em như vậy. Anh em hãy ở lại trong tình thương của Thầy.¹⁰ Nếu anh em giữ các điều răn của Thầy, anh em sẽ ở lại trong tình thương của Thầy, như Thầy đã giữ các điều răn của Cha Thầy và ở lại trong tình thương của Người.¹¹ Các điều ấy, Thầy đã nói với anh em để anh em được hưởng niềm vui của Thầy, và niềm vui của anh em được nên trọn vẹn.

¹²Đây là điều răn của Thầy : anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em.¹³ Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình. (Ga 15,9-13)

Chúng ta được gọi Thân Mẫu của Chúa, Nữ Vương Thiên Đàng là Mẹ của mình, được cảm nghiệm Tình Thương của Mẹ suốt từ khi Mẹ nhận sứ mạng làm Mẹ Đấng Cứu Chuộc cho đến khi Mẹ đứng gần thập giá như Người Đàn Bà Mới, nghe Chúa Giê-su từ trên thập giá trao chúng ta – qua đại diện là người môn đệ Chúa yêu mến – cho Thân Mẫu của Người, để chúng ta thành con của Bà, và Bà làm mẹ của chúng ta, “*Mẹ của kẻ sống*”, thay cho người Đàn Bà đầu tiên đã đem cái chết vào trước khi thành mẹ của chúng ta. Rồi để kết thúc, chúng ta chiêm ngắm cuộc khai hoàn của Mẹ, Mẹ được tham dự hoàn toàn vào cuộc khai hoàn của Đấng Cứu Chuộc do Mẹ sinh ra.

Mẹ trở thành nguồn cậy trông, bảo chứng cho chúng ta về quyền năng cứu độ của Thiên Chúa. Chúng ta được tin tưởng thân thưa với Mẹ mọi nhu cầu của chúng ta “*khi nay và trong giờ lâm tử*”.

Kinh Mân Côi đưa chúng ta vào trong đại dương của Tình Yêu Thiên Chúa qua các mầu nhiệm chúng ta chiêm ngắm và lời kinh chúng ta lặp đi lặp lại. Kinh Mân Côi là nguồn an ủi, nguồn sức mạnh trong mọi hoàn cảnh của đời người tín hữu.

Tôi xin kết thúc bằng kinh nghiệm của “người tù xuyên thế kỷ” 38 năm, với hai năm ngồi trong khám tử hình bị vợ bỏ, con trai con gái còn nhỏ, lớn lên thì nghèo nên chẳng ai có điều kiện đi thăm cha.

Là sĩ quan đi cải tạo, bị bắt lại một lần, với tội danh tuyên truyền phản cách mạng, bị bắt lại lần nữa và lãnh án tử hình. Hai lần trước anh đã được bạn tù người công giáo dạy giáo lý, thuộc kinh Mân Côi và ngắm Đàng Thánh Giá, nhưng chưa chịu phép rửa. Trong khám tử hình, hai chân cột vào một dây xích sắt dài. Anh nảy ra sáng kiến tự chế xâu chuỗi để đọc kinh Mân Côi : đếm mười mắt xích, xé áo lấy vải đánh dấu, làm chuỗi mân côi. Ngày ngày lần chuỗi năm vòng 15 mầu nhiệm, rồi “ngồi Đàng Thánh Giá” ba vòng nữa. Ngày nào anh cũng chờ trong hy vọng, không phải hy vọng được tha, nhưng “nếu hôm nay người ta tháo xiềng đem ra bắn thì con sẽ được ở với Chúa trên thiên đàng”. Hai năm sau, một ngày người ta mở cửa, tháo “xâu chuỗi”, nhưng chưa cho anh lên thiên đàng với Chúa, chỉ đưa anh qua phòng án chung thân. Ít lâu sau, anh được đưa lên trại lao động. Ở đây anh đã gặp cha Ngô quang Tuyên và tôi, Cha Tuyên chuẩn bị và tôi làm phép rửa cho anh trong âm thầm. Nhiều người đã nghe biết tên anh, vì ngày đầu tiên đi lễ, gặp lễ cầu cho hòa bình và công lý, anh được mời lên chia sẻ. Lời đầu tiên của anh : “*Tôi tha thứ tất cả, cho mọi người đã làm tôi đau khổ 38 năm qua*”. Anh xóa từ hận thù, oán hận trong các bài thơ, bài hát anh đã viết hồi trước.

Khi anh được ra về thì tuổi đã cao, mắt đã gần lòa, sức khỏe suy yếu, con trai anh đã 45 tuổi, vẫn nghèo. Nhưng anh vẫn giữ được sự lạc quan và óc hài hước. Chuỗi mân côi và đàng thánh giá đã giữ tâm hồn anh bình an, lạc quan, vui vẻ sau ba mươi tám năm tù...

L.M.Nguyễn công Đoan S.J.

1) Nếu không biết thì vào Google, tìm Rublev.

KINH MÂN CÔI BẢN TÓM TẮT TIN MỪNG

Theo Đức Giáo Hoàng Léon XIII, chuỗi Mân Côi là bản tóm lược hoàn hảo của Tin Mừng, rất gọn gàng, dễ nhớ về những biến cố quan trọng trong cuộc đời Chúa Cứu Thế, từ lúc nhập thể với những năm tháng ẩn dật tại Nazareth, qua những ngày tháng rao giảng Tin Mừng Nước Thiên Chúa, đến cao điểm là cuộc khổ nạn, rồi phục sinh và vinh thăng. (x. Fanjeaux, Prions avec le Rosaire, Lyon 1956, tr. 25).

Kinh Mân Côi là “cuốn Tin Mừng rút gọn”. Đức Giáo Hoàng Phaolô VI đã diễn tả điều này: “Kinh Mân Côi là kinh nguyện đậm chất Kinh Thánh...Chuỗi Mân Côi rõ ràng hướng về Đức Kitô và Ba Ngôi Thiên Chúa”. (x.Tông Huấn Lòng tôn sùng Đức Trinh Nữ Maria, số 46).

Trong phần mở đầu của Tông Thư Kinh Mân Côi Trinh Nữ Maria, Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II viết: “Mặc dù rõ ràng mang đặc tính Thánh Mẫu, Kinh Mân Côi tự bản chất là một kinh nguyện có trọng tâm là Chúa Kitô. Qua những yếu tố bình dị của nó, Kinh Mân Côi chứa tất cả những gì sâu xa của toàn thể sứ điệp Phúc Âm. Có thể nói rằng Kinh Mân Côi là một tổng hợp của Phúc Âm”.

Chuỗi Kinh Mân Côi được dệt nên từ kinh Lạy Cha, kinh Kính Mừng và kinh Sáng Danh, đây là những kinh nguyện rất đẹp, có truyền thống từ xa xưa và có nguồn gốc trong Tin Mừng. Kinh Lạy Cha là lời kinh Chúa Giêsu dạy các môn đệ cầu nguyện (Mt 6, 9-13; Lc 11, 2-4). Kinh Kính Mừng là sự nối kết giữa lời chào của Tổng Lãnh Thiên Thần Gabriel trong buổi truyền tin và lời bà Êlisabet mừng Đức Mẹ trong ngày Mẹ thăm viếng gia đình ông Giacaria (Lc 1,39-44; Lc 1,28-30). Câu “Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con là kẻ có tội khi này và trong giờ lâm tử, Amen” là lời cầu khẩn của Hội Thánh. Kinh Sáng Danh là vinh tụng ca, Hội Thánh ca tụng Thiên Chúa Ba Ngôi, là mục tiêu của mọi chiêm ngưỡng Kitô giáo. Bởi vì Đức Kitô là con đường dẫn chúng ta đến Chúa Cha trong Chúa Thánh Thần.(x.Tông Thư Kinh Mân Côi,số 43).

Khi lần hạt, chúng ta đọc Kinh Lạy Cha, Kinh Kính Mừng và Kinh Sáng Danh. Đọc 1 kinh Lạy Cha, 10 kinh Kính Mừng, 1 kinh Sáng Danh, thì gồm một mầu nhiệm. Chuỗi Mân Côi đan kết 20 biến cố cứu độ của Tin Mừng được chia làm 4 nhóm:

- Năm sự Vui: gồm 5 sự kiện trong cuộc đời thơ ấu của Đức Giêsu.
- Năm sự Sáng: gồm 5 sự kiện trong cuộc đời công khai của Đức Giêsu.
- Năm sự Thương: gồm 5 sự kiện trong cuộc thương khó của Đức Giêsu.
- Năm sự Mừng: gồm 5 sự kiện vinh quang.

20 màu nhiệm ấy là những sự kiện cốt yếu trong Tin Mừng. Đó chính là bản tóm tắt cuộc đời của Chúa Giêsu Kitô và cũng là của Đức Maria. Sau khi đã chiêm ngắm những màu nhiệm ấy, chúng ta còn cầu xin những ơn cần thiết để làm người và làm con Chúa cho xứng đáng.

20 màu nhiệm kinh Mân Côi kết thành một chuỗi các biến cố cứu độ quan trọng trong Tin Mừng. Khi đọc kinh Mân Côi, cùng với Đức Maria, chúng ta tôn thờ Thiên Chúa Ba Ngôi. Như thế, Kinh Mân Côi là phương thế đưa chúng ta đến trung tâm điểm của phụng tự Kitô Giáo là tôn thờ, ca ngợi, khẩn cầu Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần.

Ngày nay, Lời Chúa được nhấn mạnh rất nhiều và được đề cao đặc biệt trong đời sống tín hữu. Công đồng Vatican II canh tân phụng vụ, mong muốn lòng đạo đức Kitô hữu phải có một căn bản khách quan và vững vàng hơn. Căn bản đó là Kinh Thánh và Phụng Vụ (x. Hiến chế về Phụng vụ thánh, 24). Ngoài Thánh Lễ và Các Giờ Kinh Phụng Vụ, Chuỗi Mân Côi đáp ứng được những đòi hỏi này. Vì các kinh đọc trong Chuỗi Mân Côi, là những kinh lấy từ Kinh Thánh và Phụng Vụ. Còn các màu nhiệm cũng có nội dung suy ngắm là cuộc đời Chúa Cứu Thế, rút ra từ các sách Tin Mừng (x. Tông huấn về Lòng tôn sùng Đức Trinh Nữ Maria, số 44).

Chuỗi Mân Côi là bản tóm tắt gọn gàng, dễ nhớ về những biến cố quan trọng trong cuộc đời Chúa Cứu Thế. Mân Côi là những bông hồng đẹp được tượng trưng bằng các kinh Kính Mừng để tôn vinh Người. Đức Mẹ đã có mặt trong cuộc đời Chúa Cứu Thế từ những giây phút đầu cho đến những giây phút cuối.

Kinh Mân Côi là lời kinh phổ cập, đó là kinh nguyện của mọi tín hữu. Ai cũng đọc được, từ người trẻ cho đến người già, người thông thái cũng như người ít học, người giàu hay người nghèo, người khỏe mạnh cũng như người đau yếu, khi vui cũng như lúc buồn, khi làm việc cũng như lúc nghỉ ngơi. Kinh Mân Côi có thể đọc được ở bất cứ đâu hay trong hoàn cảnh nào, ở nhà thờ, ở nhà mình, ở ngoài đường, trong nơi yên lặng hay giữa chốn ồn ào náo động và nhất là đọc chung với nhau

trong gia đình hay những khi có đông người công giáo họp nhau lại. Đọc Kinh Mân Côi với ý thức là mình đang làm một công việc có chất Tin Mừng, được Giáo Hội công nhận và nhiệt tình khuyến khích, một công việc thu tóm lại tất cả cuộc đời Chúa Cứu Thế.

Đức Giáo hoàng Phaolô VI khích lệ: “Bản chất việc đọc kinh Mân côi đòi hỏi nhịp điệu phải chậm rãi và có thời gian thư thả, để người ta có thời gian suy gẫm sâu xa về các mầu nhiệm cuộc đời Chúa Giêsu được nhìn qua Trái Tim của Đấng gần gũi nhất với Chúa”. Chuỗi Mân Côi nuôi dưỡng đời sống nội tâm phong phú. Chuỗi Mân Côi làm lòng người lắng dịu, thanh thần bình an để chiêm ngắm cuộc đời Chúa Giêsu và ca ngợi Mẹ Maria. Cầm Chuỗi Mân Côi trên tay, chúng ta sẽ thấy mình được tăng thêm nghị lực, sống vươn lên với niềm Tin, Cây, Mến. Chuỗi Mân Côi mang đến vô vàn ơn phúc huyền diệu cho mỗi người, mỗi gia đình.

Kinh Mân Côi là kinh hạt phổ quát cho hết mọi người, phổ cập cho mọi trình độ và phổ biến trong bất cứ hoàn cảnh nào. Đức mẹ dạy trong sứ điệp fatima “Hãy siêng năng lần hạt Mân Côi”. Lần hạt mỗi ngày. Lần hạt một mình. Lần hạt chung với nhau trong gia đình. Không buộc phải đọc 50 Kinh Mân Côi một lần mà có thể đọc bao nhiêu tùy vào thời gian ta có. Ta cũng có thể vừa làm việc vừa đọc Kinh Mân Côi, không nhất thiết phải có tràng hạt trên tay. Ta cũng có thể thì thầm bất cứ lúc nào: khi chờ xe bên đường, lúc đi học, khi giải trí, khi đau bệnh... thay vì đưa mắt nhìn chung quanh, thay vì nghe những chuyện không đâu, ta cũng có thể lần hạt. Dù bận bịu đến đâu ta cũng có thể lần hạt. Đó là cách cầu nguyện mà triết gia Jacques Maritain gọi là “chiêm niệm bên vệ đường”. Kinh Mân Côi chính là người bạn chân tình, dễ tính, trung thành luôn sẵn sàng hiện diện mọi lúc, mọi nơi.

Nếu nhân đức là việc tốt lành được tập tành lập đi lập lại thành thói quen phản xạ tự nhiên, thì Kinh Mân Côi chính là một bửu bối không thể thiếu được cho người tu thân luyện đức theo gương Đức Mẹ và theo chân Chúa Giêsu từ Máng cỏ, ấp ủ qua Thập giá trui rèn, tới Nhà Tạm chiêm ngưỡng. Mỗi một mầu nhiệm xướng lên là một nhân đức khơi gợi, để theo lời kinh nhả nhẹ và dưới tác động của ơn thánh, lòng người được bớt bất xứng hơn, tạo điều kiện thuận lợi dần dần cho việc nên thánh.

Những nhà thông thái có sách vở chữ nghĩa, những nhà cai trị có sức mạnh quyền hành, những nhà tu trì có bầu khí ổn định làm phương tiện, còn người tín hữu là những nhà “tu hành” nghĩa là “tu thân bằng việc hành đạo”, thì Kinh Mân Côi chính là hành trang gọn nhẹ đeo cổ tay, giúp thánh hóa bản thân gia đình và xã

hội. Theo nghĩa này, Kinh Mân Côi không khác gì điện thoại di động hòa đời ta vào mạng sự sống thiêng liêng.

Suốt tháng 10, mỗi lời Kinh Mân Côi là một đóa hoa hồng diễn tả tình yêu của đoàn con thảo dành cho Mẹ hiền. Qua Kinh Mân Côi, đoàn con thảo hiểu đọc đi đọc lại cả trăm cả ngàn lần kinh Kính Mừng, như trăm ngàn đóa hoa hồng dâng kính Mẹ từ ái.

Chất lượng kinh nguyện của từng gia đình tỷ lệ thuận với đời sống hạnh phúc. Mẹ thánh Têrêxa Calcutta đã từng nhắn nhủ: “Chúng ta hãy thương yêu nhau như Thiên Chúa đã yêu thương mỗi một người chúng ta. Mà tình yêu này được bắt đầu ở đâu? Ở ngay gia đình của chúng ta. Nó được bắt đầu ra sao? Ở việc gia đình cùng nhau cầu nguyện”.

Chuỗi Kinh Mân Côi được xem như là bản tóm lược Tin Mừng, vậy chúng ta sẽ thấy lời nhắc nhở của thánh Phaolô thật quan trọng: “Khốn cho tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng!” (1Cr 9,16). Ước chi, lời Kinh Mân Côi không chỉ là bí quyết đem lại hạnh phúc cho mỗi gia đình mà còn là một sứ điệp mang Tin Mừng cho nhân loại.

Theo lời mời gọi của Đức Thánh Cha Phanxicô, chúng ta quyết tâm sống theo lời Mẹ trong dịp hiện ra lần cuối tại Fatima là “Hãy siêng năng lần hạt”. “Ai mến Mẹ thì yêu thích chuỗi Mân Côi. Bởi vì chỉ có người yêu mới lập lại một chuyện, một lời mà không biết nhàm chán” (Đường Hy vọng số 947).

Theo lời mời gọi của Đức cha Giuse, Giám mục Giáo phận Phan thiết, trong thư Mục vụ tháng 10/2021 “Với sự giãn cách xã hội trong tháng Mười này, tôi mời gọi anh em chị em hãy cầu nguyện chung trong gia đình bằng chuỗi Mân côi cho việc truyền giáo. Chính Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II đã khẳng định: ‘Kinh Mân Côi vẫn còn giữ nguyên sức mạnh và vẫn tiếp tục là một nguồn mạch mục vụ có giá trị cho bất cứ một người loan báo Tin Mừng tốt lành nào’ (Tông thư Kinh Mân Côi, số 17), mỗi gia đình hãy sốt sắng lần Chuỗi Mân Côi.

Lạy Mẹ Maria, xin Mẹ giúp chúng con siêng năng lần hạt Mân Côi trong mỗi ngày sống, nhờ đó chúng con được hiệp thông nối kết với nhau và cầu nguyện cho nhau. Amen.

Lm Giuse Nguyễn Hữu An

ĐỨC MẸ MÂN CÔI

1. Tràng hạt Mân Côi

Tất cả chúng ta đều rất quen thuộc với tràng hạt Mân Côi, bởi vì tràng hạt Mân Côi luôn đi đôi với lời kinh Kính Mừng, vốn là một trong những kinh mà chúng ta học và đọc ngay trong gia đình từ thời thơ ấu.

Từ « Mân Côi » phát xuất từ tiếng La-tinh *Rosarium*, có nghĩa là vườn hoa hồng. Thật là đẹp và đầy ý nghĩa, khi nhìn tràng Mân Côi quen thuộc, nhỏ bé và đơn sơ của chúng ta như là một vườn hoa hồng. Và như thế, tràng hạt Mân Côi mà chúng ta dùng để đọc kinh hàng ngày chính là một vườn hoa hồng, mỗi hạt kinh là một đóa hoa hồng, kính dâng lên Đức Maria, Mẹ của chúng ta. Và ai chúng ta cũng biết, hoa hồng là biểu tượng của lòng mến, của tình yêu. Vậy, chính khi chúng ta lần hạt, là chúng ta dâng hoa cho Đức Mẹ với lòng cảm mến và yêu thương của người con thảo. Với tâm tình này, chúng ta nhận ra rằng, cấu tạo của tràng Mân Côi cũng thật là hay và đầy ý nghĩa, vì tràng hạt có tâm điểm là ảnh Đức Mẹ.

2. Kinh Kính Mừng

Mỗi lời kinh Mân Côi là một đóa hoa hồng diễn tả tình yêu của chúng ta dành cho Mẹ. Thật vậy, vì đó chính là ý nghĩa sâu xa của phần thứ nhất trong kinh Kính Mừng : « Kính mừng Maria đầy ơn phúc, Đức Chúa Trời ở cùng bà, bà có phúc lạ hơn mọi người nữ và Giê-su con lòng bà gồm phúc lạ ». « Kính Mừng » có nghĩa là chúng ta ca mừng Đức Mẹ một cách kính cẩn ; và lời ca mừng này một phần đến từ lời ca mừng của sứ thần Gabriel, khi ngài đến gặp Đức Trinh Nữ Maria trong biến cố Truyền Tin, mà bài Tin Mừng của ngày lễ hôm nay thuật lại cho chúng ta : « Mừng vui lên, hỡi đáng đầy ơn sủng, Đức Chúa ở cùng bà » (Lc 1, 28)

Và phần còn lại của lời ca mừng Đức Mẹ trong kinh Kính Mừng, đến từ lời ca mừng của bà Elizabet, trong biến cố Đức Mẹ thăm viếng : « Em được chúc phúc (nghĩa là có phúc lạ), hơn mọi người phụ nữ, và người con em đang cuu mang cũng được chúc phúc (nghĩa là cũng có phúc lạ) » (c. 42).

Thế mà, chúng ta không thể ca tụng Mẹ với cả tâm hồn, nếu chúng ta không yêu mến Mẹ, và chúng ta không thể yêu mến Mẹ, mà không ca tụng Mẹ. Bởi vì, nếu không có lòng mến, lời ca tụng chỉ là giả tạo, hay chỉ có trên môi miệng, chứ không

chân thật, không phát xuất từ con tim. Chính tâm tình ca mừng Đức Mẹ với lòng cảm mến, sẽ chuẩn bị cho chúng ta đón nhận những ơn huệ mà Mẹ sẽ chia sẻ cho chúng ta, và cũng chính thái độ ca mừng này sẽ giải thoát chúng ta khỏi thái độ ngược lại là đóng kín, ghen tị và vô ơn, vốn rất tai hại cho mình và cho người khác. Như vậy, khi đọc kinh Kính Mừng, chúng ta dùng lại lời của Sứ Thần Gabriel và lời của bà Elizabeth để ca tụng Đức Mẹ với lòng cảm mến ; và chỉ sau khi ca tụng Mẹ, chúng ta chúng ta mới xin ơn : « *Thánh Maria, Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi nay và trong giờ lâm tử* ».

Trong lời cầu xin với Đức Mẹ, chúng ta tự nhận mình là « kẻ có tội ». Nếu chúng ta đọc lời này với sự chân thành của con tim, thì chắc chắn Mẹ đã cảm thương chúng ta rồi. Giống như khi còn bé, mỗi khi chúng ta thành tâm nhận lỗi, là cha mẹ đã bao dung và ôm chúng ta vào lòng rồi. Hơn nữa, Mẹ được ban ơn Vô Nhiễm Nguyên Tội, chính là để chăm lo cho chúng ta, bao dung chúng ta, chia sẻ cho chúng ta và cầu bầu cho chúng ta.

Lời cầu xin của chúng ta cũng thật là kín đáo và khiêm tốn. Thật vậy, chúng ta xin Mẹ cầu cho chúng ta, khi nay và trong giờ lâm tử. Kín đáo, vì chúng ta không xin điều gì đặc biệt, chỉ xin Mẹ cầu bầu cùng Chúa cho chúng ta thôi. Khiêm tốn, vì chúng ta ý thức về thân phận phải chết của chúng ta. Khi nay và trong giờ lâm tử, chúng ta đâu có biết còn bao xa, và chúng ta cũng không biết mình sẽ lâm tử như thế nào. Đọc lời nguyện xin này, dù chúng ta đang làm gì, ở độ tuổi nào, gặp khó khăn thử thách ra sao, chúng ta cũng được mời gọi chuẩn bị cho giờ lâm tử. Và chắc chắn, Mẹ không chỉ cầu bầu cho chúng ta, nhưng còn ôm chúng ta vào lòng để đưa chúng ta đi, đi trên đường đời và đi ngang qua sự chết để về Quê Trời, xum họp với Mẹ và những người thân yêu trong Nhà của Thiên Chúa.

Tóm lại, ca tụng rồi mới xin ơn, đó chính là qui tắc mà kinh Kính Mừng dạy cho chúng ta, khi chúng ta cầu nguyện trong mọi trường hợp. Và để ca tụng, chúng ta được mời gọi ra khỏi mình để nhận ra ơn huệ Thiên Chúa ban cho mình và cho người khác nữa.

3. Đức Mẹ Mân Côi

Chúng ta hãy trở lại nhìn ngắm một lần nữa tràng hạt của chúng ta. Như chúng ta đã nói, tràng hạt Mân Côi có trung tâm là ảnh Đức Mẹ, nhưng ảnh Đức Mẹ lại hướng tới Thập Giá của Đức Ki-tô. Thật vậy, Năm Sự Vui, Năm Sự Sáng, Năm Sự

Thương và Năm Sự Mừng, phác họa lại cho chúng ta toàn bộ cuộc đời của Đức Ki-tô, từ lúc được hoài thai trong cung lòng Đức Mẹ, cho đến cuộc Thương Khó, chết trên Thập Giá, và sau đó sống lại và lên trời.

Trong năm phụng vụ, chúng ta có nhiều lễ kính nhớ Đức Mẹ, vì những ân huệ lớn lao Mẹ đã nhận được, chẳng hạn Đức Mẹ Vô Nhiễm, Đức Mẹ hồn xác lên trời, Đức Mẹ Nữ Vương, hay vì những biến cố đặc biệt trong cuộc đời của Đức Mẹ, chẳng hạn, Sinh Nhật Đức Mẹ, Đức Mẹ Dâng Minh, Lễ Truyền Tin, Đức Mẹ Thăm viếng, Lễ Giáng Sinh, hoặc vì những ơn huệ đặc biệt Đức Mẹ ban cho loài người chúng ta hay cho riêng một Hội Dòng, chẳng hạn Đức Mẹ Phù Hộ, Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Đức Mẹ Dòng Tên.

Nhưng Lễ Đức Mẹ Mân Côi, mà chúng ta mừng kính không chỉ một ngày, nhưng suốt một tháng, có điểm này đặc biệt, so với tất cả các lễ khác : đó là lễ Đức Mẹ Mân Côi tôn vinh sự gắn bó sâu xa và trọn vẹn của Mẹ đối với ngôi vị và cuộc đời của ĐGS, từ lúc ngài được hoài thai trong lòng dạ của Mẹ, cho đến khi Ngài chịu đóng đinh trên Thập Giá, và sau đó Phục Sinh và Lên Trời. Thế mà, tất cả những ơn huệ lớn lao mà Mẹ nhận được đều đến từ tương quan thiết thân của Mẹ với Đức Ki-tô. Thật ra trong lời ca mừng của lời kinh Kính Mừng, chúng ta đã tôn vinh sự gắn bó của Mẹ với Đức Ki-tô rồi, đi đọc : « Con lòng bà gồm phúc lạ ».

Như vậy, khi chúng ta chiêm ngắm Đức Mẹ Mân Côi, là chúng ta chiêm ngắm Đức Mẹ đón nhận Đức Ki-tô vào cung lòng và vào cuộc sống của mình, là chiêm ngắm Đức Mẹ đi theo và gắn bó thiết thân với Đức Ki-tô đến cùng. Và đó cũng chính là ơn gọi Ki-tô hữu của chúng ta : đó là đón nhận Đức Ki-tô, vốn là Đường là Sự Thật, là Sự Sống và là Ánh Sáng vào cuộc đời của chúng ta, vào trong gia đình của chúng ta, vào trong cộng đoàn và Hội Dòng của chúng ta.

Đức Mẹ cầu bầu, phù hộ và ban ơn cho chúng ta về nhiều phương diện của cuộc sống, nhưng Đức Mẹ đặc biệt chăm sóc, phù hộ chúng ta trong cách thức chúng ta đón nhận, hiểu biết, yêu mến và đi theo Đức Ki-tô đến cùng, và Mẹ phù hộ chúng ta, trước tiên là bằng cách dạy dỗ chúng ta, ngang qua chính đời sống của Mẹ

Tháng Mân Côi 2013

Lm. Giuse Nguyễn Văn Lộc, S.J.

NĂM SỰ SÁNG VÀ GIA ĐÌNH

Càng suy gẫm mầu nhiệm năm sự sáng, ta càng cảm tạ Thiên Chúa đã ban cho Giáo Hội một vị Giáo Hoàng vĩ đại giữa một thời kì rối ren, là Đức Gioan Phaolo II. Đường như ngài đã thấy trước tương lai, vì thật sự là rất cần thiết khi năm sự sáng được thêm vào kinh Mân Côi. Người ta vịn cứ rằng sự xuất hiện của năm sự sáng làm mất đi "vẻ đẹp truyền thống" của ba sự kia, vốn đồng quy với 150 thánh vịnh. Nhưng sự tương liên đó liệu có quan trọng hơn sự an nguy của gia đình, vốn là hình ảnh của Thiên Chúa Ba Ngôi hay không?

Thứ nhất thì ngắm: Chúa Giêsu chịu phép rửa tại sông Jordan. Đức Gioan Phaolo II tái khẳng định tầm quan trọng siêu việt, và quyền lợi của con trẻ là được chịu phép rửa tội. Quyền lợi ấy lớn hơn mọi thứ nhu cầu khác mà cha mẹ có thể nghĩ ra, và phải được ưu tiên hàng đầu. Tiếc thay, giữa xã hội ngày nay, đặc biệt ở tây phương, người ta chỉ mang con trẻ đến để xin rửa tội khi cháu đã khá lớn, bắt đầu có ý thức. Có lẽ cần phải nhắc lại bí tích rửa tội là dấu ấn không thể phai, minh chứng rằng đây là con cái Chúa, là thuộc về Chúa. Ở khía cạnh nghiêm trọng hơn, liệu ai có thể đền trả nỗi hậu quả khi một đứa bé qua đời mà chưa được rửa tội không? Chúng ta không nói đứa trẻ qua đời mà chưa rửa tội sẽ sa hoả ngục hay vĩnh viễn không được hưởng nhan Chúa, nhưng liệu người cha người mẹ có thể gánh nỗi trách nhiệm trước nhan Chúa, khi Người tuyên án họ tội lơ là, cấu thả và không chu toàn bổn phận chăng?

Thứ hai thì ngắm: Chúa Giêsu dự tiệc cưới Cana. Mầu nhiệm này nhắc lại cho chúng ta nhớ: nhà nào có Chúa, nhà đó sẽ vững bền. Gia đình nào đặt Chúa làm chủ, gia đình đó sẽ luôn thoát khỏi mọi tai ương. Sự hiện diện của Chúa Giêsu như là thứ rượu ngon xây đắp đời vợ chồng, giữ cho tình cảm họ luôn nồng nhiệt. Người là chất xúc tác để cả hai vợ chồng tái khám phá nhau, và tìm thấy điều mới mẻ trong nhau. Vì Chúa luôn là đáng mới mẻ, tình yêu đôi vợ chồng sẽ luôn như là tình yêu của thuở ban đầu. Điều này có thể khẳng định như thế. Cứ xem Thánh Gia là sẽ rõ.

Thứ ba thì ngắm: Chúa Giêsu đi rao giảng Tin Mừng Nước Trời. Phúc thay cho cha mẹ nào là thầy dạy giáo lý đầu tiên cho con cái, họ sẽ được Chúa nâng đỡ trên mọi nẻo đường. Tình hình ngày nay là cha mẹ sẵn sàng cho con đi học bất cứ môn gì nó muốn. Họ cũng cho nó đến nhà thờ vào mỗi Chúa Nhật. Nhưng liệu cứ khoáng hết mọi sự cho nhà thờ thì có ổn hay không? Mỗi người cha mẹ được mời gọi phải trở thành giáo lý viên cho con mình. Chính họ cũng phải tự trau dồi giáo lý của Hội Thánh, để trước là họ được vững mạnh trong đức tin, sau là thông truyền đức tin

đó cho con cái. Làm như thế, họ mới không làm ô nhục hình ảnh của Chúa Trời. Làm như thế chính là thông ban tình yêu thần linh cho các thành viên trong gia đình. Không ai biết Chúa Cha ngoại trừ Chúa Con, thì sự hiểu biết về Thiên Chúa, về tình yêu của Người, cũng như mọi yếu tính căn bản nơi Người, cần được truyền từ chính bậc phụ huynh cho con cái. Có như thế, họ không chỉ chu toàn bổn phận Chúa giao phó, mà họ đã thực sự được nên giống "cộng đoàn Ba Ngôi" yêu thương lẫn nhau.

Thứ tư thì ngắm: Chúa Giêsu biến hình trên núi Tabore. Đòi vợ chồng có sóng gió cãi vã là chuyện thường tình. Nhưng gia đình không có Chúa sau mỗi lần cãi cọ là một lần rạn nứt, còn gia đình có Chúa làm chủ mọi sự thì được hàn gắn bền thêm. Như thánh Phero có nói "chúng con được ở đây thật là hay", thì tự sâu trong thâm tâm, đôi vợ chồng sẽ nói với nhau rằng: Lạy Chúa, chúng con được hiểu nhau hơn sau mỗi lần bất hoà, thật sự là ơn Chúa phù trì. Như Chúa Cha đã dặn ba tông đồ vâng lời Chúa Kito, Thánh Thần Thiên Chúa cũng sẽ nhắc lại cho đôi vợ chồng điều Chúa Kito đã dạy: người chồng hãy yêu thương và tôn trọng vợ mình, người vợ hãy tùng phục chồng mình. Gia đình nào làm được như thế, họ như đang "biến hình" như Chúa Giêsu trên núi, họ toả ra ánh sáng của sự gương mẫu, của tinh thần Kito giáo giữa hàng xóm láng giềng. Rồi người ta sẽ nhìn vào họ mà phải dâng lời ngợi khen Chúa Cha. Gia đình nào làm được vậy, thật phúc lắm thay.

Thứ năm thì ngắm: Chúa Giêsu lập bí tích Thánh Thể. Thánh Thể là nguồn sống của Giáo Hội, cũng là dây tơ hồng cho ơn gọi hôn nhân. Ngày xưa, Chúa Giêsu ngồi bên các tông đồ, cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, bẻ ra và nói "này là Mình Thầy, hiến tế vì anh em". Trong nơi thánh đường, vợ chồng nắm tay nhau, cùng dâng lời chúc tụng lên Thiên Chúa hằng hữu. Chính trong giờ phút đó, họ làm sống lại câu nói trên của Chúa chúng ta. Như một cách huyền nhiệm, họ nhìn nhau mà nói: "Này là toàn vẹn thân xác và linh hồn anh, dâng trọn hết cho em. Đây là toàn vẹn thân xác và linh hồn em, trao tặng hết cho anh". Người vợ người chồng được mời gọi hãy nhớ tới lời thề nguyện trước Chúa và Giáo Hội, hãy nhớ lại bí tích tình yêu Chúa Giêsu đã lập. Giờ đây, và trong mỗi giây phút của cuộc đời, họ diễn tả lại, làm hiện thực hoá bí tích tình yêu đó bằng chính đời sống vợ chồng của họ.

Ước chi các cặp vợ chồng chọn Chúa làm đầu, thì này ân sủng, bình an, con đàn cháu đống, cùng mọi ơn lành Chúa hứa ban, sẽ tuôn đổ trên họ qua nhiều thế hệ.

Fx LDT

CHUYỆN NGƯỜI MẸ MỘT MẮT

Tôi xin được phép kể lại đây, như một kinh nghiệm quý giá, giúp cho chúng ta biết trân trọng và tôn vinh mẹ của chúng ta hơn, để tránh những vấp vấp sai lỗi, kéo phải ân hận suốt đời. Người bạn trẻ này đã kể lại câu chuyện về mẹ mình như sau:

Tôi có người mẹ chỉ có một mắt. Cái khuyết tật này của người mẹ đã làm cho tôi xấu hổ và mặc cảm vô chừng trước mặt bạn bè và trước mặt mọi người. Vì mặc cảm này, cho nên tôi không bao giờ dám rủ bạn bè đến nhà chơi, và thật sự, tôi cũng chẳng muốn cho ai đến nhà. Tôi luôn tự trách bản thân và trách cả mẹ tôi nữa: “Tại sao lại như vậy? Tại sao mẹ mình lại chỉ có một mắt? Tại sao mẹ mình, lại không giống như mẹ của các bạn?”

Những mặc cảm, những xấu hổ này, cứ luôn ám ảnh trong đầu tôi, có khi tôi mất ăn mất ngủ, vì sợ các bạn biết rồi đàm tiếu, rồi soi mói, rồi trêu chọc.

Biết được mặc cảm này, cho nên mẹ tôi hứa, là sẽ không bao giờ xuất hiện công khai ở nhà trường, để cho tôi được an tâm mà học hành.

Nhưng rồi một hôm, có lẽ là vì một chuyện gì đó rất cần, cho nên mẹ tôi đã vội vàng đến trường để gặp tôi.

Tôi đã trông thấy, nhưng vì mắc cỡ, và vì xấu hổ nữa, nên tôi đã lánh mặt, tôi đã không ra gặp mẹ. Bởi tôi sợ bạn bè trông thấy, rồi sẽ làm cho tôi đau khổ.

Nhưng sự lánh mặt đó, nào có giúp cho tôi được gì đâu, có giúp cho tôi được yên thân đâu. Bởi miệng chuyện miệng, rồi cuối cùng, các bạn bè và mọi người đều biết: Mẹ tôi chỉ có một mắt.

Thế rồi, sáng hôm sau, khi tôi vừa bước tới cổng trường, thì các bạn bè đã nhao nhao lên:

- Ê, tao đã biết rồi nha. Mẹ của mày chỉ có một mắt!

Rồi từ đó, các bạn đua nhau nói, đua nhau cười, mỗi đứa một kiểu, mỗi đứa một cách, để chọc ghẹo tôi.

Tôi xấu hổ. Tôi đỏ cả mặt. Tôi ù cả tai. Tôi không muốn nghe gì nữa. Tôi tức tối. Tôi bực dọc. Tôi muốn đâm vào mặt mỗi đứa một cái. Tôi muốn độn thổ. Tôi muốn chui xuống đất, để tránh sự đùa cợt chế giễu của bạn bè. Tôi muốn quay trở

về nhà, bỏ học luôn. Nhưng may thay, tình cờ thầy giám hiệu xuất hiện, thầy kịp thời can thiệp, thầy đã dẹp được loạn, thầy còn răn đe:

- Em nào mà dám tiếp tục đưa chuyện mẹ của bạn ra để trêu chọc, thì sẽ bị kỷ luật, sẽ bị trừ hạnh kiểm, và có thể bị đuổi học.

Nhờ thế mà tôi đã an tâm, và đã tiếp tục học.

Nhưng suốt buổi học hôm đó, tôi nào có học được gì đâu. Đầu óc tôi cứ miên man suy nghĩ: Tại sao lại như vậy. Mẹ hứa là mẹ sẽ không bao giờ công khai đến trường. Vậy mà tại sao mẹ lại đến trường, để cho bạn bè chế giễu mình. Tại sao mẹ không giữ lời hứa. Tại sao mẹ lại làm cho mình khổ.

Hôm đó, vừa khi bước chân vào nhà, tôi đã trút ngay tất cả các cơn giận, tôi đã ném tất cả những bực dọc khó chịu lên đầu mẹ tôi. Tôi đã lớn tiếng nói với mẹ: Mẹ có biết không, việc mẹ đến trường, đã khiến con thành trò cười cho mọi người! Và tôi còn nói nhiều điều xúc xược, vô lễ nữa cho hả cơn giận.

Từ đó, tôi căm ghét mẹ tôi vô chừng. Và sự căm ghét này, không bao giờ nguôi ngoai. Tôi chỉ muốn mẹ tôi biến đi khỏi cuộc đời của tôi.

Phần mẹ tôi, thì mẹ cứ giữ thái độ im lặng, không hề đính chính, không hề phân trần, không hề nói lên một lời nào. Còn tôi, thì tôi lạnh lùng đến mức, không hề quan tâm để ý tí gì đến những lời nói và những cử chỉ đã xúc phạm đến mẹ. Tôi chỉ muốn bỏ nhà ra đi. Tôi chỉ muốn thoát ly ra khỏi gia đình này, để không còn có liên hệ gì đến mẹ tôi nữa.

Chính vì thế, mà tôi quyết tâm cố gắng học hành, học thật chăm chỉ, học cho thật giỏi. Và sau cùng, tôi có được một học bổng để đi du học ở Singapore. Sau đó, tôi có công ăn việc làm. Tôi đã mua được nhà riêng. Tôi đã lập gia đình, và đã có 2 con. Vợ tôi, là con nhà gia thế, cho nên tôi đã giấu nàng về gốc gác lý lịch của tôi. Tôi chỉ nói, là tôi đã sống trong viện mồ côi ngay từ nhỏ, cho nên không hề biết cha mẹ là ai. Tôi hài lòng với cuộc sống. Tôi rất hạnh phúc bên cạnh vợ con. Tôi thích thú hưởng thụ những tiện nghi vật chất đang có. Tôi cũng đã âm thầm, mua cho mẹ tôi một căn nhà nhỏ. Rồi thỉnh thoảng, tôi đã lén vợ, để gởi một ít tiền về quê cho bà, để bà có thể tự ổn định cuộc sống.

Tôi tự nhủ, như thế là quá đủ. Như thế là tôi đã chu toàn bổn phận làm con của tôi rồi. Và tôi đã buộc mẹ tôi, là phải ở yên tại chỗ, không được phép có bất cứ liên lạc gì với tôi.

Rồi một ngày kia, bỗng bất chợt mẹ tôi đến thăm, vì đã nhiều năm lắm rồi, bà không gặp mặt tôi, thậm chí bà cũng chưa hề bao giờ nhìn thấy các cháu. Khi trông thấy một bà già có vẻ lam lũ, lòi thoi, lếch thết, đứng trước cổng nhà, đưa con trai lớn của tôi chạy ra trêu chọc, cười nhạo, và xua đuổi bà. Còn đứa con gái thì nhỏ hoảng sợ chạy trốn, nấp mình bên mẹ nó.

Riêng tôi, khi đã nhận ra mẹ mình, thì tôi vừa giận, vừa lo, vừa sợ vợ tôi biết chuyện, cho nên tôi chạy ra cổng và hét to lên:

- Sao bà dám đến đây, làm cho con tôi sợ đến thế? Bà hãy đi ra khỏi đây ngay!

Mẹ tôi chỉ nhỏ nhẹ trả lời:

- Ô xin lỗi. Tôi đã nhầm địa chỉ! Rồi bà lặng lẽ quay đi.

Từ đó, tôi không thềm liên lạc gì với bà nữa trong suốt một thời gian khá dài. Bối tôi tự nhủ: Hồi tôi còn nhỏ, mẹ đã làm có cho chúng bạn trên chợ tôi, làm cho tôi phải nhục nhã ê chề, đã làm cho tôi phải đau khổ. Bây giờ, mẹ lại còn định phá huỷ cuộc sống hạnh phúc tôi đang có nữa hay sao?

Thế rồi một hôm, tôi nhận được một thư báo của Bưu điện gửi đến tận nhà, mời tôi đến dự buổi họp mặt với các bạn xưa nơi trường cũ, nhân kỷ niệm mừng 50 năm thành lập nhà trường. Tôi đã thu xếp mọi công việc, để về tham dự buổi họp mặt này, bởi 50 năm mới có một lần. Sau buổi họp mặt, tôi đã ghé qua nhà của mẹ. Có lẽ vì tò mò, hơn là vì muốn thăm mẹ.

Khi đến nơi, mấy người hàng xóm nói, là mẹ tôi vừa mới mất, chỉ cách đây vài ngày thôi. Vì không biết ai là người thân ruột thịt, cho nên sở an ninh xã hội, đã đứng ra lo mai táng cho bà. Họ lo mọi chuyện hậu sự cũng chu đáo lắm. Tuy nghe một tin rất buồn, nhưng sao tôi lại đứng đưng, đã không hề nhỏ lấy được một giọt nước mắt. Người ta trao lại cho tôi một lá thư của bà để lại. Lá thư viết như sau:

"Con yêu quý, lúc nào mẹ cũng nhớ đến con. Mẹ xin lỗi con, về việc mẹ bất ngờ, đã dám đi Singapore trái ý con, và đã làm cho các cháu phải sợ hãi. Mong con hiểu cho mẹ, là mẹ quá nhớ con. Nhưng hôm nay mẹ rất vui, khi nghe tin con sắp sửa trở về trường xưa, để tham dự buổi họp mặt với các bạn bè cũ, nhân kỷ niệm 50 năm, ngày thành lập nhà trường. Mẹ cũng rất ước ao đến nhà trường để nhìn con, đầu chỉ có thể nhìn thấy từ đằng xa. Nhưng hôm nay, sức khoẻ của mẹ đã quá yếu, nên chắc là không thể thực hiện được ước mơ này. Nhất là mấy ngày nay, mẹ không thể bước ra khỏi giường được nữa, cho nên mẹ mới mượn những dòng chữ

này, để tâm sự với con. Hy vọng những dòng chữ này, một ngày nào đó, sẽ được trao đến tận tay con, sau khi mẹ qua đời.

Trước hết, mẹ xin lỗi con, vì đã làm cho con phải xấu hổ với bạn bè, trong suốt thời gian con còn học ở nhà trường này. Nhưng con có biết không, hồi con còn nhỏ, con bị một tai nạn, nên đã bị hư đi một mắt. Mẹ không thể ngồi đó nhìn con lớn lên, mà chỉ có một mắt. Cho nên mẹ đã quyết định, tặng chính con mắt của mẹ cho con. Mẹ đã bán tất cả những gì mẹ có, để các bác sĩ có thể thành công, trong việc thay mắt của mẹ cho con. Nhưng chưa bao giờ mẹ hối hận về việc làm này. Ngược lại, mẹ còn rất hãnh diện, vì con đã thành công trong cuộc sống, và đã có địa vị trong xã hội. Và mẹ cũng rất hãnh diện vì con, và về những gì mẹ đã làm cho con. Nay, con đã học thành tài, con đã nhìn thấy được cả thế giới, với tất cả sự văn minh của nó, thay cho mẹ, bằng chính con mắt của mẹ. Mẹ rất cảm ơn con. Mẹ yêu con nhiều lắm.

Ký tên: Mẹ...".

Câu chuyện lại bắt đầu, được kết thúc ở đây. Tôi không biết sau đó, người con này đã làm gì, đã ân hận đến mức nào, và nhất là, không biết đã có những thay đổi gì trong cuộc sống hay không? Nhưng khi đọc qua câu chuyện này, tôi lại cảm nhận được 2 điều.

- Đó là tình yêu của người mẹ thì thật bao la. Ngược lại, người con thì rất vô tâm, có thể nói là bội bạc, có thể gọi được là bất hiếu.

- Và câu chuyện này, cũng cho thấy phần nào mối tương quan của chúng ta là con, đối với Thiên Chúa là cha.

Bà mẹ này đã yêu con mình đến nỗi trao tặng cho con chính con mắt của mình, và đã bán đi tất cả những gì mình có, để chạy chữa cho đứa con.

Còn Thiên Chúa chúng ta, thì Ngài đã trao ban cho chúng ta chính Người Con Một duy nhất của Ngài, và chính Người Con Một đó, cũng đã sẵn lòng chết một cách đau thương, chết một cách nhục nhã trên thập giá, để chuộc tội cho ta, để đền tội thay cho ta. Mà, nói theo kiểu của thánh Phaolô, Người Con đó đã chết cho chúng ta, khi chúng ta hãy còn là tội nhân, hãy còn là kẻ phản bội, hãy còn là kẻ phản nghịch với Ngài. Nghĩa là dù ta có bạc nghĩa, dù ta có vô tâm, dù ta có hững hờ như thế nào đi nữa, thì Thiên Chúa cũng vẫn nói với ta, như người mẹ đã nói trong lá thư: “Mẹ yêu con nhiều lắm”. Tất nhiên, tình yêu của Thiên Chúa đối với chúng ta, thì còn lớn hơn nhiều, so với tình yêu của người mẹ trong câu chuyện.

Tình yêu đó đã được Chúa Giêsu minh họa, qua hình ảnh của người cha nhân hậu, được thánh Luca ghi lại trong Sách Tin mừng của ngài, đoạn 15, câu 10. Người cha đó, tuy không vui, nhưng cũng đã chiều ý con, mà chấp nhận sẵn sàng chia nửa gia tài của mình cho người con út. Và người con đó, sau khi đã phung phá hết tài sản của cha, đã trở về nhà với "thân tàn ma dại". Người cha này lại niềm nở vui vẻ đón nhận lại đón nhận lại đứa con đi hoang, mà không hề có một lời hạch hỏi trách móc. Ông cũng không cần đứa con phải nói một lời xin lỗi. Tình yêu của người cha, đã làm cho người cha này nên mù quáng. Trước mắt, ông chỉ thấy, đây là một đứa con đáng thương. Chỉ có thể thôi.

Trở lại người con trong câu chuyện.

Có lẽ nhiều người trong chúng ta, đã thầm trách người con bất hiếu, đã xấu hổ vì có người mẹ một mắt. Bởi anh ta đã vô tâm quá mức, trước những tình yêu, mà người mẹ đã trọn vẹn dành cho anh. Một sự vô tâm đến mức bất nhân, bất nghĩa, và trở thành bất hiếu đối với mẹ mình.

Nhưng nếu cứ nhìn vào cách ta đã từng đối xử với Chúa, thì coi chừng, có khi ta còn tệ hơn người con bất hiếu trong câu chuyện nữa. Vậy ta hãy thử nhìn lên cây thánh giá Chúa, xem ta có một chút cảm nghiệm nào, hay có một chút rung động nào, về một tình yêu cao cả mà Thiên Chúa đã dành cho ta chẳng, một tình yêu, đã khiến cho Chúa dám chết cho ta, chết vì ta, để đền tội thay cho ta. Ta có nhớ không, chính Chúa đã có lần nói: *"Không có tình yêu nào cao quý hơn mối tình của người dám hy sinh mạng sống của mình vì bạn hữu"*. Ta là bạn hữu của Chúa, ta là môn đệ của Chúa, mà ta không cảm nghiệm được tình yêu cao quý mà Chúa đã dành cho ta, thì thử hỏi ta có còn xứng đáng là môn đệ của Chúa nữa được chẳng? Với sự vô tâm vô cảm này, thử hỏi ta có xứng đáng đón nhận tình yêu, mà Chúa dành cho ta chẳng?

Lạy Thánh Tâm Chúa Giêsu, xin hãy uốn nắn lòng con, để con có thể ném cảm được tình Chúa yêu con, để con biết sống xứng đáng hơn nữa là một người con hiếu thảo của Chúa. Amen.

Linh mục Nguyễn Văn Mẫn

KITÔ HỮU SỐNG ĐẠO: CHỌN CHÚA HAY CHỌN VIỆC CỦA CHÚA

Có lẽ trong đời sống đức tin, phần đông tín hữu chúng ta ưa thích làm những việc của Chúa hơn quan tâm chọn Chúa làm trung tâm và cùng đích của đời mình. Tất nhiên, nói như vậy không có nghĩa là chúng ta phủ nhận tinh thần tích cực và lòng nhiệt thành của những ai thực thi những việc của Chúa, từ trong những lễ nghi thờ phượng cho đến những phục vụ trong sinh hoạt cộng đoàn Dân Chúa. Nhưng trên hết, đối tượng mà chúng ta chọn lựa ưu tiên trong đời sống đức tin vẫn luôn luôn là Chúa, Đấng là tất cả trong mọi sự.

Vậy, để không rơi vào ảo tưởng cho rằng mình đã giữ đạo tốt lành, đúng ý Chúa, chúng ta cần phân biệt cách rạch ròi sự khác biệt giữa Chúa và việc của Chúa.

Đức cố Hồng Y Phan-xi-cô Xa-vi-ê Nguyễn Văn Thuận đã dành chương 2 trong cuốn sách nổi tiếng “*Năm chiếc bánh và hai con cá*” để chia sẻ kinh nghiệm thực tế của cá nhân ngài liên quan vấn đề “Phân biệt giữa Chúa và việc của Chúa”.

Ngài kể lại câu chuyện của bản thân ngài như sau:

“Lúc tôi còn là một linh mục sinh viên ở Roma, có một người đã bảo tôi: Đức tính lớn nhất của bạn là ‘hăng say nhiệt tình’, còn tính xấu tệ nhất là ‘hay tấn công’. Dù thế nào đi nữa, tôi là một người ham hoạt động: hướng đạo sinh, tuyên úy tráng đoàn La Vang, cắm trại trên núi Bạch Mã... Một tư tưởng thúc bách tôi mỗi ngày: phải chạy đua với đồng hồ! Làm tất cả những gì có thể được để củng cố và phát triển Giáo hội trong Giáo phận Nha Trang, trước khi thời gian khốn khó xảy đến, khi phải sống dưới chế độ mới!

“Trọng tâm hoạt động của tôi là huấn luyện nhân sự: gia tăng đại chủng sinh từ 42 đến 147 trong tám năm; gia tăng số tiểu chủng sinh từ 200 đến 500 trong bốn chủng viện; tu nghiệp các linh mục trong sáu giáo phận của Giáo tỉnh miền Trung; phát triển và huấn luyện các phong trào thanh niên, giáo dân, các hội đồng giáo xứ, mục vụ... Tôi rất quý mến giáo phận đầu tiên của tôi là Nha Trang.

“Giờ đây, tôi phải đi vào Sài Gòn lập tức, theo lệnh Đức Phaolô VI bổ nhiệm. Không kịp từ biệt những ai đã từng hiệp nhất với tôi trong cùng một lý tưởng, cùng một quyết tâm, cùng chia sẻ hân hoan và thử thách.

“Đêm ấy 7-5-1975, khi tôi ghi âm những lời tạm biệt Giáo phận Nha Trang, tôi đã khóc nhiều, đó là một lần độc nhất tôi đã khóc nhiều, đó là một lần độc nhất tôi đã khóc thốn

thức trong tám năm ở Nha Trang - vì thương nhớ. Nhưng tâm hồn tôi rất bình an, vì tôi vâng lời Đức Thánh Cha.

“Tiếp đến là gian khổ thử thách tại Sài Gòn, là bị bắt đưa trở lại Nha Trang, nơi mà tôi đã bị biệt giam khắc nghiệt nhất, không xa Tòa Giám mục của tôi. Sáng tối tôi nghe tiếng chuông nhà thờ chánh tòa như xé nát tim tôi. Đêm đến tôi nghe tiếng sóng biển vỗ cạnh buồng biệt giam.

Từ Nha Trang tôi bị đưa trở lại Sài Gòn, ở trại Thủ Đức, vùng Tam Hà, ngày đêm nghe không biết bao nhiêu tiếng chuông nhà thờ. Đêm 1-12-1975, cùng với 1.500 bạn tù đói, mệt, chán nản, còng tay hai người chung một khóa số 8, bước xuống gầm tàu ‘Hải Phòng’ đậu tại bến Tân Cảng gần cầu xa lộ, để chờ ra trại cải tạo Vĩnh Quang, tỉnh Vĩnh Phú, trong thung lũng núi Tam Đảo, mùa đông 1976-77 rét 20C.

“Đặc biệt nhất là nỗi gian khổ của 9 năm biệt giam một mình với hai người gác, không bạn bè, không có việc làm, tôi ở trong một sự trống rỗng tuyệt đối, đến mức có thể điên đi được. Tôi đi lại suốt ngày trong buồng giam, để vận động cơ thể kéo nằm luôn thì tôi sẽ chết vì thấp khớp, viêm phổi.

“Nhiều lúc một mình, tôi bị đau khổ giày vò, tại sao đang lúc mình 48 tuổi, trưởng thành và khỏe mạnh, sau tám năm Giám mục tôi đã có nhiều kinh nghiệm mục vụ, lại phải vào phòng biệt giam, xa giáo phận những 1.700 km?

“Một đêm thanh vắng, một tiếng từ đáy lòng nhắc nhở tôi: “Tại sao con quẫn trí, hoang mang như thế làm gì? Con phải biết phân biệt giữa Chúa và công việc của Chúa. Những gì con đã làm và tiếp tục làm như kinh lý giáo phận, huấn luyện nam nữ tu sĩ, giáo dân, thanh niên, kiến thiết thánh đường, cư xá sinh viên, mở mang các thí điểm truyền giáo vv... tất cả những công tác ấy đều là những việc tốt lành, là việc của Chúa, nhưng không phải là Chúa! Nếu Chúa muốn con trao tất cả các việc ấy trong tay Ngài, con hãy làm ngay, và hãy tin tưởng vào Ngài. Chúa có thể làm tốt hơn con muôn nghìn lần. Ngài có thể trao việc của Ngài cho những người tài đức hơn con. Hãy chọn một mình Chúa thôi, chọn thánh ý Ngài, chứ đừng chọn việc của Chúa!”.

“Tôi luôn luôn học tập làm theo ý Chúa. Nhưng ánh sáng này mang lại cho tôi một sinh lực mới, thay đổi tận gốc lối suy nghĩ của tôi, giúp tôi vượt qua những bước gian truân mà hầu như cơ thể không chịu đựng nổi. Từ đây tôi cảm thấy trong lòng tôi ‘một sự bình an mà thế gian không cho được’.

“Theo tính tự nhiên, những lúc chương trình đang thực hiện tốt đẹp phải bỏ dở, hoạt động đang hăng say phải bỏ tay, nhiệm vụ đang quan trọng phải hạ tầng công tác!

Uất ức và chán nản! Tôi tự hỏi: Chúa gọi con 'Hãy theo Thầy' hay 'Hãy theo việc nọ, người kia?' Để đó, Chúa sẽ liệu, Ngài sẽ giải quyết tốt hơn con là cái chắc..."

Trong lúc bị giam cầm tù tội thế này, câu nói chủ đạo của ngài vẫn là: *"Tôi phải chọn Chúa chứ không phải việc của Chúa: Chính Chúa muốn cho tôi ở đây, chứ không phải nơi khác"*.

Và ngài đã cầu nguyện: Trước bàn thờ, bên Minh Thánh Chúa, con nghe Chúa Giêsu bảo con: *"Con hãy theo Chúa, chứ không phải theo việc của Chúa!"*. *"Nếu Chúa muốn, con hãy trao việc Chúa lại trong tay Chúa, Chúa sử dụng ai tiếp tục, mặc ý Chúa. Có Chúa lo, mà Chúa lo thì muôn vạn lần hơn con lo. Con hãy chọn một mình Chúa"*.

Như vậy, ta thấy chọn Chúa là việc ưu tiên số một, nó quan trọng hơn gấp ngàn lần khi ta chọn lựa công việc của Chúa. Tất nhiên, chọn Chúa không hề là một việc dễ dàng chút nào. Bởi vì, khi chọn Chúa, chúng ta phải hy sinh cái "Tôi", phải chịu từ bỏ ý riêng để chu toàn thánh ý Chúa, phải vâng lời Chúa hơn là nghe theo người phạm. Trong khi đó, kinh nghiệm cho thấy khi say mê làm những công việc của Chúa, chúng ta thường đem cái "Tôi" vào trong đó để đánh bóng, tô son những việc chúng ta làm. Và như thế chúng ta đã dần dần loại Chúa ra khỏi những gì mà chúng ta tưởng rằng mình làm vì Chúa, cho Chúa.

Do đó, trong đời sống đạo của mình, chúng ta nên thường xuyên đặt câu hỏi cho mình: *"Tôi đã và đang chọn Chúa hay chọn việc của Chúa?"*.

I- NHƯ THẾ NÀO LÀ CHỌN CHÚA?

Câu chuyện hai chị em gia đình Bê-ta-ni-a đón tiếp Đức Giê-su đến thăm đã được thánh sử Lu-ca phác họa một cách ngắn ngủi nhưng sinh động và ẩn chứa nhiều ý nghĩa đặc biệt (x. Lc 10, 38-42).

Điều khiến cho chúng ta vừa thắc mắc vừa kinh ngạc khi khám phá ra sự khác biệt về thái độ và tâm trạng của hai chị em Mác-ta và Ma-ri-a trong cùng một sự kiện, đó là việc đón tiếp Chúa ở nhà mình. Cũng với lòng yêu mến Chúa như nhau, nhưng Mác-ta thì tất bật lo việc phục vụ bên ngoài, trong khi Ma-ri-a thì cứ ngồi bên chân Chúa mà nghe lời Ngài dạy. Còn Chúa thì Ngài phản ứng thế nào? Chắc hẳn Chúa cũng thương mến cả hai chị em như nhau, nhưng Ngài đã nghiêng về sự lựa chọn của Ma-ri-a, *"Mác-ta! Mác-ta ơi! Chị bận khoăn lo lắng nhiều chuyện quá! Chỉ có một chuyện cần thiết mà thôi. Ma-ri-a đã chọn phần tốt nhất và sẽ không bị lấy đi"* (Lc 10, 41-42).

"Chỉ có một chuyện cần thiết và Ma-ri-a đã chọn phần tốt nhất". Đó là lời khẳng định dứt khoát của Chúa và lời ấy đã vén mở cho ta về cách sống đạo đẹp lòng Chúa nhất.

Khác hẳn với Mác-ta, Ma-ri-a đã coi việc ngồi bên chân Chúa, nghe lời Ngài dạy là chuyện cần thiết và ưu tiên hơn là lãng xãng lo phục vụ com nước bên ngoài. Ma-ri-a cũng không phải là người vô cảm, vô trách nhiệm nhưng cô đã nghe theo tiếng nói của trái tim, của lòng mến, của niềm tin để chọn phần tốt nhất.

Có thể nói, Ma-ri-a trong câu chuyện này của Lu-ca đã trở thành hình mẫu người Ki-tô hữu đẹp lòng Chúa hơn cả. Bởi vì, “Để làm môn đệ Chúa Giê-su, điều quan trọng trước hết và trên hết phải là sự gắn bó với chính Thầy Giê-su, cho nên phải dành thời gian để lắng nghe Người (Lc 10, 39), gặp gỡ Người. Nếu không, ta sẽ dễ rơi vào mối nguy hiểm là lao vào đù thứ công việc được gọi là yêu thương và phục vụ, nhưng thật ra chỉ làm theo ý mình chứ không phải ý Chúa, chỉ đi tìm bản thân mình chứ không kiếm tìm lợi ích thật sự cho người khác”.

Vậy khi chọn Chúa, chúng ta tập trung hoàn toàn vào Chúa, lấy Chúa làm trung tâm đời mình, luôn đặt mình trước mặt Chúa để cầu nguyện và lắng nghe Chúa nói, nhất là kiên trung vâng phục thánh ý Chúa trong mọi sự.

1-Lấy Chúa làm trung tâm đời mình

Một khi người Ki-tô hữu chọn Chúa làm trung tâm đời mình thì họ sẽ trao phó tất cả cho Chúa và không lo lắng gì cả nữa. Nếu họ phải làm những công việc của Chúa, dù đó là việc cao cả trọng đại đi chăng nữa, thì họ vẫn bình an và phó thác vì họ làm theo ý Chúa chứ không theo ý mình.

Đúng như lời chia sẻ của Đức cố Hồng Y Phan-xi-cô Xaviê Nguyễn Văn Thuận, như sau: *“Tôi luôn luôn học tập làm theo ý Chúa. Nhưng ánh sáng này mang lại cho tôi một sinh lực mới, thay đổi tận gốc lối suy nghĩ của tôi, giúp tôi vượt qua những bước gian truân mà hầu như cơ thể không chịu đựng nổi. Từ đây tôi cảm thấy trong lòng tôi ‘một sự bình an mà thế gian không cho được’”.*

Khi chúng ta chọn Chúa, thì Chúa sẽ ra tay làm chủ vận mệnh, con người và cuộc sống của ta. Chúng ta sẽ không còn phải quan tâm tới thành công, thất bại hay kết quả sẽ như thế nào nữa. Khi chọn Chúa, chúng ta sẽ được liên kết mật thiết với Chúa, như cành liên kết với cây, nhờ đó cành có sự sống và sự sống sẽ sinh nhiều hoa trái theo ý muốn của Chúa. Bởi xét cho cùng, không có Chúa, chúng ta không làm được gì.

“Thầy là cây nho, anh em là cành. Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được” (Ga 15, 5).

2- Cầu nguyện và lắng nghe Chúa nói

Việc chúng ta siêng năng cầu nguyện chứng tỏ rằng chúng ta đã quan tâm tới việc chọn Chúa như là Đấng hướng dẫn và làm chủ đời mình. Cầu nguyện cũng là cơ hội để chúng ta nghe Chúa nói. Do đó, việc cầu nguyện chân thành và khiêm tốn sẽ là bảo chứng chúng ta yêu mến Chúa, tin tưởng Chúa và hoàn toàn thuộc về Chúa. Lúc đó, dù chúng ta được Chúa giao phó làm bất kỳ việc gì, thì cũng là làm nhân danh Chúa, vì Chúa và cho Chúa.

Thực vậy, “Cầu nguyện là hiệp thông. Trong Tân Ước, cầu nguyện là sự hiệp thông của con cái với Thiên Chúa Ba Ngôi. Sống đời cầu nguyện là luôn hiện diện trước nhan Thiên Chúa và hiệp thông với Ngài. Lời cầu nguyện mang đặc tính Kitô giáo khi được hiệp thông với lời cầu nguyện của Đức Kitô, và được triển khai trong Hội thánh là Nhiệm Thể Người. Nâng tâm hồn lên là nâng sự hiểu biết từ việc đặt mình làm trọng tâm đến mức đặt Thiên Chúa làm trọng tâm. Nâng tâm hồn lên là kết hợp với Thiên Chúa, là hiệp thông với Ngài”.

Các thánh là những người có một đời sống luôn kết hiệp với Chúa vì đã chọn Chúa làm cơ nghiệp đời mình, nên các ngài rất yêu quý sự cầu nguyện hơn bất cứ việc gì khác. Bởi vì đối với các ngài, cầu nguyện là một đời sống đích thực. Cầu nguyện bao trùm, ảnh hưởng đến toàn bộ đời sống các ngài. Nó chính là sự sống và hơi thở vậy. Đức Cố Hồng Y Phan-xi-cô Xa-vi-ê Nguyễn Văn Thuận đã viết như sau: “*Bí quyết nuôi dưỡng đời sống Ki-tô hữu là cầu nguyện. Ai không cầu nguyện, dù có làm phép lạ, con cũng đừng tin*” (Sách Đường Hy Vọng, đề mục Cầu Nguyện). Thánh An-phong-sô cũng đã nói như sau: “Sự giàu có của ta là cầu nguyện và ngày nào không cầu nguyện là ngày vất bỏ. Bỏ cầu nguyện là tự chìm mình vào hoả ngục”.

Như vậy những ai chọn Chúa thì sẽ yêu mến việc cầu nguyện bởi vì qua cầu nguyện họ được gặp Chúa và được Chúa yêu thương và chỉ bảo.

3- Vâng phục ý Chúa

Một trong những dấu hiệu nữa chứng tỏ chúng ta chọn Chúa, đó là sẵn sàng vâng phục ý Chúa trong mọi sự. Xin nhắc lại lời của Đức cố Hồng Y Phan-xi-cô Xa-vi-ê Nguyễn Văn Thuận: “*Hãy chọn một mình Chúa thôi, chọn thánh ý Ngài, chứ đừng chọn việc của Chúa!*”.

Chọn Chúa luôn bao hàm chọn lựa và vâng phục thánh ý Ngài. Cha Charles de Foucauld đã phổ biến lời kinh rất hay có tựa đề “Kinh Phó Thác”, như sau:

“Lạy Cha/ con phó mặc con cho Cha/ xin dùng con tùy sở thích Cha/ Cha dùng con làm chi, con cũng xin cảm ơn./ Con luôn luôn sẵn sàng, con đón nhận tất cả./ Miễn là ý

Cha thực hiện nơi con và nơi mọi loài Cha tạo dựng/ thì lạy Cha/ con không muốn chi khác nữa./ Con trao linh hồn con về tay Cha./ Con dâng linh hồn con cho Cha./ lạy Chúa Trời của con/ với tất cả tình yêu của lòng con./ Vì con yêu mến Cha./ vì lòng yêu mến thúc đẩy con phó dâng mình cho Cha/ thúc đẩy con trao trọn bản thân về tay Cha/ không so đo/ với một lòng tin cậy vô biên./ Vì Cha là Cha của con”.

II- NHỮNG NGUY CƠ KHI CHỌN VIỆC CỦA CHÚA HƠN CHỌN CHÚA

Nhiều Ki-tô hữu rất hăng say làm việc của Chúa, của Hội thánh, của cộng đoàn, nhưng lại lơ là trong đời sống đức tin. Đối với họ, việc của Chúa hấp dẫn hơn là chính Chúa. Do đó, họ có thể hy sinh tất cả, kể cả mạng sống, để làm thật nhiều việc của Chúa. Đó là căn bệnh mà bất kỳ người Ki-tô hữu nào cũng có thể mắc phải. Căn bệnh này có nguy cơ làm cho chúng ta xa Chúa, quên Chúa, lấy mình làm trung tâm thay vì quy hướng về Chúa, sa đà vào tình trạng phô trương, chiến thắng...

1- Nguy cơ quên Chúa và lấy mình làm trung tâm

Quên Chúa, xa Chúa là tình trạng khá phổ biến trong đời sống đạo của chúng ta. Khi say mê làm việc của Chúa, chúng ta dễ dàng để cho những việc của Chúa lấn chiếm hết thời gian dành cho Chúa và khó tập trung vào những bổn phận thờ phượng như cầu nguyện, lãnh nhận các bí tích, viếng Thánh Thể, suy gẫm... ĐTC Phan-xi-cô cũng đã nhắc nhở thế này: *“Chúng ta hãy luôn hiệp nhất với Chúa Giêsu, chúng ta hãy tin thác nơi Người, chúng ta hãy định hướng đời mình theo Tin Mừng, nuôi dưỡng mình bằng cầu nguyện hàng ngày, bằng lắng nghe Lời Chúa và tham dự các Bí Tích”*.

Một điều đáng lo ngại nhất, đó là chúng ta dễ dàng quên Chúa, bỏ Chúa ngay khi chúng ta thi hành bổn phận thờ phượng Thiên Chúa.

Linh mục Giu-se Thân Văn Tường trong bài “Thờ phượng” tập “Đối diện với Thiên Chúa” đã viết như sau:

“Thờ phượng là sự kính mến của một người đối với nguồn gốc của mình.

Là tạo vật, con người bao giờ cũng cảm nhận thấy mình bất tất, phải có nguồn gốc ngoài mình, nên tâm tình thờ phượng là xu hướng tự nhiên của họ. Sau khi loài người phạm tội, họ có thể thờ phượng mọi sự: Một người, một tạo vật trong thiên nhiên, một lý thuyết, một ảo tưởng... cái gì cũng có thể biến nên ngẫu tượng để họ tôn thờ.

Một là người ta tôn thờ Thiên Chúa, hai là người ta tôn thờ chính bản thân mình. Khi tôn thờ Thiên Chúa, người ta không cần phải che đậy. Nhưng khi tôn thờ chính mình,

người ta biết mình làm điều sai quấy, nên phải che đậy dưới đủ thứ chiêu bài, kể cả chiêu bài tôn giáo.

Pha-ri-sêu có nghĩa là thờ mình dưới chiêu bài tôn giáo. Người Pha-ri-sêu làm mọi việc đạo đức, như hãm mình, đánh tội, bố thí, cầu kinh không phải để tôn vinh Thiên Chúa, nhưng để có lợi cho bản thân.

Thay vì phụng sự Thiên Chúa, thường con người muốn Thiên Chúa phụng sự bản thân họ. Người ta hy sinh vì nhu cầu, vì dục vọng, ít ai hy sinh vì Thiên Chúa. Nhưng nhiều lúc, khi hy sinh vì nhu cầu, dục vọng, người ta cũng nghĩ mình hy sinh vì Thiên Chúa.

Người ta quên Thiên Chúa trong nghệ thuật, chính trị, kinh tế... thì còn hiểu được, người ta quên Người ngay trong tôn giáo mới chính là điều quái gở”

2- Thích phô trương và ham mê chiến thắng, thành công

Đức cố Hồng Y Phan-xi-cô Xa-vi-ê Nguyễn Văn Thuận đã nhắc đến bệnh phô trương chiến thắng của người Công giáo, như sau:

“Làm gì cũng chỉ nhắm chuyện phô trương là chính. Bệnh này tiếng Pháp gọi là ‘triomphalisme’, người Mỹ cũng có từ ngữ ‘show up’.

Thình thoảng đây đó đọc trên những bản tin sinh hoạt cộng đoàn thật nức lòng: Đại lễ tổ chức vô cùng thành công, cuộc rước kéo dài cả nửa cây số, nhiều chục cha đồng tế, bữa tiệc kết thúc thật linh đình, bà con vô cùng hoan hỉ, chưa có bao giờ và có ai tổ chức được lớn như thế... Nhưng hết tiệc ra về rồi là hết. Đại lễ hôm qua hôm nay thành quá khứ xa lơ. Cảm xúc hôm qua hôm nay gọi mãi chẳng thấy về! Hãy từ bỏ chúng bệnh phô trương, vì cái chiều sâu thực sự ít ai quan tâm. Ta bảo sáng danh Chúa, nhưng xét cho kỹ Chúa mấy phần trăm, ta mấy phần trăm?

Có những điều không cần phải phô trương. Nhưng nó sẽ từ từ thấm vào lòng người, người ta sẽ hiểu. Người ta hiểu, nhưng đồng thời người ta cũng có tự ái. Càng huyênh hoang, càng làm cho người ta ghét. Mà thành công đâu phải do mình tài giỏi gì. Nhưng mọi chuyện là nhờ ơn Chúa. Như vậy mình càng không có lý do gì để phô trương. Lúc đang huyênh hoang thì chính là lúc nguy hiểm nhất, tai hại nhất, vì đó là lúc mình mất cảnh giác. Khi nào thấy sau một cuộc lễ, có nhiều người ăn năn trở lại, cộng đoàn hiệp nhất hơn, sốt sắng hơn, đó là dấu thành công thực sự”.

Aug. Trần Cao Khải

NẠO PHÁ THAI Ở VIỆT NAM: QUÁ NỬA LÀ HỌC SINH, SINH VIÊN

Theo Hội Kế hoạch hóa gia đình Việt Nam, trung bình mỗi năm cả nước có gần 300.000 ca nạo hút thai, chủ yếu ở độ tuổi 15-19, trong đó 60-70% là học sinh, sinh viên. Đáng chú ý, tỉ lệ phá thai trên 12 tuần tuổi - tháng thứ 3 của thai kỳ - chiếm tới gần 80%.

Nhiều ca nạo phá thai ở tuổi học sinh, sinh viên. Nạo phá thai sớm dẫn đến hàng loạt biến chứng nguy hiểm đến sức khỏe như nhiễm trùng, thủng tử cung, sảy thai, thậm chí mất cơ hội làm mẹ về sau.

Theo Hội Kế hoạch hóa gia đình Việt Nam, trung bình mỗi năm cả nước có gần 300.000 ca nạo hút thai, chủ yếu ở độ tuổi 15-19, trong đó 60-70% là học sinh, sinh viên. Đáng chú ý, tỉ lệ phá thai trên 12 tuần tuổi - tháng thứ 3 của thai kỳ - chiếm tới gần 80%.

Có trường hợp nạo phá thai đến 10 lần

Theo một báo cáo bệnh viện trên địa bàn TP.HCM, năm 2023 trong gần 43.600 ca sinh và bỏ thai tại bệnh viện, đã có tới 528 ca là trẻ vị thành niên. Nghĩa là cứ mỗi ngày có 1,5 trẻ vị thành niên mang thai đến bệnh viện này để sinh hoặc bỏ thai.

Bắt đầu có quan hệ yêu đương từ khi 16 tuổi, chị M. (26 tuổi) không nghĩ rằng những sai lầm khi còn trẻ lại khiến chị phải gánh chịu hậu quả ghê gớm chị phải hối hận. Chị M. kể lại khi còn ngồi trên ghế nhà trường chị yêu một người hơn mình 5 tuổi.

"Lúc ấy, tôi không hiểu quá nhiều về chuyện tình dục. Khi có phát sinh quan hệ tôi cũng rất hoang mang. Tôi rơi vào khủng hoảng khi tôi biết mình mang thai. Bạn trai tôi đã đưa tôi đến một phòng khám tư ở thị trấn để phá thai khi thai được 12 tuần. Sau lần đó, tôi và bạn trai cũng chia tay", chị M. kể lại.

Nghĩ rằng chỉ một lần phá thai sẽ không gây ảnh hưởng gì đến việc mang thai, sau đó chị M. kết hôn nhưng suốt 3 năm vẫn không đón được tin vui. Khi đến bệnh viện thăm khám, chị M. được bác sĩ chẩn đoán bị dính buồng tử cung nên việc mang thai tự nhiên rất khó khăn.

Lúc này chị M. mới ân hận bởi phút bùng bột của tuổi trẻ đã khiến chị khó có cơ hội làm mẹ. Hiện chị vẫn đang theo dõi và điều trị tại bệnh viện.

Tại nhóm mạng xã hội "Mang thai ngoài ý muốn" hơn 18.000 thành viên, mỗi ngày xuất hiện hàng chục bài viết mới tâm sự những lo lắng, băn khoăn khi phát hiện mang thai ở tuổi vị thành niên.

Trong số đó nhiều bài viết chia sẻ đang còn ở lứa tuổi học sinh, sinh viên, chỉ vì một lần quan hệ tình dục không an toàn mà dẫn đến mang thai ngoài ý muốn. Vì

không muốn gia đình biết hoặc có sinh con cũng không biết làm sao để nuôi nên muốn tìm đến phòng khám, bệnh viện để phá thai.

"Em chưa đủ 16 tuổi nhưng một lần đại dột, phát sinh quan hệ tình dục và phát hiện mang thai, em đang hoảng vì bản thân em rất muốn giữ lại nhưng hoàn cảnh lại không thể. Bạn nam vẫn có trách nhiệm lo lắng cho em và là người chở em đi phá thai", một tài khoản ẩn danh chia sẻ.

Bác sĩ Phan Chí Thành, chánh văn phòng Trung tâm đào tạo, chỉ đạo tuyến thuộc Bệnh viện Phụ sản trung ương, chia sẻ trong quá trình thăm khám tại bệnh viện các bác sĩ cũng gặp không ít trường hợp vô sinh, hiếm muộn do có tiền sử nạo phá thai.

Bác sĩ Thành cho hay thậm chí có những trường hợp nạo phá thai đến 10 lần. Tuy nhiên, sau khi phá thai nhiều người chủ quan bởi vẫn thấy chu kỳ kinh nguyệt bình thường, cho rằng không ảnh hưởng đến chức năng sinh sản. Chỉ sau khi kết hôn, khó có con mới đến bệnh viện thăm khám.

Đánh mất cơ hội làm mẹ

Bác sĩ Phan Chí Thành cho hay niêm mạc tử cung có thể ví như lớp đất màu mỡ để nuôi dưỡng và cho thai nhi làm tổ. Sau mỗi lần phá thai, lớp đất này lại bị nạo dần đi, khiến thai rất khó làm tổ nên dễ sảy thai.

"Những người phá thai nhiều lần, bị vô sinh, khi đi khám bác sĩ phát hiện niêm mạc tử cung của họ đã bị "bào mòn". Đặc biệt là trường hợp hút thai mạnh khiến niêm mạc tử cung bị tổn thương, tạo sẹo gây dính mặt tử cung. Điều này khiến tử cung không đủ diện tích, thể tích để mang thai.

Đặc biệt, trong trường hợp tử cung bị dính lại với nhau, sẽ không thể giãn nở, khiến người phụ nữ đó không mang thai được hoặc nếu có thai rất nhiều trường hợp sảy thai, đẻ non. Việc nạo hút thai tùy tiện nhiều lần sẽ phá hủy hoàn toàn hệ thống tử cung, vòi trứng, khiến cơ hội làm mẹ sau này bị mất đi", bác sĩ Thành nói.

Trao đổi với Tuổi Trẻ, bác sĩ Vũ Thị Thu - khoa sản Bệnh viện Đa khoa khu vực Thủ Đức (TP.HCM) - chia sẻ trong quá trình thăm khám và điều trị, bác sĩ chứng kiến không ít hoàn cảnh đau lòng của phụ huynh khi buộc phải đưa con mình còn nhỏ tuổi mang thai đến bệnh viện thăm khám thai.

Có những em gái nhỏ chỉ mới 13 - 14 tuổi đang còn đi học đã mang thai ngoài ý muốn. Một số em còn không biết mình đã mang thai, lo sợ nói với cha mẹ mình có khối u hay thậm chí không biết cha đứa bé là ai.

Theo bác sĩ Thu, ở tuổi vị thành niên trẻ rất tò mò, ảnh hưởng của bạn bè đồng trang lứa với các vấn đề tình dục, nhiều trẻ thiếu hiểu biết kiến thức về tình dục an toàn, gia đình tan vỡ, trẻ có hoàn cảnh khó khăn, độ tuổi quan hệ tình dục ngày càng sớm... là

những yếu tố ảnh hưởng đến mang thai ở tuổi vị thành niên.

Ở lứa tuổi còn nhỏ, các em còn chưa có đầy đủ nhận thức về tác hại của việc nạo phá thai quá sớm, do chưa có điều kiện nuôi con vì phụ thuộc vào kinh tế gia đình, đang còn trong độ tuổi đi học, các em thường không có ý định tiến tới hôn nhân... dẫn đến phá thai.

Việc nạo phá thai sớm dẫn đến rất nhiều biến chứng ảnh hưởng đến sức khỏe sau này. Các biến chứng còn tùy thuộc vào độ tuổi của thai như: rối loạn kinh nguyệt, sót nhau, thủng tử cung, nhiễm trùng...

Đặc biệt có thể gây vô sinh thứ phát với tỉ lệ cao gấp nhiều lần so với phụ nữ không thể có thai, đồng thời gia tăng nguy cơ sảy thai do sang chấn cổ tử cung hoặc mang thai ngoài tử cung. Chưa kể đến việc ảnh hưởng tâm lý, dẫn đến những rối loạn sức khỏe tâm thần trầm cảm, lo lắng...

Bác sĩ Thu khuyến cáo cha mẹ của các con trong độ tuổi vị thành niên nên quan tâm đến con cái nhiều hơn, nên dành nhiều thời gian trò chuyện, tâm sự với con những định hướng đúng đắn về tình cảm.

Cha mẹ và nhà trường nên phối hợp để trang bị cho trẻ những kiến thức về sức khỏe sinh sản, giáo dục giới tính, giúp các em có kiến thức và nhận thức đúng đắn, tránh được những sai lầm không đáng có.

Hãy giáo dục trẻ về giới tính

Các bác sĩ cho biết đặc điểm chung của những trường hợp nạo hút thai nhiều lần là họ bắt đầu quan hệ tình dục ở độ tuổi khá trẻ, không có kiến thức về quan hệ tình dục an toàn. Thậm chí, có trẻ không biết cách tránh thai hay không biết mình mang thai, khi phát hiện thì thai đã lớn, đồng nghĩa với việc càng làm tăng nguy cơ thất bại, cũng như các tai biến khi muốn phá thai ở giai đoạn này.

Bên cạnh việc nạo phá thai, quan hệ tình dục không an toàn còn khiến trẻ mắc hàng loạt các bệnh lây qua đường tình dục. Bác sĩ Thành cho hay giải pháp cho tình trạng mang thai ngoài ý muốn ở trẻ vị thành niên là cần có sự thay đổi từ chính người lớn, đó là những bậc làm cha, làm mẹ hay thầy cô.

"Từ khi trẻ bước vào độ tuổi dậy thì, cha mẹ, thầy cô cần giáo dục giới tính cho trẻ. Cần nói cho trẻ hiểu về việc quan hệ tình dục an toàn, hệ lụy từ việc mang thai ngoài ý muốn. Giáo dục bền vững, đồng hành cùng trẻ sẽ là nền tảng để cùng trẻ vượt qua giai đoạn này, trang bị cho trẻ những kiến thức chính thống để trẻ không "tự tìm đường chạy" và kéo theo hàng loạt các hệ lụy sau đó", bác sĩ Thành nói.

DƯƠNG LIỄU - THU HIẾN
Nguồn tin: Báo Tuổi Trẻ

BÁO CÁO CÁC QUỸ CỦA GIÁO ĐOÀN

QUỸ GIÚP ON GỌI LINH MỤC TU SĨ

Giáo Xứ Takatori-Kobe	5.000 yen
Vườn rau Tình Thương Tokyo	1.000 yen
Vinh (Sakuramachi, Kagawa-Ken)	5.000 yen
Cô Ngọc (Fujisawa)	3.000 yen
Tổng kết tháng này	14.000 yen
Tiền còn lại	52.000 yen

QUỸ GIÚP TRẺ EM BỊ NHIỄM HIV-AIDS TẠI VN

Vườn Rau Tình Thương Tokyo	1.000 yen
Cô Ngọc (Fujisawa)	3.000 yen

QUỸ GIÚP THỰC HIỆN TỜ PVLC

Giáo Xứ Takatori (Kobe)	20.000 yen
CĐ/CG Tokyo	30.000 yen
CĐ/CG Fujisawa	15.000 yen
CĐ/CG Hamamatsu	5.000 yen
CĐ/CG Yamato	10.000 yen
CĐ/CG Isesaki-Gunma	10.000 yen
CĐ/CG Kawagoe	5.000 yen
CĐ/CG Kaizuka-Kawasaki	5.000 yen
CĐ/CG Mizonoguchi	5.000 yen
CĐ/CG Himeji	15.000 yen
CĐ/CG Kawaguchi	10.000 yen
Bà con Công Giáo Vùng Kamata	3.000 yen
Bác Sĩ Takenaga Ken (Tokyo)	5.000 yen
Giáo Xứ Toyama, Toyama-Ken	19.800 yen
Chị Nguyễn thị Thay (Saitama)	5.000 yen
Quý Sơ Dòng MTG Nha Trang, CĐ Oita	20.000 yen
Quý Sơ Dòng Chúa Quan Phòng, CĐ Akune, Kagoshima-Ken	20.000 yen

QUỸ GIÁO ĐOÀN

CĐ/CG Yao, Osaka	10.000 yen
------------------	------------

RẠO

HÔN

PHỐI

Đôminicô PHẠM DUY GHI

Sinh ngày: 12/12/1999

Con Ông: Phêrô Phạm Viêt Châu

Và Bà: Anna Nguyễn thị Thịnh

Thuộc Giáo Xứ Công Chính, Giáo Phận Buôn Mê Thuật,

Hiện trú tại Sendai, Miyagi-Ken.

Muốn kết hôn với:

Têrêsa BÙI THỊ CÚC

Sinh ngày: 20/07/1996

Con Ông: Bùi Văn Hoàn

Và Bà: Nguyễn thị Vân

Quê quán ở Tân Đức, Phú Bình, Thái Nguyên,

Hiện trú tại Sendai, Miyagi-Ken.

*Ai biết các đôi hôn phối này có điều gì ngăn trở theo Giáo Luật, buộc phải trình
cho Giáo Quyền*

PHÂN ƯU

Được tin buồn: **Bà Anna ĐÌNH THỊ TÂM,**

Thân mẫu của anh Trần Đức Bảo (Trưởng Ban Đại
Diện CĐ/CG Yamato) và là bà nội của hai chị Trinh và

Tuyền (CĐ/CG Yamato) đã được Chúa gọi về với Ngài vào ngày thứ sáu
24 tháng 8 năm 2024 tại Bình Giả, Việt Nam, hưởng thọ 87 tuổi.

Xin thành kính phân ưu với quý anh chị Bảo-Linh, Trinh-Hải và
Tuyền-Tuân cùng toàn thể tang quyến. Nguyên xin Thiên Chúa, Đấng
giàu lòng thương xót, sớm đưa linh hồn Anna về hưởng nhan thánh
Chúa trên thiên đàng.

*Giáo Đoàn Công Giáo Việt Nam tại Nhật
Liên CĐ Đức Mẹ La Vang
Cộng Đoàn Công Giáo Yamato
Nhóm Chia Sẻ Lời Chúa Tokyo*

ĐỊA CHỈ CÁC LINH MỤC VIỆT NAM TẠI NHẬT

GIAO PHẬN SAPPORO:

Lm Phanxicô Assisi Trần Thanh Lam OFM
Francisco Sapporo Shudoin 〒065-0011
2-2-20 Kita1 Jo, Higashi-Ku, Sapporo-Shi Hokkaido
Tel. 070-8504.5892; Email: thanhlamofm@yahoo.com

GIAO PHẬN NIGATA

Lm Giuse Nguyễn Thành Hy SVD
Catholic Odate Church
1-7-45 Ariura, Odate-Shi, Akita-Ken 〒017-0043
Tel: 0186-42-1272; mobile: 080-6658.4866;
Email: hnguyensvd@hotmail.co.jp

Lm Phanxicô Xavie Từ Đăng Phúc SVD
Catholic Niigata Cathedral 〒951-8106
656 Higashihatadori, 1 Bancho; Chuoh-Ku, Niigata
Email: tudangphuc@yahoo.com

GIAO PHẬN SENDAI

Linh Mục Đaminh Nguyễn Cao Trí Sch. P.
Catholic Nodamachi Church
2-7-1 Nodamachi, Fukushima-Ken 960-8055
Tel: 090-42473929; Email: caotri77@yahoo.com

GIAO PHẬN SAITAMA:

Lm Gioankim Nguyễn Quốc Định
Cell: 090-8746.1944; Email: gktanik@gmail.com

Lm Gioan Baotixita Nguyễn Quốc Toàn
Catholic Iesaki Church
24-4 Chuoh-Cho, Iesaki-Shi, Gunma-Ken 372-0042
Tel: 0270-25.0276; Email: Toan1216@yahoo.co.jp

Lm Gioan Baotixita Nguyễn Quang Thuận
Catholic Higashimatsuyama Church
2-9-3 Shimmei-Cho, Higashimatsuyama-Shi,
Saitama-Ken 〒355-0021
Tel. 049-322.1239. Email: asukathuan@yahoo.co.jp

Lm Anrê Dũng Lạc Đặng Trung Tín SC
Catholic Joso Church
1443-9 KonoyamaJoso-Shi, Ibaraki-Ken 300-2746
Tel.: 090-5084.7990; email: dunglactin@gmail.com

GIAO PHẬN TOKYO:

Lm Giuse Ngô Quang Định
Catholic Narashino Church
1385-2 Nagasaku-Cho, Hanamigawa-Ku; Chiba-Shi,
Chiba-Ken 〒262-0044
Tel. 043-216.0035; Email: nqding@vesta.dti.ne.jp

Lm P.M. Nguyễn Hữu Hiến
Catholic Meguro Church; 〒141-0021
4-6-22 Kamiosaki Shinagawa-Ku, Tokyo
Tel. 03-5435.8416; Fax. 03-3491.6527;
Cell. 090.016562693; pmnguyenhuuhiennjp@gmail.com

Lm Micae Nguyễn Minh Lập SDB
Salesio Seminary; 〒182-0033
3-21-12 Fujimi-Cho, Chofu-Shi, Tokyo
Tel. 042-482.3117; Fax. 042-489.7645;
Cell. 070-2021.5159; Email: mi_nobito@yahoo.co.jp

Lm Joseph Nguyễn Thanh Nhã SJ
Catholic Kojimachi Church
Kojimachi 6-5-1 Chiyoda-ku, Tokyo 〒102-0083
Cell: 080-4208.2309; Email: josephnhasi@gmail.com

Linh Mục Gioan Trần Nam Phong SVD
Catholic Kichijōji Church
1-7-8 Gotenbama Musashino-shi, Tokyo 〒180-0005
Tel. 0422-44.0181; Mobile: 070-7517.0497;
Email: phongtransvd@gmail.com

Lm Đaminh Cao Sơn Thân SJ
Jesuit Residence
4-32-11 Kamishakujii, Nerima-ku, Tokyo 〒177-0044
ĐT. 090-3849-7087; E-mail: sitakaka61@gmail.com

Lm Anton Bùi Duy Thủy SDB
Salesio Seminary
3-21-12 Fujimi-Cho, Chofu-Shi, Tokyo 〒182-0033
Tel. 042-482.3117; Fax. 042-489.7645
Cell: 080-6334.1425;
Email: takeibuisdb@gmail.com

Linh mục Đaminh Nguyễn Văn Thế SJ
SJ House
7-1 Kioi-Cho Chivoda-Ku, Tokyo 〒102-8571
Tel. 070-12141388; Email: dominicthesi@gmail.com
dominicthe@gmail.com

Lm Gioankim Nguyễn Xuân Tiến SC
Catholic Goi Church
2430 Goi, Ichihara-Shi, Chiba-Ken 〒290-0081
Tel. 043-621.13830; Cell. 080-5098.6818;
Email: tienssc@hotmail.com

GIAO PHẬN YOKOHAMA:

Lm Phanxicô Xavie Phạm Đình Sơn
Catholic Atsugi Church; 〒243-0014
2-7-11 Asahi-Cho, Atsugi-Shi, Kanagawa-Ken
Tel. 046-228.4164; email: phamdsong@gmail.com

Lm Gioan Baotixita Mai Tâm
Catholic Ninomiya Church
88 Ninomiya Machi, Naka-Gun, Ninomiya-Shi,
Kanagawa-Ken 〒259-0123
Tel. 0463-71-0300; Fax: 0463-71-2939
Cell. 080-4275-5293; Email: jbamaitam@yahoo.com

Lm Phaolô Hà Minh Tú MF
Catholic Hodogaya Church
8-41 Kasumidai Hodogaya-Ku
Yokohama Kanagawa 〒240-0014
Tel. 045-331.2317; Mobile: 080-6628.1976;
Email: pbaoloc@gmail.com;

GIAO PHẬN NAGOYA:

Lm Phêrô Trần Đức Diễm SVD
Shingenkai House
11-15 Minami Yama-Cho; Showa-Ku, Nagoya-Shi,
Aichi-Ken 〒466-0835
Tel. 080-4849.5408; Email: ducdiem2001@yahoo.com

Lm Gioan Đàm Xuân Lộ
Catholic Kanazawa Church 〒920-0962
1-1-54 Hirosaka, Kanazawa-Shi, Ishikawa-Ken
Tel. 076-264.2536 – Cell. 080-1320.9369
Email: damxlo@yahoo.com

Lm Phêrô Hoàng Minh Mẫn SVD
Catholic Hirabari Church
116 Nishikumi, Akaike-Cho
Nagoya-Shi, Aichi-Ken 470-0126
Tel. 052-803-4110; Fax. 052-803-4173;
Cell. 090-6573-1666; Email: manhoang@nifty.com

Lm Anton Vũ Khánh Tường SVD
Divine Word Seminary 〒466-0823
70-9 Yagumo-cho, Showa-ku, Nagoya-shi
Tel: 052-832-2082, Mobile: 090-4262-4345
Email: vktuong@gmail.com

Linh mục Phaolô Lê Đình Vĩnh Toàn, MSC
Catholic Johokubashi Church
1-1-57 Kinjo, Kita-Ku, Nagoya 462-0847
Tel. 080-4931.6567;
Email: incordejesu14@gmail.com

GIAO PHẬN KYOTO:

Lm Gioan Baotixita Phạm Nghĩa Phú SDB
Yokkaichi Salesio Shigan In
1-8-26 Oiwake, Yokkaichi-Shi. Mie-Ken 510-0882
Tel. 059-345.5609. Mobile: 070-8365.3343
Email: jbphu@yahoo.com

Lm Têphanô Nguyễn Văn Năng CMF

5-312 Fukakusa-naobashi, Fushimi-Ku,
Kyoto 〒612-0889
Tel:075-641.0610;mobile:080- 3132.2612;
Email: vannang2612@gmail.com

GIÁO PHẬN OSAKA:

Lm Đaminh Lưu Vĩnh Cửu

2-7-11 Konakashima
Amagasaki-Shi, Hyogo-Ken; 〒661-0972
Cell.:080-1436-7430

Lm Emmanuel Trần Văn Bình OFMConv

Catholic Nigawa Church: 〒663-8006
4-2-11 Danjo-Cho Nishinomiya-Shi, Hyogo-Ken
Tel.0798-51-0176; Fax. 0798-51.9863;
Cell. 080-3399.6467;Email: fr_vanbinh@yahoo.co.jp

Lm Giuse Trương Đình Hải

Fujidera Catholic Church
11-3 Mifune-Cho: Fujidera-Shi, Osaka Fu 583-0021
Tel. 080-8516.0171:

Lm Giuse Ngô Văn Thanh

Catholic Imabari Church
1-2-1 Kitahorai-Cho,
Imabari-Shi, Ehime-Ken 794-0028
Tel0898322348;Email: josephthanh.ngo@gmail.com

Lm Đaminh Nguyễn Quốc Thuận

Catholic Yakatamachi Church
3-33 Yakatamachi, Wakayama-Shi
Wakayama-Ken 640-8151
Tel 073-425-1069; Mobile: 080-2459.5381.
Email: domthuan@gmail.com

Lm Phaolô Trần Xuân Như Ý CMF

Catholic Imaichi Church
1-1-27 Taishibashi Imaichi, Asahi-ku,
Osaka-shi, 〒535-0001
Tel. 080-4029.1986; Email: nhuy20186@gmail.com

GIÁO PHẬN NAGASAKI:

Lm Augustinô Phạm Nguyễn Hoàng Tú CM

Nagasaki Catholic Center
10-34 Ueno-machi Nagasaki-shi 852-8113
Email: phamnguyenhoangtu@gmail.com

GIÁO PHẬN FUKUOKA:

Lm GB Phạm Văn Thuyền CM

Catholic Daimyo Church
2-7-7 Daimyo, Chuo-Ku, Fukuoka-Ken 810-0041
mobile. 070- 8580.9087;
Email: vanthuyenkontum@gmail.com

GIÁO PHẬN HIROSHIMA:

Lm. G.B. Phan Đức Định

Catholic Ube Church
1-1-59 Kotoshibacho,Ube-shi, Yamaguchi, 755-0033
Tel. +81-70-3287.5715; Email: jbdinhsj@gmail.com

Lm Phêrô Hoàng Đức Lợi

Catholic Okayama Minami Church
14-28 Fukuhama-Cho, Minami-Ku
Okayama-Shi, Okayama-Ken 702-8035
Cell: 090-9969-2478; Email:
prhdloi2002@gmail.com

Lm Gioan Nguyễn Quang Thuận

Catholic Hikari Church
4-6-1 Chuo, Hikari-Shi, Yamaguchi-Ken 〒
743-0013
Tel. 083-371.0792; Cell. 090-4109-9005;
Email: kojunjohn@yahoo.com.au

Lm Phêrô Nguyễn Văn Toàn SJ

Catholic Hosoe Church
Hosoe Cho 1-9-15, Shimonoseki Shi,
Yamaguchi Ken 〒750-0016
Mob: 080-7119.1982; email: toansjvn@gmail.com

LM Gioakim Nguyễn Minh Toàn SJ

Catholic Gion Church
3-6-1 Gion, Asaminami-Ku; Hiroshima-Shi
731-0138
Tel:080-7119-1982;Email:gioakimtoansj@gmail.com

Lm Giuse Mai Văn Thế

Hiroshima Cathedral
4-42 Noboricho, Naka-Ku;Hiroshima 730-0016
Tel. 070-8572.8184; email: josmvthe@yahoo.com

GIÁO PHẬN OITA:

Lm Phêrô Phạm Hoàng Trinh

Catholic Nakatsu Church
1283-1 Sannocho;Nakatsu-Shi, Oita-Ken 871-0057
Tel. 0979-22.2259; Cell: 090-6594-9899;
Email: maranathapeter@yahoo.com

GIÁO PHẬN KAGOSHIMA:

Lm Phaolô Phạm Minh Anh

Catholic Yoshino Church
3216-53 Yoshino-Cho; Kagoshima-Shi 892-0871
Tel. 099-243.3768; Cell. 090-9560.1705
Email: paul_scs@yahoo.com

Lm Gabriel Dương Văn Quốc Tiến

Catholic Mizobe Church
3616-4 Fumoto, Mizobe-Cho, Kirishima-Shi,
Kagoshima-Ken, 899-6404
Tel. 0995-58-2994, cell. 090-6864.8421;
Email: gabrielquoctien@yahoo.com

Lm Giuse Nguyễn Hồng Tâm

Catholic Kanoya Church
14-1 Komaejocho;Kanoya-Shi,
Kagoshima-Ken 〒893-0001
Tel=0994-43-3733; Mobile. 090-5923.9339;
Email: nguyentam776@yahoo.com

GIÁO PHẬN NAHA:

Lm Peter Chanel Phạm Văn Chế

Catholic Koza Church
1-4-1 Kamara, Okinawa-Shi 〒904-0005
Tel. 098-937.7064;
Email: peterchanelche70@yahoo.com

Lm Giuse Bùi Đức Dũng

Catholic Awase Church
1-5-1 Tobaru, Okinawa-Shi, 〒904-2164
Cell. 08039951909; Email: josbddung@gmail.com

Lm Gioankim Phan Đình Hoài

Catholic Miyakojima Church; 〒906-0013
156-1 Shimozato Hirara, Miyakojima, Okinawa
Cell.080-3966.4430,Email:joachimhoai@yahoo.com

Lm Bosco Dương Trung Tín

Catholic Shuri Church
4-60 Sakiyama, shuri Okinawa 903-0814
Tel.090-6864.3244;
Email: bosco.tudohanhphec@yahoo.com

Lm Phanxicô Xavie Nguyễn Đức Tiến

Catholic Asato Church
3-7-2 Asato, Naha-Shi, Okinawa-Ken 〒902-0067
Tel. 090-9652.1309; Email: ductien76@yahoo.com

Lm Micae Nguyễn Xuân Vinh

Catholic Nago Church
2-1-20 Onishi, Nago-Shi, Okinawa-Ken 905-0018
Mobile: 080-3963.1979;
Email: glory200679@yahoo.com

CÔNG TÁC NƯỚC NGOÀI:

Lm Phanxicô Xavie Trần Văn Hoài OFMConv

Email: fxhoai@yahoo.com

Lm Bernard Phạm Hữu Quang pss

Email: phamquang9@yahoo.com

Lm Anrê Trương Quốc Hùng

Email: truongquochungsvd@gmail.com

Lm Gioan Baotixita Nguyễn Sinh Sắc

Cell: 090-7108.5632. Email: sinh sac2003@yahoo.com

CHƯƠNG TRÌNH THÁNH LỄ TIẾNG VIỆT CỦA CÁC CỘNG ĐÀN

- 05/10** : 19g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hakozaeki, Fukuoka (Cha Thuyền CM)
 19g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Himeji, Hyogo-Ken (Cha Hoài OFM Conv.)
 19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Nhã SJ)
 20g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Izumo, Shimane-Ken (Cha Thế Hiroshima)
- 06/10** : 09g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Takatori, Kobe (Cha Hoài OFM Conv.)
 11g00 : Thánh Lễ tại Nguyễn Xá Chofu, Tokyo
 11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Iwaki, Fukushima-Ken (Cha Dominic Trí Sch.P.)
 11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ota, Gunma-Ken (Cha Quốc Định)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kasukabe, Saitama-Ken (Cha Hiến)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ichinomiya, Aichi-Ken (Cha Tường SVD)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kariya, Aichi-Ken (Cha Điềm SVD)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nobeoka, Miyazaki-Ken (Cha Trinh)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Tokuyama, Yamaguchi-Ken (Cha Quang Thuận)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kameoka, Kyoto (Cha Năng CMF)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kurume, Fukuoka-Ken (Cha Thuyền CM)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nigawa, Osaka (Cha Hoài OFM Conv.)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kita 11 Jo (Cha Lam OFM)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Nhã SJ)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fukuyama, Hiroshima-Ken (Cha Thế Hiroshima)
 15g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka
 16g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fujisawa, Kanagawa-Ken (Cha Tâm MF)
- 07/10** : 19g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Akune, Kagoshima-Ken (Cha Minh Anh)
- 12/10** : 19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fushimi, Kyoto (Cha Năng CMF)
 19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Thế SJ)
- 13/10** : 11g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Seto, Aichi-Ken (Cha Tường SVD)
 12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Yamato, Kanagawa-Ken (Cha Hiến)
 12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hon-Atsugi, Kanagawa-Ken (Cha Sơn)
 12g00 : Thánh Lễ kỷ niệm 25 năm cung hiến nhà thờ Ignatio, Yotsuya
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hanamaki, Iwate-Ken (Cha Dominic Trí Sch.P.)
 13g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ HigashiMatsuyama, aitamaKen (Cha Minh Toàn SJ)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Seishin Toyota, Aichi-Ken (Cha Điềm SVD)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Atsugi, Kanagawa-Ken (Cha Sơn)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hosoe, Yamaguchi-Ken (Cha Toàn SJ)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ogaki, Gifu-Ken (Cha Tường SVD)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hakozaeki, Tetori, Kumamoto-Ken (Cha Thuyền CM)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Izumi, Kagoshima-Ken (Cha Quốc Tiên)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Misasa, Hiroshima (Cha Thế Hiroshima)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kichijoji, Tokyo (Cha Phong SVD)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Mizonoguchi (Cha Minh Tú MF)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Yamato-Takada, Nara-Ken (Cha Năng CMF)
 15g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka
 17g30 : Thánh lễ tại nhà thờ Asakusa (Cha Nhã SJ)
- 19/10** : 19g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hakozaeki, Fukuoka (Cha Thuyền CM)
 19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Thế SJ)
- 20/10** : 10g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kawaguchi, Saitama-Ken (Cha Tín)
 12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Tajimi, Gifu-Ken (Cha Điềm SVD)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Anjo, Aichi-Ken (Cha Tường SVD)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kadoma, Osaka (Cha Ý CMF)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Aomori, Aomori-Ken (Cha Dominic Trí Sch.P.)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Minami Miyazaki, Miyazaki-Ken (Cha Trinh)
 13g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kawagoe, Saitama-Ken (Cha Tín)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hamamatsu, Shizuoka-Ken

- 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Isahaya, Nagasaki (Cha Tú CM)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fushimi, Kyoto (Cha Năng CMF)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Izumi, Kagoshima-Ken (Cha Quốc Tiến)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hofu, Yamanashi-Ken (Cha Quang Thuận)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hachioji, Tokyo (Cha Hoài OFM Conv.)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Yao, Osaka (Cha Hải)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fukuyama, Hiroshima-Ken (Cha Thế Hiroshima)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Thế SJ, Cha Hiến)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Yukuhashi, Fukuoka (Cha Thuyền CM)
 15g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka
 15g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Urawa, Saitama-Ken
 17g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Narashino, Chiba-Ken
 18g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Mizuyaki, Fukuoka (Cha Thuyền CM)
26/10 : 19g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nakatsu, Oita-Ken (Cha Trinh)
 19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Thế SJ, Cha Hiến)
 19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fushimi, Kyoto (Cha Năng CMF)
27/10 : 09g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Takatori, Kobe (Cha Bình OFM Conv.)
 09g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Matsudo, Chiba-Ken (Cha Hiến)
 11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ chính tòa Hiroshima (Cha Thế)
 12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Komaki, Aichi-Ken (Cha Tường SVD)
 12g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hon-Atsugi, Kanagawa-Ken (Cha Sơn)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ chính Tòa Kagoshima, Kagoshima-Ken (Cha Minh Anh)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Imabari, Ehime-Ken (Cha Thành)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Sendai, Kagoshima-Ken (Cha Quốc Tiến)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Shibushi, Kagoshima-Ken (Cha Hồng Tâm)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nanzan, Nagoya (Cha Điềm SVD)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ube, Yamaguchi-Ken (Cha Định SJ)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Tawaramachi, Nagasaki (Cha Tú CM)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Daimyo, Fukuoka (Cha Thuyền CM)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Sendai (Cha Dominic Trí Sch.P.)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fukuchiyama, Kyoto (Cha Năng CMF)
 14g00 : Thánh Lễ tại Giáo Xứ Chofu, Tokyo
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Mitakabara, Hamamatsu
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Hiến)
 15g30 : Thánh Lễ tại nhà chung Thánh Tâm Chúa Giêsu Okayama (Cha Lợi)
 15g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka
 16g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Sueyoshicho (Cha Tú CM)
28/10 : 19g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Akune, Kagoshima-Ken (Cha Minh Anh)
02/11 : 19g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Hakozaiki, Fukuoka (Cha Thuyền CM)
 19g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Nhã SJ)
03/11 : 11g00 : Thánh Lễ tại Nguyễn Xá Chofu, Tokyo (Cha Hiến)
 11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ota, Gunma-Ken (Cha Quốc Định)
 11g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Iwaki, Fukushima-Ken (Cha Dominic Trí Sch.P.)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ichinomiya, Aichi-Ken (Cha Tường SVD)
 13g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kariya, Aichi-Ken (Cha Điềm SVD)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kasukabe, Saitama-Ken (Cha Quốc Định)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kusatsu, Kyoto (Cha Năng CMF)
 14g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Tokuyama, Yamaguchi-Ken (Cha Quang Thuận)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kurume, Fukuoka-Ken (Cha Thuyền CM)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Nigawa, Osaka (Cha Bình OFM Conv.)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Kita 11 Jo (Cha Lam OFM)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Ignatio, Yotsuya (Cha Hiến, Cha Nhã SJ)
 15g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fukuyama, Hiroshima-Ken (Cha Thế Hiroshima)
 15g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Chính Tòa Tamatsukuri, Osaka
 16g00 : Thánh Lễ tại nhà thờ Fujisawa, Kanagawa-Ken (Cha Tâm MF)
 16g30 : Thánh Lễ tại nhà thờ Josuidori, Fukuoka-Ken (Cha Trinh)